

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنیبری

*

خاوهنی ښمیتیان: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسهر: بهدران شههمهه ههیب

۳ سهعات و ۲۲ دهقیقهی بهرهبهیان

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

ئەحمەد شاملوو

۳ سەعات و ۲۲ دەقیقەى بەرەبەیان

كۆچىرۆك

وەرگىپرانى:

حوسىن شىبىرەگى

كىتەب: ۳ سەعات و ۲۲ دەقیقەى بەرەبەیان - كۆچىرۆك
نووسىنى: ئەحمەد شاملوو
وەرگىپرانى: حوسىن شىبىرەگى
بلاوكراودى ئاراس - ژمارە: ۴۱۹
دەرھىنانى ھونەرىيى ناوہوہ: ئاراس ئەكرەم
ھەلەگى: جەلال ئەلىياس
سەرپەرشتىيى چاپ: ئاوردەحمانى حاجى مەحمود
چاپى يەكەم، ھەولتېر - ۲۰۰۶
لە كىتەبخانەى گىشتىيى ھەولتېر ژمارە (۷۰) ى سالى ۲۰۰۶ ى دراوہتى

سه بارهت به شاملوو:

ئیمه له شیعرى شاملوودا بېرایی (واژه) یان وشه نابین، له شیعرى شاملوودا هه وشه یهک خوی له خویدا و له پرسته دا بوونه وه رتیکی گیاندار- و زیندووه، بهه موو ههست و سۆز و که فوکول و گهرموگوری و تاییه تمه ندیی گیانله بهری زیندووه.

له شیعرى شاملوودا دوو تاییه تمه ندی سه ره کی ده وریتیکی یه کجار گرینگ و نه وتو ده گپرن که ده توانن بینه نمونه و تیۆز و بیروکه یه کی نه ده بی و هونه ری. ئەم دوو تاییه تمه ندییه یه کیان بهرپر سایه تی و ئیلتزام به فۆرم و جوانی و داهیتانی نوێخوازان و ته کنیکی و هونه ریبه و دووه میشیان هه ره له پیوه ندی چر و پر و بی پسانه وه له گه ل یه که میناندا یه، نه ویش بهرپر سایه تی و ئیلتزامی کۆمه لایه تی و نیوه روکه. کۆی ئەم دووانه پیکه وه و له هه ره بهرهمیکدا - نه ویش هه ردووکیان له ته شقی جوانی و واتادا - زامنی سه رکه وتوویی و بگره هه تاهه تاییی و هه رمان بوونی ده ق و به ره مه مه . ئیمه ده بی شاملوو به وردی و بهرپر سانه وه خوتین، له ده قی شاملوودا پۆنگ بخۆینه وه، مه له وان و ته نی: له م زه ریا یه دا «بین» بخۆینه وه و نه وسا له گه ل ژین و ژبانی رۆژانه شیدا چ له نزیکه وه و چ به خوتیندنه وه و موتالا ئاشنا بین تا به ته واو مه عنا بۆمان ده رکه وئ: شاملوو نه و که سه یه که ده توانی و ده بی سه ره مشق و نمونه و پییشه وایه ک بی بۆ شاعیران و نووسه ران و هونه رمه ندان به تاییه ت و بۆ هه موو مرۆف به گشتی.

شاملوو نه و که سه یه که نیزیکی به بیست سال نازده و کاندیدای خه لاتتی نویتل بوو، به لام سه بارهت به وهی ده بیینی دادوهرانی ئەم خه لاته زۆر جارن خه لاته که یان نه ک له رووی بایه خی هونه ریبه وه، به لکو به هوکارگه لی سیاسیی وه ده به خشن به م و نه ویک که بگره زۆریش داهیتنه رتیکی گه وری هونه ری نه بن، شاملوو ره خنه ی توند و تیژی له م دادوهرانه ده گرت و هپرسی

پیشه کی

من له جهسته ی (ئیمه) دا هاتمه دونیاوه
له جهسته ی خاوهن شکۆی مرۆفا
تا له به هاری سه وزه دا سه رقالی سهیرانی په لکه زتیرینه ی په پوله به
سه رنده ری بوغری و غرووری چیاکه م و سامناکی زه ریا بیسم
تا ئه رک و په یمانی خۆم بناسم و
به قه را توانا و ده رفه تی خۆم
بایه خ و مه عنا به جیهان به خشم
کارستانیکی له م چه شنه ش
له ده ره وهی توانای
درهخت و بالنده و هه لدیر و تا فکه دایه
من له جهسته ی (ئیمه) دا هاتمه دونیاوه
له جهسته ی شکۆمه ندی مرۆفا.....

شاملوو

قورس و قایم و سهرهکی دهکردنه سهر و دید و گوشه نیگایه کی نیگاتیوی سه بارهت به وان دهرده پری. ههر بهم هوکاره وه خه لاتنه که بیان نه ده دایه و چاوه پروانی نه وه بوون شاملوو نه م گوشه نیگا و بیرو پروایه دهر باره ی نه وان بگورئ تا نه وانیش له گه لیدا میهره بان ببنه وه و خه لاتنه که ی بده نی. به لام به رپر سایه تی کومه لایه تی و هونه ری و ویزدانی هونه ری و ویزدانی به رزی شاملووی مرؤف و مرؤف خوشه ویست نه م سازشت و بادانه وه یه ی ههر گیز نه کرد و ته لای ویزدانی له گه ل ته لای نویتلدا نه گورپه وه.

له سهره تای نه م کورته و تاره دا نامازه مان به وه کرد که شیعی شاملوو نه ک رسته و وشه، به لکو بوونه وه ری زینده و ژبانی گهرم و گوره به هه موو کهف و کول و ههست و سوزی بوونه وه ری زینده وه، رهنگه چیرۆکی شاملوو هه موویان له م ئاسته دا - له ئاستی شیعی شاملوو دا - نه بن، به لام له گشت چیرۆکی شاملوو شدا هه مان نه وینی به ره هم و دهقی رازاوه هونه ری و ئالتوونی ده بیئرئ و نه م چیرۆکانه ش خاوه ن بایه خی به رزی هونه رین.

له م چیرۆکانه دا به تایبته نوئخوازی و داهیتان یان خوئقاندنی که شوه وه وایه کی نوئ و تازه - زور تازه تر - له کهش و هه وای چیرۆکی ئیرانی و رۆژهه لاتیدا به رچاو ده که وئ. زۆریه ی نه م چیرۆکانه ۵۰-۴۵ سال له مه وه بهر نووسراون. یان سالانیک نووسراون که نه م کهش و هه وایه له چیرۆکی ئیرانی و رۆژهه لاتیدا نه بووه. تازه بوونی کهش و هه وای تازه بوونی زبان و داهیتان و دهرپرینی نه م دهقانه به زبانی چیرۆکی و هونه ری له بایه خه کانی سهره کی چیرۆکی شاملوون.

کهش و هه وای جادوویی و ئه فسووناوی یان به گشتی بلتین نه ده بی ریالیزمی جادوویی له سالانی ۱۹۸۰ وه و ویرای هاتنه بازاری رۆمانی «سه د سال ته نیایی» گابرییل گارسیا مارکیز ده بیته باو و ده نگدانه وه ی نه م چه شنه نه ده به ده ته قیته وه و زۆریه ی نووسه رانی نه ورووپایی و

رۆژهه لاتی و به تایبته ئیرانی لاسایی ده که نه وه. کهچی ۲۵-۳۰ سال بهر له وه هه م شاملوو و هه م غولام - حوسین ساعیدی چیرۆکنووس و شانۆنامه نووسی ئیرانی له به ره مه کانیا ندا که شوه وه وای جادووییان خوئقاندوووه. وه کو کوچیرۆکی «ترس و له رز» و «تازیه بارانی به یه ل» و «ترس-وخوفه بی-ناوونیشانه کان» ی ساعیدی و کوچیرۆکی «له ژیر خیتوه تی گرگرتووی شه ودا» و «دهرگاکان و... دیواری گه وره ی چین» ی شاملوو. ئیمه ی کورد به تایبته، پیویسته سهره وده ری باشی داب و نه ریت و خوئرافه و ژبانی کومه لایه تی کونه و نوئی خوئمان بکه یین و هات و که لکه له ی نووسینی چیرۆک و رۆمانی ریالیزمی جادوویی له ناخماندا سهری هه لدا، جادوویی نووسینی ئیمه نه ک ته قلیدییا نه و نارسه ن، به لکو کوردانه و ره سه ن بی.

به کورتی؛ له هه موو شتی باشتر خودی چیرۆکه کانی شاملوون که ده بنه هوکاری دیوناس بوئمان له گه ل شاملوو دا و له گه ل که شوه وه وای چیرۆکی نه ودا.

به پیویستی ده زانم سوپاسی زۆری نه و هونه رمه نده بکه م که بو یه که م جار و وه کو یه که م کهس شیعی شاملووی زور به جوانی و هونه ری وه رگتیرایه سه ر زبانی کوردی و بلاوی کردنه وه. هیوادارم رۆژنیک کوئ شیعی شاملوو له لایه ن کاک ناسره وه یان له لایه ن دۆستانی دیکه مانه وه بیته مالپه ری زبانی کوردییه وه.

حوسین شتیره گی

خۆراگرتنى رۆحى من و خۆراگرتنى جيوهى منه، نەك كولبوونى ئەم چەقۇ
 بېبەزەببەيەى كە ھەللكەوت يان چارەنوس يان ھەر قسەبەكەى قۆرى دىكەى
 ناو بى... دەيجا... لە خەودا يان لە بىداريدا (راست نازانم لە خەودا بووم
 يان بەخەبەر بووم. كەسى ئەم رووداوى لە بۆ نەقل كىردووم يان خودى خۆم
 پالەوانى دل بەگومان و درەنگ پرواكردهى ئەم رووداوم) لە ھەر
 دۆخىكدا، ئەم رووداوبەيەى كە بۆ ئىوہى دەگىرمەوہ و نازانم لە خەودا
 ديومە، يان لە جىھانى ھۆشيارى ئىوہدا قارەمانى خەوالووى ئەمە بووم،
 يان كەسى ئەوہى لە كەش و ھەوايەكى نىوان ھۆشيارى و مەستىدا بۆى
 گىراومەتەوہ نازانم، نازانم... خۆ وتم: رۆحى منيان داتاشيوہ، جيوہەكانى
 ئەم ئاوينەيان داتاشيوہ. كاتى بىنييان ناتوان پەلەى تىھاون، جيوہەكانى
 داتاشى.

دەسا چما لەو شتانەدا كە ئىوہ ناوى راستەقىنەى لىدەنن، لەنىو وردكە
 و پردكەى لە حالى لەنىوچوونى ئاوينەى مندا، نەك وىنەبەكەى راستەقىنە،
 وىنەبەكەى تەمومژاوى و بى-پىوہندى، وىنەبەكەى شكاوى پىژ و بلاو لەبەر
 چاوتاندا دەرەكەوئى، جىگەى سەرسوپمان و ئەئەفسوون چوون نىبە.
 جىگەى ھىچ سەرسوپمان و ئەفسوونبوونى نىبە.

ئەوہ يەكەم شەو نەبوو كە من لەم پەسىوہ بەردىنەبەدا دەژيام - لە
 شوئىنىكى ونبووى ئەم دارستانە چروپەدا كە بنەدار و دەوہن و دپوو و
 تووتىرەكەى رىگەى پشووكىشان و ھەناسەى بەشەر تەنگ و بارىك
 دەكەنەوہ- شەوى ھەوہلەم نەبوو. ئاخە لەوئىدا ژىن و ژيان ئەوہەندە
 بەئاسوودەبى و بەبى-دژوارى تىدەبەرى كە حسىبى مانگەكان، حسىبى
 رۆژەكان و تەنانەت حسىبى سەعاتەكانىش لە دەست دەرچوو بوو. نىمچە
 مۆمىكى گەچىنەم ھەبوو كە نەمدەوىست گرى دەم. شەوانە لە تارىكىدا
 دەمام و فىكرم دەكردەوہ. لە تارىكان يارمەتىم دەخواست و بەناو خۆما

ئەو ژنەى پىشت دەرگا مەفرەقىنەكە

بە بىگومان چما بلىم نازانم ھۆكارى ئەم رووداوبە چىبە، ئىوہ وا بىر
 دەكەنەوہ شكستە نەفسىم كىردوہ. جا ھەر بەم ھۆكارەوہبە كە تىدەكۆشم
 تەواوى رووداوبەكە - ھەر وەكو چۆن ئەم رووداوبە بەسەر ھات - وەبادى
 خۆمى بىنمەوہ و بىنووسم. ئىوہش كە خۆئىدەتەوہ بىبارىكى لەسەر
 دەدەن... شى دەكەنەوہ و بۆخۆتان شتىكى لى ساخ دەكەنەوہ. ھەر
 بەمچۆرەبە كە ھىوادارم خۆشم بتوانم راستىبەك لەم بابەتە ئالۆزە
 دەركىشم... لەسەر ئەم قەرارە ھىوادارم خۆشم بتوانم لە كارى خۆم - لەو
 رووداوبەى كە بەسەرم ھات - سەرەوہ دەرەبەك بەكم... واى دانىن جيوہى
 ئاوينەبەكەيان لە برى شوئىنەوہ داتاشىبى. ئەمەم جارىكى دىكەش وتوہ.
 دائىمە ئەمە دەلىم. لە بەر ئەوہى بەداخەوہ لەم دونىابەدا كە منى تىا دەژىم
 ھىچ شتىك بەئەندازەى ئاوينەبەك كە لە برى شوئىندا جيوہەكانى
 داتاشىبى، -زىاتر لە من ناچى... ئەمە ھەمىشە دەلىم، چونكە تاقە
 وىنايەك كە دەتوانم لە رۆحى نەخۆشى خۆم ھەبى، ھەر ئەمەبە كە وتم...
 واى دانىن جيوہى ئاوينەبەكەيان لە برى شوئىنەوہ داتاشىبى و بەسۆنگەى
 ئەمەوہ نەتوانىت ئەو شتەى تىيدا دەرەكەوئى، ساخ و كامل بىنوئىتەوہ.

دەلىن چى؟ ئەو شتەى ھىشتا منى وەكو ئاوينەبەك راگرتوہ،

شۆردەبوومەو... بۆچی وا نەكەم؟ رۆژ و پرووناكايی دەرفەتی تیفكربیان پێ نەدەدام. نیگام بەرەو ئەو شتانە دەكیشران كە تیشکی رۆژ پیتی نیشان دەدام و بەرەبەرە لە خۆم خافل دەمام، لە خۆم دوور دەكەوتمەو و بەرەو نەهینی و نادیار، بەرەو دەرهو، بەرەو ئەو شتە ی ئیدی «من» نەبوو راکیش دەبووم و هەر تیفكربیان دەیتوانی ئەو شتە بەهەبوونی ناخی منەو و بلکینیی. لە خۆم خافل دەبووم... لە خۆم دوور دەكەوتمەو، دوور دەكەوتمەو و دوور دەكەوتمەو، ناخ... رۆژ کۆتایی دەهات!

هەر شەو بوو كە چاوەكانم لە گەران و هەلسووران و لە كۆلپینەو و تاریکی رادەوستان و بەرەو خۆم دەگەراندەو. بەرەو خۆم دەگەراندەو و منیان بە ناخی خۆمدا دەكیشا خوارەو.

بەم هۆبەو زۆر لە میتر بوو مۆمەگەچینەكە ی من - ئەو نەدە ی لە مۆمە گەچینە بچكۆلانەكە ی من مابۆو - چەشنی شتیکی پێ كەلك لە قەراخ جیویانەكەم و لە ناو مۆمدانە برۆنزیبەكەدا مابۆو. بیج لەم مۆمە گەچینە، لە نێو پەستیو كەمدا تەوردا سێكیشم هەبوو. سامانی من لە ژیاندا ئەم تەورە بوو. ئەم تەورە - سامناكە - دلۆپە خۆپیتیک لەسەر دەمەكە ی ئیشك هەلا تیبوو و بەهیچ كلۆجی نە دەسپراو.

چەند كەرەت هەولم دا بوو بە ئاسیید و سەباده، بە كاغەز پەرداخ - تەنانەت بە دەوایانە ی لە ئەوسانەكان و لە كتیبە هەرە كۆنەكانی جادوو بازیدا دەمدۆزیینەو، ئەو خۆپنە لە دەمی تەورەكە بسپرمەو، بەلام نەمتوانیبوو... ژنی خان - كە وا بێردەكەمەو قەرەواشی نەنكم بوو - رۆژتیک كە من هەموو كاتی خۆم لەسەر سێپنەو دەم ئەم دلۆپە خۆپنە گەپجارە بەفیرۆ داوو - لە پشت پەردە ی ژوورەكەو هاتە ژووری و بەتەوس و توانجەو و تی: «لە خۆرا خۆت دەكوژی ها! تۆ سامانەكەت هەر ئەمە یه. هەر ئەم تەورە بەو دلۆپە خۆپنە ی سەر دەمەكە یه. گیانە دەبا پیت بلتیم، كاری دنیا

ئەو نەدەش لە خۆرا نییە: كاتی باوكی خوالیخۆشبووی تۆ كەوتە گومانەو كە ناكا تۆ یی غیرەت لە تۆوی ئەو هەتیو ژنانیە یه جیرانمان بی كە وا شەوانە ئارەقی سەگی بەقوزەلقورت دەكا و لە نێو كۆلاندا گۆرانی بیتامی ئەوین و ئەوینداری دەلی، -ئیمە و تەواوی خەلكی گەرەك بەسەربدا هاتین و پیمان وت: بابە، میرزا رەسوول، ئەم پرووداوە یه ئاوا كە تۆ دەلییی و نییە، بەلام چما بەقسە ی كردین؟... هەرەو هە قەستەسەر بەشونینتەو بوو تاكو كەرەتتیک سەر و چاوی هەمووانی بەدوور دیت، خەریك بوو دەست بنیستە بۆقەتە ی ملت و لەبەر رق و بوغزی خۆی ئەم كەللە تاشراو قازوووانە یهت هەلكەنی، كەچی دایكت وەكو واشە گەیشتی و بەم تەورە، بەبێدەنگی ساردی كردهو... لە پاشاندا بەجوتە بردمانە نێو دالانی مالتی، بەقەندشكین و خاكەناز، بەترس و لەرزەو شتیکی وەکی گۆرمان هەلكەند و تەرمەكە یان هەروا بەدانیشتنەو و بەبێ غوسل هەویشتنەو ئەو نێو دەو - دەك رەببێ گۆرەكەت پر لە ئاگر پێ كەوا هەموو ئاگرێ لە بن سەری تۆدایە! - لە گەلكوو زبانت گرت، هەوێ شتی كە فیربووی ئەم شیعرە بوو، كە دەچوو یه دالانی مالتی و دەمت دەگرت و دەتوت:

خودا بكموژی بمرم هەلۆچە، لە كوی بمنیژن لە ژیر دالۆنچە

لە پاش ئەو رۆژە، پیتم خۆش بوو كویر بم و ژنی خان نەببیم... بەلام سامانی من بوو ئەم تەورە، دلەم دا یه... هەر ئەم تەورە، هەر بەم دلۆپە خۆپنە ی سەر دەمەكە یه. وتم: "سامانی من" - بەلام نا، دەبا یه بۆتایه "میژووی من"، "چارەنووسی من"، چونكە لەو بەدوا، بەبیتەو و بەگەریمەو و سەر رەفە ی مالتی یان سەر دیوار یان هەر شوپنیتیکی دیکە تەماشای بكەم، كە بۆی دەچوو تەورەكەم لەوێ دانابن، - دەمزانی تەورەكە، چەشنی چارەنووسیتیک تیبژ و رەها، لە گۆپەرە ی ئەمریک، وەکی حوكمیتیک نەمر لەوێ یه... هەر بەو تیزیبەو لەوێ یه و هەبوونی هە یه»، و دلەم لە بەر

ئاسانەى ئەم كۆشكە پېچەلاو پلۆوچ و پر دالان و پر تەلارەدا كە هېچ روون نىيە خاوەنە راستىنەكەى كىيە، وەكو دلى سەگىكى چكۆلانە كوتەكوتى بوو... دەمزانى تەورەكەى من لەوتىيە، بەدلۆپە خوتىتىكى قاوەبىيەو كە لەسەر دەمەكەيدا ژەنگى هيتاوە - هەر ئەوەندەش بو من بەس بوو. من "هەبووم" تەورەكەى منيش "هەبوو". "دەبايە"ش هەبايە.

هەر وەكو رۆژى لە رۆژان كاتى كاپرايەك لاقى چەقاندبوو كە دەبايە بىجگە لەو كەسكى دىكە باوكى من نەبايە، ويستبووى بەكوشتنى من تيشكانى خۆى قەرەبووكاتەو، هەر ئەم تەورە بوو كە هەلكشا بوو و داهايتووە و بەبىدەنگ نيشانى دابوو كە من "دەبى هەبم". ئەو بوو كاتى مەزلىم گوتىز تەو و هاگە ئەم پەسپو بەردىنەيەى نىوەرەستى ئەم دارستانەو، تەورەكەشم وەكو شتىكى پىتويستى، وەكو نەفرىتىكى باب و باپيران، وەكو چارەنووسى گالتەجارى خۆم لەگەل خۆمدا هيتا و يەكەم كاريكى كە كردم بزمارىكم بەديوارەكەدا داکوتا و تەورەكەم لە حاندى گوشەى نىوان دەمەكەى و دەسكەكەيدا بەديوارەو هەلئاسى.

سەبارەت بەو بنەمۆمە گچكەيە شتىكم وت، بەلام لەوهدا كە ئەووم لە كوتو هيتابوو، لە يادم نىيە... سەبارەت بەتەورەكەش وت. هەرودها سەبارەت بەو دلۆپە قاوەبىيەى سەر دەمەكەى كە نە بەئاسىد و كاغەز بەرداخ و نە بەهېچ شتىكى دىكە نەمتوانيوە بيسرپمەو... بەلام سەبارەت بەجىويانەكەم هېچم نەوت. جىويانەكەم سەكۆبەكى نىوەرەست قوول بوو لە شانى راستى پەسپو كەدا، كە لەوسەرى خودى پەسپو كەدا سازيان كردبوو. مەبەستم لەو يە، هەر لە نىو بەردىكدا كە پەسپو كەيان تىدا هەلكەندبوو، سازيان كردبوو. دەتوت لەو پيش - لە پيش هەلكەندنى بەردى پەسپو كەدا - ئەويشيان هەر لەويدا لە بەرچا و گرتبوو. سەكۆبەكى نىوەرەست قوول بوو كە قوولايەكەيان بەكولۆش پر كردبوو. بريك

سەرەوخوار بوو، من لە هەوەل سەرنجدانى لايانسانەى پەسپو كەدا، بووم دەركەوت كاتى ئىنسان لەم جىويانەدا راکشى، دەلئى بەرەو قىبىلە رايانكىشاو... بەلام ئەمەم پى سەير و سەمەرە نەبوو: هەر ئەو پىرەژنەى كە وتم بوى گىرامەو كە ئەو كاتەى لە داىك بووم، لاقەكانم بەرەو قىبىلە بوون... تەنانەت لەو هەش سەير و سەمەرەتر! - بوى گىرامەو مەو:

"نەنە گيان! ئەو شەوئى دەستى باوكى خوالىخوشبووت و خانە چكۆليان نايە دەستى يەكدييەو، داىكى ئاغات لە ژوورى حەوزخانەدا دوو چەپۆكى بەسەرى خۆيدا دا و وتى: دونيا قورى بەسەرى، ژوورى سەر عەمارە ئاوەكەتان - كە روو بەقىبىلەيە - كردۆتە ژوورى بووك و زاوا؟ - وتم: ئەم قسانە چىيە خانم، خراپە لە لاي خوداوە نىيە، بەرەو قىبىلە باشترە. شانس و بەختى باشترە. - وتى: نا نا! باش نىيە، چما لە يادت نىيە قەرەجە فالگرەكە چى دەوت؟"

من لە ژنى «خان»م پرسى: بوچى قەرەجە فالگرەكە چى وتبوو؟ ژنى خان لە هەوەلرا نەبىدەويست بىلئى، بەلام من باوەكو پىم خۆش بوو كوترايەم و نەمدىتبايە - ئەوەندەم لاق چەقاند هەتا ئاخىر لە روومدا داما و وتى: "نەنە گيان! خوا بەبەشى هېچ كافرىكى نەكا! قەرەجەكە بەداىكى ئاغاى وتبوو ئەگەر جىويانى زاوايەتى كورەكەت بەرەو قىبىلە راخەن، بەبى سى و دوو، نەو كەت لەگەل ژنىكى مردوودا زەماوئەدەكا!" من پى لە قاقام دا. بەلام ژنى خان، پەردەى نىوان قامكى شەست و قامكى دوو هەمى دوو كەرەت لەملاو ئەولاو گەز لىگرت و لە پاشان تفى كرده سەر عەرزى و خولقى تال كرد و لە ژوورەكە چووە دەرى.

ئەوئى بوو هەر ئەمە بوو. ئەمە راستە من هېچ كاتى باوەرم بەچارەنووس و قسەى فالگر نەبوو. بەلام بەويدا كە بىنيم سەكۆبەردىنەى جىويانەكەم

راست به رهو قیبله یه، باوه کو ئه م باه ته بوم سه رسور هینه نه بوو، دیسانیش سه رم سورما. له وه ده چوو که به راستی کاتی له دایکبوون لاقه کانم به رهو قیبله بووبن، یان جیوبانی دایکمیان له شوی شایی و زه ما ونده که یدا له ژووری سه ر عه مارا وه که دا به رهو قیبله راخستیی، یان بوخوم ته واری عومری خوم له ژووره به رهو قیبله که ندا و له نیو جیوبانه به رهو قیبله کانداه و توو بیتم.

چاو که ن، ناکری ئه مانه نیو بنین "تهلقین" یان شتگه لیکگی گه پچار و گالته ئامیزی ئاوه ها. من کاتی بیرم له وانه کردو ته وه که سالانی سال به سه ر روودانی ئه مانه دا تیپه ر بووه به بی ئه وه ی ته نانه ت ده قیقه یه کیش سه باره ت به یه کتیکیان فیکرم کردیته وه... که چی ئیستا هه ر به رهو قیبله بوونی ئه م سه کو یه ردینه یه ده بینم، له ناکا ودا هه موو ئه م باه تانه م وه یاد ها تو ته وه: که خوشم به رهو قیبله له دایک بووم، یان شوی بوو کیتی دایکم جیوبانی خانمه چکولیان به رهو قیبله راخستوو، له ژووری سه ر عه مارا وه که دا و به رهو قیبله، ویرای هه مووی ئه مانه ده لیتی ئه و بوخوم هه موو ته مه نی خوم له ژووره به رهو قیبله کانداه، له نیو جیوبانه به رهو قیبله کانداه له خه ودا بووم.

شتیکگی دیکه: له په سیوه به ردینه که مدا، کاتژمیریکی بلندی پیچکه داری قه دیمی لی بوو که ته له کورت و بلند کانی له سه ر سه عات دوو و سیژده ده قیقه خه و تبوون...

نازانم بوچی ئیستا وه یادم ها ته وه باسی سه عاته که بنووسم، له حالیکدا باسی چاره نووسی ره شی خوم ده کرد، من گومانم نییه چاره نووسی ره شی من و حیکایه تی دلته زینی ژیبانی من شه ی تان نووسیویه تی. له راستیدا ده لیتی ژینی نیو ئه م په سیوه شم هه ر به و ته ی شه ی تان قه بوول کردوو...: من

سیبه ری هه ل خه له تینه ی ئه و و نه شه ی راکتیشه ری به هیزی هه بوونی ئه وم له ته واری شه وانی ژیبانی خومدا هه ست کردوو. له گه ل ئه ودا ته نیام و له گه ل ئه ودا له ده ست ته نیایی رزگار ده بم، - تالبوونی چاره نووسه که م، هه موو شتیکی له ده و رانده و رمدا ژه واری کردوو. من زه مانی خوم ده رماندا و ده که م. لا واندنه وه ی من دیتران مه سخ ده کات. هه موو شتی نه خوشم ده کا و هیچ شتی هیدیم ناکا ته وه. بو هه لاتن له ده ست ته نیایی سه ر به هه موو کون و قوژ بنیکدا ده که م.. ته نیا... تاک. ته نها.. تاک... گه مره کان، گوئی بگرن، ئه مه دنگی دلئ من، دنگی چاره نووسی من. حه بی هیدیکه ره وه ره موو ده م ده کا و ره نجی له ره نجه کانی خوم زیاد ده که م... ئه م باه ته م شه ویک به شه ی تان وت. شه ی تان پیکه نی و وتی: "ره نجیک هه یه ده بی ئاوه لای که ی. له راستیدا تو کارت هه ر ئه وه یه. له م جیهانه دا، ئه رکی سه ره کی له دایکبوونی تو ئه مه یه، له خورا هه ول مه ده له ژیر ئه م کاره رابکه ی." دنگی ریک و راست و زه ق بوو، دنگدانه وه ی نه بوو، دنگی چاره نووس بو!

راست سه عات دوو و سیژده ده قیقه بوو. له دنگی دینگ و دانگی کارژیره بلنده پیچکه داره قه دیمییه که، که له سووچی په سیوه که دا بوو و ته له ژه نگاوییه کانی له سه ر دوو و سیژده ده قیقه خه و تبوون، له خه و راپه ریم. دنگی کارژیره که، وشک و به زه بر بوو. راست وه کو دهنکه پساوه کانی ته سبیخ، له سه ره و خواری بیده نگیدا تلی ده خوارد و له په رده ی گوپچکه کانی من ده که وت: دیک گ گ.. دانگ گ گ.. دیک گ گ.. دانگ گ گ.. هه ستام. و له سه ر سه کوکه، له سه ر ئه و جیوبانه ی له کا پر کرابووه دانیشتم. ته ماشام کرد ره نگی رووناک مانگه شه ویکگی بی نسین په سیوه که ی رووناک داگیراوه. له کارژیره که ورد بوومه وه، بینیم راست

سه‌عات دوو و سیزده ده‌قیقه بوو، هه‌ستم به‌نه‌شئه‌یه‌کی پر تام و چیتز له ده‌ماره‌کامدا کرد. بیتجگه له خوین شتیکی دیکه‌ش له ده‌ماره‌کامدا بوو. خه‌یالم ده‌کرده‌وه شتیکی وه‌کو ژهر لپیاولیپی کردووم. که‌یف و خووشی ده‌رمانداو بوونم له دونیای تاسه و خولیاکانی خۆمدا ده‌چیشت... ئەم چیتزه‌م له دینگ و دانگی سه‌عاته‌که‌شدا که ده‌گه‌یشته گویم، هه‌ست پی ده‌کرد، له رووناکییه‌کی سردراوه‌دا که سیبهری نه‌ده‌خسته سه‌ر هیچشتیک، هه‌ستم پی ده‌کرد، له تینوویه‌تی بن‌گه‌روومدا، له تهنیا سیبهریکی که له ژوو‌ره‌که‌مدا ده‌جوولآوه و من به‌ئاسایی ده‌مزانی نسیتی شه‌یتانه، ته‌نانه‌ت ئەم چیتز و که‌یفه‌م له‌وه‌شدا هه‌ست ده‌کرد که باکم له هه‌بوونی شه‌یتان له ژوو‌ره‌که‌مدا نه‌بوو.

سنووری سیبهری شه‌یتان له رووناکی ژوو‌ره‌که‌مدا ده‌سپردراوه و دیسانه‌که‌ش په‌یدا ده‌بووه. کاژیره‌که به‌ته‌واوه‌تی ده‌نگی خو‌یه‌وه دینگ دانگی دانا‌بوو. منیش نه‌شئه‌ی پر خورووی ئەو که‌یفه‌م ده‌چه‌شت که به‌ژیر پیستی له‌شمدا رای ده‌کرد. شه‌یتانیش به‌منی وت: «ده‌رگایه‌ک هه‌یه ده‌بی بکرتیه‌وه.»

زۆر بلند پیکه‌نیم، به‌له‌ونیک که شه‌یتانیش له گه‌ل مندا که‌وته پیکه‌نین و له‌مه به‌دوا له به‌ر پیکه‌نین چاوه‌کانم پر بوون له فرمیسک. شه‌یتان دیسانه‌که‌ش وتی: "هیچ په‌له‌به‌کمان نییه، به‌لام ناخری ده‌بی ئەو ده‌رکه ئاوه‌لاکه‌ی، له راستیدا له‌سه‌ر ئەم جیهانه ده‌بی کاری تو هه‌ر ئەوه بی، له خۆرا هه‌ول مه‌ده‌ خو‌تی لی‌حه‌شارده‌ی."

چاوم سری، ئەو چاوانه‌ی له به‌ر پیکه‌نین فرمیسکیان تیزابوو، سرپین و وتم: "ده‌زانم، دل‌م پیوه نییه، له به‌ر ئەوه‌ی زووتر رزگاریم بیت، په‌له‌په‌ل بکه‌م، یان به‌جاری له ژیری ده‌رچم و که‌پۆت بسووتینم. به‌لام.. ده‌ترسم!

راستییه‌که‌ی ئەوه‌یه ترسی مه‌ترسییه‌کی له‌خۆرای دایگرتووم. پیم وای له خودی خۆت ده‌ترسیم... نه‌ک دائیمه، به‌لام جار و بار ئەم حاله‌م به‌سه‌ردا دی. به‌لکه‌م ئەوه بو‌ خو‌تی ده‌مترسینی... دل‌م پیوه‌یه ئەم ده‌رگایه زووتر ئاوه‌لا بی. پیم خو‌شه تو‌ش زووتر له‌م جیهانه برۆیه ده‌ری، ئەم جیهانه‌ی وزه‌ی ته‌واو کردووی، هه‌تا منیش بتوانم وه‌شوین کاری خۆم که‌وم... شایکه بزانه: "تاقیکه‌وه بزانه ده‌توانی به‌زه‌بریک که‌لله‌سه‌رم له ئەسته‌وم جیاکه‌یه‌وه؟ ده‌ی ده‌سخۆش.. تاقیکه‌وه بزانه ده‌توانی؟"

ئێستا ئیدی نازانم چه‌نده‌م قسان کرد و تا‌کو که‌ی قسه‌م کرد... به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌م له یاده له نا‌کاودا راو‌یستانی زه‌نگی کاژیره‌ پایه‌دار و قه‌دمییه‌که، وه‌خۆمی هینامه‌وه.. هیشتا پاشماوه‌ی دینگ و دانگه‌که‌یم له دووره‌وه ده‌گه‌یشته گوئ، له ده‌ره‌وه‌ی په‌سپوه به‌ردینه‌که‌را، ده‌توت که‌سپیک ئەو کاژیره‌ له‌گه‌ل خۆیدا ده‌با. ئەو کاته‌ش ته‌ماشای ده‌رگا‌که‌م کرد، وام هه‌ست کرد شتیکی وه‌کو سیبهر، وه‌کو دوو‌که‌ل، خه‌ریکه دوایین به‌شی له‌شی خۆی به‌دوای خۆیدا ده‌کیشیته ده‌ره‌وه. هه‌ر وه‌ک ته‌رمه به‌مۆمیایی کراوه‌کان که به‌خویندنی ویردیک زیندوو ده‌بنه‌وه و به‌ری ده‌که‌ون و شو‌راو‌گه‌ی شیه‌له، به‌شویناندا راکیش ده‌بن. ته‌ماشایه‌کی کاژیره‌که‌م کرد و له‌و تاریکانه‌دا به‌ئاسته‌م توانیم ته‌له‌کانی بدینم که له‌سه‌ر دوو و سیزده ده‌قیقه‌دا نووستبوون.

په‌له هه‌رو‌تیک به‌سه‌ر کولا‌و‌که‌ی بان په‌سپوه‌که‌دا تیپه‌ر بوو و سئ هه‌ساره که وه‌کو سئ کوچکی‌تی له ئاسماندا بوون، شو‌له‌یه‌کی کز و لا‌وازیان ده‌رکه‌وت. که‌له‌شیره کتوبیه‌ک له‌وپه‌ری دارستانه‌وه زیره‌یه‌کی لی هه‌ستا. هه‌وا‌ی په‌سپوه‌که قورس و غه‌مناک بوو. به‌هیزیکه‌وه که حه‌تمه‌ن له کانیه‌کانی سام و مه‌ترسی رۆحه‌وه هه‌لده‌قولی، به‌ره‌و ده‌رگا‌که رامکرد، به‌لام ده‌رگا‌که داخرا‌بوو. وه‌یادم هاته‌وه له پیتش نووستندا ده‌رگام به‌وردی داخستبوو. کیلۆنه‌یه‌که‌یم به‌متمان‌وه کیشابوو.

گه پامه وه و پالم دا به ده رگا که وه. ته وای هیزی له شم له ئەژنۆکاگه وه ده کیشرا. ئیدی له ناو په سیوه که دا چ شتی کم نه ده دی. په شاییه کی خهستی رهوان ته و او ده تی ژوره که ی پر کردبوو. له بهر چاومدا په له په له یه کی زهردی خوشه پنهنگ که ده و رانده و ره که ی که سکی رووناک بوو، له بۆشاییه کی تاریکدا ده و ریشته خوارئ. لاقه کانم له ژیر له شمدا له رینه وه و له پر دا وه کو داریکی کاره با بیگرئ، به سه ر ئەژنۆکاگدا شکامه وه. بۆ چرکه یه ک تیکۆشام له نگه ری خۆم راگرم... ئاکامیکی نه بوو! به ته وای له شمه وه به ره و پيشه وه داشکامه وه و بۆ دۆزینه وه ی شوینی که خۆمی پی بگره وه، دهسته کانم هیوا پراو برده پيشه وه..

له وسه ری په سیوه که دا ده ریبجی دالانیکی تیدا بوو که به په یژه دارینه یه کی رزبوا ده و ریشته ژیرخانه که وه، ده با یه ئەمه م زووتر له ئیستا و تبا یه، چونکه هه ر ئەمانه ن که ورد و درشتی ژبانی من پیکدین. ئەم ژیرخانه تاییه تی که لوه ی له وردکه و پر دکه بوو: به ندار و ده وه نی جادوو بازی و شتی دیکه.. کیردیکی گه و ره ی ژهنگاوی، که لله سه ری به شه ریک، قه ژالیکی وشکه لاتوو و زۆر شتی دیکه ش...

به ره به ره هه موو ئەمانه م ژیر و ژوور کردبوو، کتیییکی په ره په ره له وئ بوو که نه ده خویندراوه، به لکه م به خه تی هیندستانی بوو، یان خه تی جووله کانه یان ئی چینی... قوتوویه کی دریزی لیبوو له تابوت ده چوو، کاتی کاوکۆتی نیوه که یم حه وادا ده ری، دیتم له و ژیره دا په یکه ری به رده مه رمه رینه ی ژنیکی رووت، هیدی و هیمن، به ئارخه یانی چه شنی هه موو شتیکی ئاسایی له وئ خه وتوو. له پيشدا هاتم بیشکینم، به لکو له بهر ئەوه ی له هیمنا یه تییه که ی رقم هه ستابوو، به لام له دوا ییدا فیکرم کرده وه کاریکی قۆره، چما چاره نووسی من وابوو که ده بی له گه ل ژنیکی مردوو دا زه ما وه ند بکه م، خو ئەمه په یکه ریک زیاتر نییه... دیسانه که کاوکۆته کۆنه کانم

به سه ردا رشتبووه. به لام ئەو شه وه، له پاش رویشتنی شه یتان که به ره و ده رگا که رامکرد و له ئاسانه ی ده رگا که دا له سه رخۆ چووم و له دوا یین کاتدا دهسته کانم به ره و پيشه وه دریت کرد که خۆم به شتی که وه بگره وه، ئەژنۆکانی په یکه ره مه رمه رینه ی ژنه رووته که م که وته ئامیزه وه - یانی له نا کاودا ئاگام کرد ئەو شته ی له با وه شم کردوو ئەژنۆکانی هه مان په یکه ره مه رمه رینه ی ژنه رووته که یه. شتیکی ساردی چه شنی ئاو به سه ر مۆره غه ی پشتدا به ریکه وت و ئاره قه ی زانده نیوچه وانمه وه. گو تچکه م که له نیزیک رانی بوو، خوشه خوشی خوینیکی هه ست پیکرد که له نیو ده ماره بۆره مه رمه رینه کانیدا هاموشۆی ده کرد و کوته کوتی پر له رقی دلیم له ژیر پیسته قورسه که یدا ده بیست. وای بۆ ده چووم ئەخانه که دهسته کانی به ده وری ملامدا ده هالینئ، ئەخانه که یه و له ره نجی بی به ربیوونی ته مه نیکدا، باسکه کانئ بۆ تۆله کردنه وه هه لده سوورینئ، ئەخانه که یه و ا رقی نه زۆکی هه زاره ها ویستی زیندانیی ئەو، په نجه کانئ له سنگم رۆ ده کات و جهرگم له نیو به ری دهسته کانیدا داچۆرینئ.

به هاوار کیشان له جیگا که م، را په ریم، په یکه ره مه رمه رینه که م حه وادا یه عه رزی، له سه ر جیویانه پر له کایه که کۆم بوومه وه و بالا پۆشه که مم به سه رمدا کیشا و هه تا به یانی - تا کو ئەو کاته ی له و په ری شوینه کانئ دارستاندا نه عه رته ی ئەو گایانه به رز بۆوه که بۆ له وه ریان ده بردن. - گویم دایه دهنگی ناله نال و هاواری تیکشکانئ ژنه به ردینه که له ئیشی فریدراو بوون و تیشکاندا ده ینالاند و له ت و په ت ده بوو به خۆم وت: "کن به مه پروا ده کات؟" له راستیدا بۆچ پیوسته که سی پروا به مه بکا؟.. نه خیر! هه ر سبه ینی له گه لکوو هه وا برئ رووناک داگه را، له توپه ته که ی ده که مه زه میله یه ک و ده بیه م ده پرژمه تالا وه که وه.. به جار و جه حه نده م! لیتگه ری با که سی پروا به مه نه کات، لیتگه ری با شه یتانیش پروا به مه نه کات."

به لّام له گه لّکوو به بیان هات و کابوسه کانی شهوانه رایان کرد، له گه لّکوو هه تاو له قه لّشتی ته خسته کانی دهرگا که وه رژایه ناو په سیوه که وه و له تانویوی بالا پو شه که وه پتی برده چاوه کانم و من بالا پو شه که کم له سهرم لادا، هیچ شتی که له په سیوه که دا نه بوو، ههر هیچ هیچ! ده توت دوی شه و له وی ئا و له نا و نه که وتوو... کیلونی دهرگا که دهستی وینه که وتبوو. رۆییمه پیشی و له قه یه کم له کاژیره پیچکه داره قه دیمییه که هه لدا. له نگه ره که ی له نیوان تانویوی جولا ته نه که دا جووله یه کی قورسی کرد و دهنگیکی ئیشکی لیوه هات. جولا ته نه یه کی زه لّام له ترسانا له وی دهرپه پری و به ره و ساپیتکه که رایکرد و له قه لّشتی میچی په سیوه که وه رۆیشته دهری. بلّی کابوس سی بی؟ ها؟ ئیوه وای بو دچن تووشی کابوس بو بیتم؟ حه ح! منیش له و رۆژانه دا وام بیر کرده وه. خه یالّم ده کرد گرفتاری کابوس بو بیتم. به تایبته کاتی چوومه ژیرخانه که و په یکه ره مه رپه رینه که مینی که و له ژیر کاوکوت و پارچه پراوه کانی دهمه مقه ست و له نیو قوتووی تابوت-ناسادا به هیمنی خه وتوو! نه عسابم بریک حه سانه وه. به خوم پیکه نیم و وتم: "شتیکی گالته یه گیانه که م، هه مووی گالته جار و که پجاریکه! هه م نه و خه یالته ی له که لّهم نه دا، - هه م نه و قسانه ی ژنی خان و دایکی ئاغا ده یانوت!"

به لّام من هه شت سالّ به م کابوسه وه نه شکه نجه درام. چه ند که رته له و په سیوه رامکرد و شه وی له ژیر دار چناره بلنده کانی قه راخ تالادا رامبارد. به لّام له ویش له گه لّکوو شه و داده کشا و هه ساره کان تالاو که بیان پری له زهنگیانه ده کرد، هه مدیسان نه و شته ی پیم دهوت کابوس ده هاته شوینم. له بهر نه مه هه موو که رته تی ده گه رامه وه بو په سیوه که و پیملی سامناکیی چاره نووسی تالی خوم ده بووم. دهرک و دیوارم له سهر داخرا بوو. شه ییتان چیرۆکی ژبانی منی نووسیوه. من بیج له تابشت هیتنانی نه مه چاره م چی بوو؟ دهمزانی نه خوا و نه دوعا و نه یاخیبوون، هیچ شتی که،

ههر هیچ شتی که یارمه تیم نادا، تا له و بهند و زبندانه پری نه شکه نجه یه راکه م.

تووکی سهر و ردین و نینۆکه کانم بلند بو بوون. قه لّافه تی «جووکی» - یه کانم لیده رچوو بوو. دارپه کان به شانی په سیوه که مدا تیپه ر ده بوون، بیسمیلایان دهوت. چما له نیو دارستاندا تووشم بایه ن، ریکه که بیان باده داوه، هه زار نه و سانه یان بو من و په سیوه که سازاند، ده یانوت جادوو گه ری ده کات و ژیرخانی په سیوه که ی پرپه له تهرمی مۆمیایی کراو، ده یانوت له گه لّ تهرمی نه و ژنه تازه مردووانه دا که شه ییتان له گورستانه دووره کانه وه بو دی نی، جووت ده بی و نه فیون و بهنگ ده کیشی و له ته ک رۆحیانه تی به دکاره کاند و توویژ ده کات. ده یانوت: "شهوانه له قه راخ تالاو که دا به دوا ی گیایه کدا ده گه ری که کولاندرای شیمیایه."

نا، چاره ره شه کان، نا... قسه ی وا له گوریدا نییه. من ته نیا نه فرین لیدراویکم که خوی ئیوه له یادی بردوومه ته وه. یاریکه ریکی یه خسیرم که شه ییتان بو شانۆکه ی خوی دیلی کردووم. من ده بی تا کو تاخری نه م یارییه درپه بده م و له ئاکامدا - چما قسه ی جادوو بازان بایه خیکی هه بی، له گه لّ ژنیکی مردوودا زه ماوه ند بکه م.

شه وی که، دوا یین شه و، وتم ئیدی نه م چیرۆکه کورت ده که مه وه. چیدی نامه وی یاریکه ری بی ئیراده ی چیرۆکی شه ییتان بم: "نه فرین بو هه مووتان". ته واوه تی شه و به خه بهر دانیشتم و هه تا نه و کاته ی هه وه لّ جوولانه وه ی له نگه ری کاژیره که له گوتمدا دهنگی داوه و په سیوه که به تیشکی مانگه شه ویکی بی نسی رووناک داگه را، به لّکه م تا کو به یینیکیش له پاش نه مه، تا کو نه و کاته ی زالبوونی شه ییتانم وه کو نه شته ی ژههریک له هه موو ده مارده کاند هه ست پی کرد، یه کبیتن دهمه راند:

"نه فرین له هه مووتان! هه تۆ، سیبهری به دکاره ی شهیتان! هه تۆ هه م نه پیکره شهوگه ره نه فرین لیکراوه، هه تۆ په سیوه، هه تۆ کاژیره کونه نه نتیکه یه که ته له کانی له بهر دهر وازه ی تۆم هه زمانه دۆزه خیبه دا ئیشک هه لاتوون!... نه فرین له هه مووتان!"

شهیتان وتی: "ئیدی میوه که ت گه یشتووه! ئیستا ئیدی میوه که ت گه یشتووه!" من قاقا پیکه نیم. به هه موو برینه کانه وه، به هه موو رقمه وه پیکه نیم. نیگایه کی لیوانلیوی رق و بوغزم لیکرد و دیانه کانه به سه ر یه کدیدا گوشار دا: "ئه ی ی شهیتان!" شهیتان وتی: "ته مه دوا یین په رده یه تی. ئیتر میوه که ت گه یشتووه.. پیم وت: "بی ئا پرووی پیداکر! تۆم ته لسمه نه فرینییه ت ده شکینم!... هه شت سالی ته واوه که درێژه به م یارییه دلته زین و ماندوو که ره وه یه ده ده ی... ئیدی ته مشه وه ده مه وئ یان ده ست پێ بکه م یان ته واو به! - مردن جارێک و شیوه جارێک! ئیدی له مشه ورا یان زهنگی زهنگی، یان رۆمی رۆمی، ئیدی هه ره وه یه وا وتم."

تۆ بته مۆمه گه چینه یه م داگیرساند که له قهراغ جیوانه که م و له مۆمدانه برۆنزییه که یدا بوو، به ده ستمه وه گرت، ته وه که شم هه لگرت و له ده لاقه ی دالانه که وه به ره و ژیرخانه که چووم و وتم: "ته لسمی نه فرین لیکراوت... ئه ری! ته لسمی نه فرین لیکراوت ده شکینم."

ئه ویش له گه ل مندا هاته خوارێ. له سه ره یه ک دوو که ره ت به پێ- راپیستان وتی: "ته مه ن درێژ بی کورم! ته مشه و ئیدی وه ختی خۆیه تی... برێک وه دوا که وت، هه قی خۆته، ئه ری. به لām کارێکی له گه لدا نه ده کرا: هه ر شتی کاتیکی هه یه و..."

نیوچه وانی جیددی بوو، - نازانم چی له ده رووندا بوو، به لām نیوچه وانی جیددی بوو. دیسانه که ش ده توت جیبه کی له نگ بوو. ده توت زۆریش

متمانهی نه بوو. به ده ورو به رمدا ده سوو راوه. برێ جار له دواوه و برێ جار له پیتشه وه. ده توت دلێ هه والی داوه که رووداویکی ناجۆر ده قه ومی، به لām بروای نه ده کرد، که گه یشتینه خواره وه ی په یژه رزیوه که ویستی شتی بلتی و تاقیم کاته وه، - به لām کاتی بینی به ره و قوتووه تابووت ئاساکه ده چم، لیتی حالی بوو. پیتشی پێ گرتم، بازیدا به ره و رووم و هه ر وه کو پاشه و پاش ده کشاوه و تیده کو شا ریگه م پێ بگری، هاسکه هاسکی ده کرد و وتی: "چاوه که کوره! خۆ تۆ- ناته وئ هه روا له خۆرایی چه پکه گولیک به ئاودا ده ی؟"

"ته مشه و ئیدی تۆم کاره ته واو ده که م، ته مشه و کۆتایی به م کاره دینم. ته مشه و ئیدی یان زهنگی زهنگی، یان رۆمی رۆمی."

وتی: "گوئ بگره کورم! تۆ ته مه نی خۆت له سه ره تۆم کاره دانا. به جۆرێک جیبه جیم کردوو له کۆتاییدا خۆشت بی مزه نه بی... پیم خۆش نییه مزه ی ته مه نی له وه نه چه ی بۆ رزگار کردنی من کیشاوته، ره شایی هه تاهه تایی بی... فیکرم لێ کردۆته وه... جیبه جیم کردوو. تۆ شته ی له بریدا وه ریده گری بایه خی هه زار سال رهنج و چاره ره شی هه یه! ئیستا ده دیدنی!... هه موو تۆم کارانه له بهر ته وه بوو تا تۆم ده رگایه بکه یه وه و من له م خه مخانه یه ی خوادا رزگاری بدۆزمه وه. له م تاریخانه بۆگه نه ی که تۆم به کۆس و که ره ناوه منه ته که ی به سه ر ئیوه ی به نده ی تاوانباردا ده کا، رزگار به م. تۆم کاره ته نه ها به که سه ی ده کرا که به لاقی به ره و قوبله وه..."

به نه فره ته وه ته ماشای کۆمای ره شی نسیکه یم کرد، خولج به ده وری خۆیدا سوو راوه و له جیبه کی دووره وه دهنگی به رز بووه: "ده سخۆش! مزه ت ئه وینه. تۆ شته ی خودی «غه نیم» لیتی بیتبه شه و هه ر له بهر ته مشه لیبده ترسی!... ده رگاکه بکه ره وه و مزه ت وه رگه. ته مه ن درێژ بی کورم!"

کا و کولۆشی سه ر په یکه ره که م رشته خوارێ، هیتێکی دۆزه خیبی له

بازۆلەكەمدا بوو، رووباری دۆزەخ لە بازۆلەكان و لە لاقەكاندا بوو. دەسكى تەورەكەم لە نیوان قامكەكاندا ئەملاو ئەولا كرد. وەكو گەردەلوول سووپا و بالا سێبەرئاساكەى لە نیوان من و تابووتەكەدا ویتستا: "لەخۆرا دەست لەم پەيكەرەيه مەوهشینه ها؟ چما خالیكى تىكەى رۆژگار ت رەش دەبى ها!"

گوراندەم: "لەمە رەشتەر؟!"

"لەخۆرا رۆژگارى خۆت رەش مەكە كورە!"

گوراندەم: "لەمە رەشتەر؟!"

خولاو و لە خۆیدا جینگلى دا و هاواری كرد: "تەمە نەفرەتە رۆلە! ژەهرىكە كە سەدقاتى دۆزەخە، ئاقل بەو ئەم ژەهرە تەف كەرەوه!"

لیوانلیتوی چیتى ئەوه بووم كە ئەو چ رەنجیكى دەكیشا. دیانەكانم بەسەر یەكدا گوشار دا و تەورەكەم بەرز كردهوه. نەراندى: "دەست راگرە!" تەورەكەم بەتەواوى هیزی خۆم بەسنگى پەيكەرەكەدا داكووتا. بەدەنگى ئیشكى تیشكانى پەيكەرەكە نالە نالیكى هیواپراو لەو سەرى ژیرخانەوه گەیشتە گویم. ئاخ من ئەو دەنگەم لە هەموو شەوانى لیال و دریتى تەمەنى خۆمدا، لە قوولایی دل و رۆحى خۆمەوه بیستبوو.

شەیتان لەگەل ئاخ كیشانىكى دریتى وتى: "مەخابن بۆ تۆ، كورە! ئامۆژگاریم كردى نەتیست. مەخابن بۆ تۆ، ئەو سەوقاتەى بۆم تەیار كردهوى چیتى ئەو مەبویه بوو كە نەبەیشت ئادەم لە بەهەشتەوه بیهێنیتە سەر زەوى. ئەو كەسەى لەو مەبویه بچیتى ئیدی پى ملی ئەم نادادوهرییه خۆپەرستانەيه نایى... ئادى رۆلە! كارەكانى ئەو هەرگیز بەبى-حەسب و لەخۆرا نییه. بەژەهرى ئەو نەفرەتەوه كە كردهیه گیانتهوه وای لىكردى بەدەستى خۆت تەشوی بەرەگ و ریشەى بەختى خۆتا بكوتى! ئیدی توورەكەى رەنجى خۆت هەلگرە و حازرە، بەشى تۆ چەند بەرابەر كات.

ئاخر تۆ ئیستا بوویهتیه یارمەتیدەرى شەیتان!"

بى ئیختیار بەرەو ئەو سەرى ژیرخانەكە رامكرد، ئەو لە پینش مندا گەیشتبویه، لەوى، لە قەراخ رەگوریشە تىكپىچراوهكان راوتىستابوو و دەتوت دەگرى. مۆمدانەكەم لەسەر عەرزى دانا و بەتەورەكە بەرېومە گیانى رەگوریشەكان. دەتوت بىجگە لەمە چاریكى دىكەم نەبوو، دەتوت بىچ لەمە كاریكى دىكەم نەبوو!

چەندان سەدهى دوورودریتى، ساقەتە و گەلا و گولى ئەم رەگوریشەيه، لە دەرەوى ژیرخان و لە دەرەوى پەسپۆهكەدا، لە هەتاو و هەواى دارستان تیشك و پشووین گرتووه. بۆیه ئاوها تىكپىچراون. چەندەها سەعاتى دوورودریتى سەرقالى كار كردن بووم. دەتوت شەیتان هەموو هیزی خۆى داوه بەمن، هەتا لە ئاكامدا نازانم چ سەعاتى بوو، -لە دەرەوى ئەوى، تازە كەلەشیری بەیان دەیانخویند، یان لە راستیدا خۆر دەرکەوتبوو، لە نیوهرۆ تىپەرېبوو، لە پشت قەوزە و رەگوریشەيهكى زۆرى تىكپىچراوهى دریتووه، دەرگا مەفرەقینەيهكى رازاوهى گەوره وەدیار كەوت. رەگوریشە پردراوهكانم لە بەردەم دەرگاكدە لا برد. دەسكى تەورەكەم لە هالقەى دەرگاكدە بردە ئەو دیووه، بەدوو دەست هەر دووك بەریم گرت و بەراوهشاندىك دەرگاكدە كردهوه.

سەرمايهكى تەر بزووت و شتتیک لە بەر پى مندا بەعەرزیدا كەوت. ژنىكى سەرتاپا رووت و قووت. شۆلەى لەرزۆكى مۆمەكەم برده پيشهوه، دیتەم نىوهراستى هەردووك مەمكى قەلشتىكى گەورەى خویناوى تىدايه. دەتوت بەشتىكى وەكو تەور بەنىوهراستى سنگياندا كوتاوه. مۆمەكەم كە لە بەر روخسارىدا راگرت، دیتەم هەمان ئەو ژنەيه كە پەيكەرەكەيان لى ساز كردهوه. كەمنى دیت شتتیک لە پشت بىلبىلە گەوره سەرسوورماوهكانیدا كشاوه دواوه، پىلوهكانى پىكدچوون و سەرى بەلايه كدا كەوت. شەیتان

وتی: "کوششت. به لآم فهرامۆش کردنیش ههیه. جادوو بازی به دهستوورد، هه موو کاره کانی له رووی ههسابه وهیه، نه گینا ههسابی ئەم غه مخانهیه ته نانهت یهک رۆژیش نه ده گه یشته رۆژئاوا... چ گۆرستانیک!

"دلم نيسكو له خوینیکى ده له مهیه... ده سخۆش کوره! من له م ده رگاوه ده پۆم. ده رمانى تۆش حازره: فه رامۆشى و له يادبرنه وه! تيبكۆشه زۆر گوشار بۆ خۆت نه هینى."

من چيم نهوت. له ژیرخانی به تالدا چ دهنگیک نه بوو. دهنگى داخرانى ده رگا که م بیست و گویم دایه چکه چکی داچۆرانی ئەو دلۆپه ئاوانه ی له شوینى بر دراوی ره گوريشه که وه ده تکانه خوارى. مۆمه که پته پتیکى کرد و کوژاوه. له شانى ژنه مردوو که راکشام و ئیدی گریان ده رفه تی نه دام. ههستم کرد له زۆر زۆر له مه وه بررا خوشم ويستوو.

سالى نووسين: ۱۳۲۹ (۱۹۵۰)

گه رانه وه

بۆ سادق هيدايت

شاملوو

بۆ ئەوه ی ههست به چۆنیه تی بارود زخی خۆی بکا، - چ هه وجیبه کی به فیکر کردنه وه نه بوو. هاته وه یادی له پيش نه وه بیدا بمرى، وه سیه تی کردوو: تهرمه که ی له تابووتیکى پۆلا بیدا بهاونه قوولا بى چالیکه وه و چاله کهش به بهرد و بیتۆن پر که نه وه. که وته وه یادی به کوره کانی وتوو: «من ئیدی نامه وى بگه ریمه وه سه ر دونیا... دلم پیه نییه گۆره که و بز نه گه ل و بنیاده م له و گیایه بخۆن که له سه ر گۆری من شین ده بى و من وه کو شيله گیایینه ک له لک و پۆپ و گه لاکانیدا راده که م... پیم خوش نییه کرم و مار و دوو پشک ری به رنه ناو گۆره که م و گه را و هیلکان له نیو گوئ و چاوی مندا بکه ن، له گوشتى من بله وه رین و نازای نه ندامه کانم له گه ل خۆباندا بیتنه وه سه ر جیهان، تهرمی من له تابووتیکى پۆلا بیدا بهاونه قوولا بى چالیکه وه و هه ر چوار لایه نی تابووته که به بهرد و بیتۆن پر که نه وه...»

هه میسان هاته وه یادی که له ئاکامدا به بى ده سه لاتى و له قورسایى شیدار و ئاره قاوی نیوه رۆی رۆژتیکى به هاردا مردوو. کابرا خۆی بینهرى ته واوه تی ئەم رووداوه گه پجاره بوو: ده توت ته واوی ئەمانه له پشت دیواره بلوورینییه که وه ده بینى.

مندالھکانی بینیبوو که چهنده گهوجانه له قاچ و قول و گوشت و ئیسکان و ریخوئله و گونه ویلته یه کی چرچ و لۆج و سیس و پیس دههالین که دهبی تا چهند رۆژتیکی دیکه دارزی و بوگهن کات و ههلوری و کهرهجنه و دووپشک و مشک بیخون و نامادهی گهنین و دارزینی کهن و بابه رۆ بابه رۆ بکهن و نه هیلن همه مال و مردوو خۆر پاشماوهی تهرمی بئ هیژ و گالته جاری ئه و بهاونه نیو تابووته پۆلایینه کهوه.

ژنه کهی خۆی بینیبوو که چۆن به بی و شوینی ئه و مجرییه جه و اهیراته دا ده گه ری واکوره گه وره کهی کازتیریک له مه و به ر فساند بووی. نوکه ره به نه مه که کهی خۆی بینی بو که له نیو دالانی مالیدا، قهره و اش ماله جیرانه که یانی ماچ کرد و پیی وت: "دهستیک جل-به رگی باشیم شاردۆته وه، ئیدی بۆ زه ماوه نده که مان جل و به رگی تازمه هه یه..."

ته و اوی ئه م له خوئووسانه گالته جارانه و ئه م ته ماحانه و ئه م هه موو شادمانییه گه مژانه یه له پشت شتیکی چه شنی دیواره بلووربینیه که وه، که له نیوان ئه و و باقی جهیاندان کیشرا بئ، بینیبوو و پیکه نیبوو...

هه میسان هاتبووه یادی که ئه و کاتهی مندالھکانی دیکه ی به یارمه تی دایکیان ئاگه دار ببوون که برا گه وره که یان مجری جه و اهیراته که ی دزیوه، هه موان دهردی بئ باوکییان له یاد چۆوه و کهوتنه هه و ئی خو بانه وه، ده سا تهرمه که ی ئه و به سه ر زه و بییه وه ماوه.

ته و اوی ئه مانه ی دیتبوو. له و کاته دا، له به ر بیکه سی و ته نیایی تهرمی بئ ئه قل و به بی دهرک و فامی که سیته ی به رزی خۆی وه پیکه نین که وتبوو، دلئ بۆ بیکه سی و ته نیایی تهرمه که ی سووتا. ئه و کاته ش که ویستبووی بۆ خۆی تهرمی خۆی بهاوتته ناو تابووته پۆلایینه که وه، بۆی دهرکه وتبوو ناتوانی. بۆی دهرکه وتبوو که ئیدی دهسته بی دهسه لاته کانی ئه و، هیچ نین بیچ له لاویچی بیره وهری و که سایه تیبه کی سه ره خو. پالپشتیکی

به متمانه ی نییه. تیگه یشتبوو بیت و هه تیوه باوک توپیوه کانی له فیکری تهرمی به بی دهرک و فام و قورسی ئه ودا نه بن، خۆی به ته نهایی هه رگیز ناتوانی تهرمه که ی خۆی له تابووته پۆلایینه که بهاوی.

که گه یشته ئه م ئاکامه، شتیکی دیکه، شتیکی گرینگتری هاته وه یاد. به فیکریدا هات که واکت و پر له بی غیره تی هه تیوه باب توپیوه کانی ههستی ره زامه ندی دهکات: هه تا زیندوو بوو له ژین و ژیان بیژرا بوو...

دلئ پیوه بوو کاتی مرد، ئیدی نه گه ریته وه سه ر جیهان... ته نانه ت به مناله کانی وتبوو بیهاونه ناو تابووتیکی پۆلایینی چیمه نتۆ و بیتۆن کراوه وه، تاکو کرم و کهرهجنه و مار ری نه به نه گۆره که ی و له گوشت و پیسایی ئه و نه له وه رین و نه ندامه دارزیوه که ی له شی ئه و نه هیتنه وه سه ر جیهانی زینده وهران...

تاکو زیندوو بوو و له نیو زیندوو اندا ده گه را ئاوا بوو. دلئ پیوه نه بوو که له پاش مردن ده گه ل شیله ی گیایینه ی گیایه کی خوړسکدا یان له گه ل کهرته شی و گه زگه زکه و قوونه لاشکدا له ره گ و ریشه و لک و پۆپ و گه لای ئه و اندا بسوورپیتسه وه و به دیانی بزنیکی، گوپره که یه ک یان تروته ویلته ی بنیاده مه وه بخوری و بیته گوشتیکی سوور و زیندوو و گهرم و دیسانه که له چه ی دهرزی و چه ی ژن و چه ی ژیان کاریگه ری به سه ردا بیت...

هه تا زیندوو بوو... به ئی. به لان ته نها «هه تا زیندوو بوو!» له گه لکوو مرد، تهرمه قورس و گه مژه و بی هه ست و خوسته که ی به سه ر عه رزییه وه ماوه، هه تا هه تیوه کانی بین و به وه سیه تی ئه و بکه ن. بین و تهرمی ئه و له تابووته پۆلایینه که دا بهاونه قوولایی چالیکه وه و دهوران دهرکه ی به به رد و سارووج و چیمه نتۆ دارپژن، له گه لکوو مرد و هه بوونی بیره وهری ئه و که که سایه تیبه کی به رچاو و هه ست پیکراو و به متمانه ی نه بوو، له پشت ئه و

دیواره بلوورینییه وه که له مپهه ری نیوان ئه و و جیهانی زیندووان بوو، سه رقالی سهیر و سه یاحهت و ته ماشا کردنی زیندو و گه لیککی گه مژه بوو که به شوین مجری جه و اهیراته که دا به ده وران دهوری حهوزه قه لشیوه که ی مالییدا رایانده کرد، کت و پر ههست و سۆز و خۆزیای به ره و لایه کی دیکه چوو: له خوای ویست بیخاته دلّی هه تیوه کانییه وه که به وه سیه تی گه مژانه ی ئه و نه که ن. له خوای داوا کرد تا کو لیگه پین ئه و وردیله و پردیلانه ی ده بنه هو ی دارزینی تهرمی پشو و پر دراوی بنیاده م و گایه ل و گه لحوکان، هیرش بهیننه سه تهرمی به بی ههست و خوست و قورس و بی که لکه ی ئه ویش، کووده که ی ئه و له ژتیر هه موو گیایه کی خۆرسک و له ژتیر که رته شیییه ک و هه موو گه زگه زکه یه ک و هه موو دروویه ک بکه ن و لیگه پین هه مدیس نازاد و رزگار بیته وه سه ر جیهان. لیگه پین له هه موو پیسایه ی دارزاو و هه پروو به هه پروونی یه که مین یا چه نده مینی ئه و که ئه و له ئیستادا هه بوونی بیره وه ری ئه ویان پیکه پیناوه له قه لافه تی میشه که رانه یه کدا زیندو و بیته وه، ته نانه ت چما بکه ویتته داوی جو لاته نه یه کیشه وه و له قه لافه تی ئه ودا بیته به شیک له و، با وه کو په ره سیلکه یه ک ئه و جو لاته نه یه، ماریک ئه و په ره سیلکه یه و بازیک ئه و ماره و... بخوات - خۆی بو ته و او ی ئه م ئافات و به لایانه و ته و او ی ئه م چاره ره شیا نه ساز کرد بوو به و مه رجیه ی به وه سیه ته گه لحویا نه که ی نه که ن و ئه و نه هاونه تابووته پۆلایینه وه و له چالی نه هاون و ده وران دهوری به شفته و دۆغاب و بیتو ن دانه پین. لیگه پین ئه و وجوده ی که ده توانی زینده وه رانی گه پجاری بیره وه ری لی بکه ویتته وه، له مه وه به دواش هه ر هیدی و هیمن و بی خه یالات و رزگارانه، له جیهانی جنۆکه و بنیاده م و ماره کاندای بگه پین و بینه ری نه زانین و ته ماح و زینا حیان بی، - کارا بی...

ئه و له کوپرا دهیزانی که له پاش مردنیدا، ژیان هه ر وا له گوپه ری مه لحه که و ته لحه کی بی بی جان خانم به به رده می ئه ودا را ده کا و چاوی

لی مۆز ده کاته وه؟ - ئه گینا چۆن ره زامه ند ده بوو چه نده ها سه ده له به ندی تابووته پۆلایینه که یدا بی؟ ئه و تابووته ی کون و که لپینتیکی بو جیهانی گوپه ره که و ژنان و دوو پیشکان نه بی و هه موو کاتیک شه ویتیکی به بی کۆتایی، له ریتگی ته نگه به ری سه ده کانه وه به له شی ئه ودا تیده په رینتی. به لام ئه و کاته ی تۆره مه باب مردووه نه فامه کانی سه رقالی ئه وه بوون تهرمی ئه و بهاونه تابووته پۆلایینه وه، هیچ کامیان هه بوونی بیده نگه ی ئه ویان له پشت دیواره بلوورینه که وه، که له نیوان ئه و و سه رباقی جیهاندا ببوه له مپه ریک، نه یانینی و له هیما و ئاماژه کانی ئه و که ده بوت: "مه که ن" حالّی نه بوون و، ده نگه ی ئه ویان نه بیست - که خودی خۆبشی نه یده بیست...

کو ره کانی ئه و، ئه ویان هاویشته تابووتیکی گه وه و قایمه وه. ئه و کاته ش که ده رگا که یان له سه ر داخست، هیچ چه شنه که لین و که له به رتیکی بو جیهانی زینده وه ران و گایه ل و ژنان تیدا نه ماوه. ده یجا به خۆیان وت: ده سا با ئازاتر و گه رم و گوپه تر به وه سیه تی بابی خۆمان بکه یین! ده سا، تابووتیان نایه سه رشان و به پیاده ماوه ی هه شتا و پینچ روژان له ولاتی «ججاهی-جا» دا سه فه ریان کرد و له چیا ی «جی-جی-لالا» که یه ک ته خته له سه خته به ردی خاری به بی که لین بوو، وه سه ر که وتن.

هه شتا و پینچ کرێکاری خه لکی ناو مه لبه نده که یان به کرێ گرت و له ترۆپکی چیا که دا چالێکیان به قوولا بی هه شتا و پینچ گه ز هه لکه ند و نیوه ی چاله که یان به به رد و قسل و سارووج پر کرده وه، تابووته که یان تی هاویشته و چاله که یان به به رد و قسل و گه چ پر کرده وه و «کتیل» یکیان له «یه شم» له سه ری چه قاند و له کتیله که یان نووسی: (ئه م مه زاره گوپه ری که سه یکه که ده ستی له دونیا به ردا وه... ئه و که سه ی که ئیدی نایه وه ی نه - له به ردی کدا، نه له ماری کدا و نه له گه زگه زکه یه کدا زیندو و بیته وه!)

له پاشان فرمیتسکیکی زوریان به سهر بهرده کهدا داباراند و گه پانه وه بو ولاتی خوبان. جا له گه ل دایکیاندا کردیانه شهر. چونکه دایکیان له نه بوونی کوره کانیدا میراتی میترده کهی دابوو به پیاوانیکی مل نه ستووری سنگ پان و سمیل شوژ، جا به دواى مجرییه کهدا، به دهران دهوری هوزه قه لشیوه کهی مالیدا رایانکرد و رایانکرد و رایانکرد!

ئه و کارایه ی که مردبوو، له تابووته پولا یینه کهی خویدا - له و تابووته دا که دور و بهر کهی دؤغاب و شفته ی رهق هه لآتوو و بهردیان له نامیژ گرتبوو و ئیشک بیوونه وه - له بو بیره وه ری مهرگی خوئی که چه شنی ریخو له یه کی درپژ به زماری داکوتراوی تابووته کهدا هه لواسرابوو، ته ماشایه کی کرد و ناخیتی هه لکیشا. بو تاقیکاری و تاقیکردنه وه، مستیکی له دیواره ی تابووته که دا - هیچ دهنگیکی لیوه نه هات - وه ک بلتی هیچ شتیکی، به گشتی هه ر هیچ شتیکی له دیواری تابووته که نه که وتبی. له دوایه دا هه ولیدا ته ماشای خوئی بکات، به لام تاریکایی نه یده هیشت. که چی له خوئی به و لاوه دورتر، له وپه ری بزوتنه وه و تیفکرین و تیرامانی هه بوونی به بیتره نگی خوئی که پالپشتیکی نه بوو، - هه ستی به بزوتنه وه یه کی زیندووتر کرد. ته نانه ت توانی به گومان حالی بی که نه مه، بزوتنه وه ی دوو گیانله به ری رهش و خاوه ن ژه هر و دیان تیژه، که داهات و به ره می هه پروون به هه پروون و دارزانی ته رمی کونه ی نه ون. ته نانه ت توانی نه و دوانه له موخی خویدا - له ته وای نه و هه بوونه دا که بو - له ژیر هه تاوی رووناک و سه رانسه ر گه شی دهره وه دا - به ره و ولاتی جنوکه و گایه ل و ژنان رینوتینی بکات و هه ردو وکیان له به ر رووناکایی سه ر زه ویندا بناسیتنه وه. توانی له گه ل مندالانی دیکه ی باوکیدا که بیچ له نه و، به لام له گه ل نه ودا له ره گه ز و تایه فه یه ک بوون، دیوناسی

بکات: توانی له و دوو ماره ره شه ی که له خواردنی گوشتی دارزیوی دیانه که وتووهدکانی نه و، موره و گوشتیان گرتبوو و یه که مین دلۆپه کانی بالغ بوون که له ئاستی پشتیاندا ده کولا و جهسته ی دوزه خی هه ردو وکی نه وانی پیته که وه گری دابوو، لییان حالی بی...

له ناکاودا تاسه و تامه زرۆیی هاوسه ر و ژیان، ئاوات و خوژیای هه تاو و "با" و ئاو، له ودا که وته جووش و خرۆش. له و کاته دا به ته واوه تی رۆخی خویه وه - به ته واوه تی دهر وون و نه و شته وه که بوو - خزایه نیره ماره که وه. له که لیینی قفلی تابووته که وه خزایه ده ری و به یارمه تی هاوسه ره که ی، - له نیوان درز و قه لشتی دؤغاب و شفته دا که به رده کانیان له نامیژ گرتبوو و ئیشک بیوونه وه و رهق رهق هه لآتبوون، ریگیایه کی کرده وه و لاقی نایه ولاتیکی زیندوو، که گه رما و رۆشایی له هه تاو وه رده گرت و له شانی کتله یه شمینه یه کدا که نووسراویه کی پیته بوو، له گه ل ماره می تیکه ل بوو. نووسراوه ی سه ر نه و کتله ئاوا بوو: (ئه م مه زاره گوپی که سیتکه که ده ستبه رداری دونیا بووه... نه و که سه ی که ئیدی نایه وه ئ نه له به ردیتکدا، - نه له ماریتکدا و نه له گه زگه زکه یه کدا زیندوو بیته وه!)

دهیجا ماره میی نایه ژیر و له ئاستی که فه ل و نیوقه دیدا لاواندیبه وه و تیی-رۆچوو. هه ر وه کو له نیو نه ودا غاری ده دا، تامه زرۆیی ژیان و مال و مندال له قوولایی چاوه کانیدا ده ترووسکایه وه و ژه هری ماچ له نووکی دیانیه وه ده تکا، له دهر وونی خویدا ئاوا ی بیر کرده وه:

- تاکو یه که مین هیلکان داده نی... لیته دا، هه ر له سه ر نه م ترۆپکی چیا ی «جی-جی-لالا» یه هیلانه یه ک دروست ده کم - له دوره چاوی بنیاده مگه ل و جنوکان که نه یار و دوزمنی «مار» ن -، ژیان پیته دینم. له به رده مه رمه رینه ی گچکه گچکه که تینوویه تی داده مرکیتن، میراتیکی

گهوره و گران و بایه خدار بۆ مندالانم چی ده کهم... ده سا با خه لکی ولاتی «جاجاهی-جا» هه وال بۆ وه چه و نه وهی داها توو بنیرن: «هوی مندالانی ئیمه! له دوندی جی-جی-لالا بترستین. له وی کیتلیک له بهردی یه شم ههیه، له سه ره ئه و کیتله به ریتووسیتیکی سه یر و سه مه ره قسه یه ک نووسراوه، که له مندالی بنیاده م، هیچ کهس هه والی له نه هینی ئه و نووسراوه یه نابی... هۆ مندالانی ئیمه! له ترۆپکی جی-جی-لالا خۆف بکه ن و له ماری رهش دوورکه ونه وه! دوورکه ونه وه له جی-جی-لالا و مارگه لی رهش و له و که سانه ی گه رانه وه بۆ ژین و ژیان!

(۱۹۴۸) ۱۳۲۷

وئبووی ناو سه ده کان

گه رووی چه شنی دار ئیشک ببوو. مۆمی بیره وه ربیه ک له رۆژیش - که چۆن تپه پری - له تاریکایی فیکریدا نه دایسا. ده سا به م چه شنه بۆی ده رکه وت له ولاتی زیندواندا نوستووه.

- له بهر ئه وهی سالگاریکی دوور و درێژ بوو که باریکی کوود له گه ل خۆیدا ده کیشا - له سه ر لیواری گه نداوی چکۆله و بۆگه نی ژیاندا،-مانوو و خه والوو و به بی بیره وه ری چاوه کانی کردۆته وه. به م هۆیه وه به خۆی وت: «له سه ره تاوه ده مزانی گشت ئه مانه، چه شنی چاره نووسی بانگی شتیوانی خۆر هه ر ده بایه بقه ومایه - به لام من مانووم، زۆر مانووم. وه ک ئه وه وایه که له و ولاته وه هه تا ئیره، ئه م رینگه م یه ک پشوو بریوه...»

له تاریکایی خه ست و خۆلدا، ده ستی له شتی خرخر که وت که ده نگی ئاوینه و شووشه ی تاریکایی شه و گاریان ده زپانده وه و به سووکایی وه زن و کیشی ته پ و تۆز له حه وادا خوشه یان ده کرد و جی-گۆرکه یان بوو.

ئه م تۆقله بلوورینانه هینده ی له ژتیر په نجه کانیدا ده خزین و ده خوشین و رایان ده کرد، باروکۆلی بیره وه ربیه که ی سووکتر ده بوو. ده سا به بی-په له په ل و به بی نیگه رانی له تاریکایی لیل و مپومۆندا چاوه نواری نووریک مایه وه و به ده نگیتی شیتال شیتال و دارزاوه وه کردیبه چه چپ: «هه ر ئاوایه ... ئه مانه یش تۆقله کانی هه وان که له ولاتی خالی و خامۆشی وئبوواندا

چەشنى بەردىيان لىھاتتوۋە، مەسخ بوونەتەۋە. مەنىش ئىدى ھەۋجىتەم بەۋان نىيە.

«گۈبى دايە ئەۋ دەنگەي كە مەۋدای بىدەنگىي دەپرى و قوۋلايى تارىكانى تىپەر دەکرد و وتى: ئەھا! ئەۋەش گىيانلەبەرىك، ئەۋا تىدەكۈشنى بەدەنگى كۆكنەكراۋى خۆى باسى نەبوونى خۆى لەگەل مندا ۋەك حىكايەت بلتتەۋە!»

جوۋلەجوۋلىكى بى وزەبى كرد: «شەۋىكى چەندە دوور و درىژە! چۆن دەتوانم خوروى پى بگرم؟ بلتى بتوانىن... ھىۋادار بىن كە دەتوانىن لە دللى ئەم شەۋەدا تۆۋى بەيانىك بەدى بگەين؟»

«نا، چما مردن بىچ لە ناھومىدى نىيە، تۆۋى مردن ھەر لەم بىرەۋەرىيە گازگرەي كە لە رۆژ و پرووناكايى لە يادى منا ماۋەتەۋە، ھەۋىن و قەۋارە دەگرى - ئەرىۋايە - ھەتا لە چواندن و شەباھەتى ھەتاۋ لەگەل خەست و خۆلى تارىكايىھەكى ئاۋادا، مردنىكى بەردەۋام لە گشت دللى دوورەچاۋى خۆمدا تاقىكەمەۋە...»

«ئەھ-! چ تارىكايىھەكى قورسە! ۋەكو لىفەكۆن وايە، لە لىفەيەكى چەتايى (جاۋ) دەچى...»

ئەمەش بەختەۋەرىيە، كە لە پاش مردن، ئىدى بەشەر، بارە كوۋدى لە گەلدا نامىنى...

بەلام ئەم چەشە كىشە گەلە لە بىرەۋەرىيە مردۆكاندا، چۆن دەتوانن ھۆى رەزامەندى و شادمانى بن؟

لە دۆخىكدا كە مردوو، بىچ لە گەزىنى ناۋمىدىيەكى بەردەۋام نىيە، بىچ لە چواندى بىرەۋەرى توندى ھەتاۋ، لە تارىكايىھەكى رەھادا نىيە.

«بەلكو ئەۋانەي لە ژىر گوشارى چاخ و خول و سەدەكاندا ھەپروون ھەپروون بوون، ھەمويان لە تارىكايى ئەم ۋلاتە نامۆيەدا گىيانىان ۋەبەر ھاتىتتەۋە.»

«بەلكو ئەم ئەستىرە مردوانەي كە ۋەبەر چاۋى من نايەن، چاۋانى تارىكى ئەۋون بووانەن. ئەم خالە پروون نىيە. بەلكەم كەمتەرخەمى لە لايەن چاۋەكانى مەۋە بى. ئىمە چووزانىن كە بىجگە لە پرووناكايى چاۋەكانى من گشت شتىك لە ھەمبەرى ھەپروون ھەپروون بووندا نىيە؟ - ھەر لە بىلبىلە رەش و لىلەكانى چاۋرا، تا ھەسارە سىپى و پرووناكەكان و تەنەت تا ھەتاۋى گەۋرە و نوورپىزىنىش -»

«بەم پى و دانگە، ئەي چۆن و لە بەر چى دەستەكانى من پەنجەكانى يەكدى نادۆزىنەۋە، لە حالىكدا كە لەم بەپى و شۆپىن گەرانەدا، جوۋلانەۋەدى ئەۋان ۋەكو بىرەۋەرىيەكى سارد ھەست دەكەم و بەۋەيدا كە نىنۆكى قامكەكانم لەگەل تۆقلەكانى ھەۋادا لىك دەكەون - ئەۋ تۆقلە مەسخ و خزانەي ھەۋا كە ساردم دەكەنەۋە؟»

«ئەۋە بۆچى قامكەكانم ناتوانن بەلگى گۈبىچكەكانم لەمس كەن، بەلام دەنگى كۆك نەكراۋ و پىچر پىچرى ئەۋ مىش و مەگەزەي كە دەيەۋى بەمن بسەلمىنى كە رۆچوونى ھەتاھەتايىم بەرەۋ قوۋلايى چاخ و خول و سەدەكاندا دەستى پىكردوۋە، ئەمە دەتوانم بىبىنم»

«ئەي بۆچى لاقەكانى من ھاكا لەۋ عەرزە رەقە دەكەون، دەنگىكىيان لىسۋە نايە، بەلام سووك بوون و بىكىشى ھەبوونى خۆم بەسەر ئەۋ دوو قاچەۋە، دەتوانم بەسانايى ھەست بگەم و بەسەر عەرزى نارىك و پىك و بەرز و نەۋىشدا ئەتاۋا بەچالاكى ھەلبەز و دابەز دەكەم؟ نا، من سەرەندەرى ئەم بارودۆخە و ئەم كارە ناكەم...»

بلىيى واتاي بى-بەزەي ئەم گرانبىيە بى ئاۋازەي كە ئەم مىش و مەگەزە بى-نىشانانە بەدەنگى پىچرپىچر و كۆك نەكراۋى خۆبان بەچىپەچپ دەيلىتەۋە راست بى؟ بلىيى لە راستىدا چوونە ناۋ قوۋلايى چاخ و خول و سەدەكانم دەست پىكردى؟»

«بلىيى ئەم گالتە بازارە پىر ھەۋل و تەقالايە گەيشتبىتە كۆتايى و

ئاكامى مەترسى ھېنەر و لە خۆرايى و بەبىن كۆتايى خۆى لە داھىلانئىكى ھەتا ھەتايىدا دەست پىكر دېي؟»

«بلىيى ئەو ھەندەى ئەم خەلكەم ئازار دا و ئەو ھەندەى تالى و سوتىرىم چىشت و تەواو تى ئەو زولم و زۆرەى كردم و تەواو تى ئەو زولمانەى لىيان كردم، بۆ ئەو بوو كە لە «من»ى نادىارى مندا بىرەو ھەربىيەكى بىدەوام لە ھەتاوئىكى تۆخدا و ھەكو بىتەو، ھەتا لە ھەمبەر كردنى ئەودا لەگەل ئەو تارىكايىيە كە ئەو تانى من لە ويدا، مانوو و خەوالوو و ھەخو ھاتوومەو، ئاواتى كاتى سىپىدەى قاوغى بى سنوورم لە ئەشكەنجەى ئاومىدەىيەكى ئەبەدیدا لىپاولىپ دەكات؟»

«بلىيى لە قوولايى زەمەندا ھەوا درىم و قاچە پرىھىزەكانى سەدەكان، گۆرەكەم پىشپىل كەن و تەختى كەن؟»

«- بەرھەمى گشت ئەمانە چىيە؟ راستىي گشت ئەمانە چىيە؟»

- «ئاخەر چى؟ ئاخەر چى؟ بىراى بىر خوو و خدەم نەگرت سەرەندەرى ئەم فرولىلانە بكەم»

«بلىيى جارىكى دىكە «با» بەكان و رووناكايىەكان و گشت ئەو شتانەى ھەوئىنى رۆح و ئەوئىن دادەكيشنە خوارى و تەناف پىچى دەكەن، لە دەورى «من»ى ونبوو و مردووى من ئەتالىين و دىسانەكە من بەرەو ژيان نەگىرەنەو و من كەرەتتىكى دىكەش نەتوانم لە دەست مەترسىيە وئىنەى مەرگ ھەلەلەرمز؟ بلىيى بتوانم كەرەتتىكى دىكەش، ھەزار كەرەتى دىكەش سەرماى مەرگ لە مۆغەرەى پشتمدا ھەست بكەم؟ بەرھەمى ئەم يارى و كايەيە چىيە؟»

لەسەر شوئىنەكەى خۆيدا بەبىن وزەبىيەكى تەواو جوولايەو: «ئۆف! چ شەوئىكى دوور و درىژە! زۆر چەتوونە بتوانم خووى بى بگرم!»

سالى نووسىن ۱۳۲۹ (۱۹۵۰)

بىياوان و بۆرىكان

كت-وپر گزم ھەستا باوكم قاوكەم، ئاوينە لە بەر روخسارىدا راگرم، تووكى سەر و ردىنى خۆى پى نىشان دەم و پرسىارى لى بكەم: باوكە؟ جا چۆن؟ مەشھەدى قادرى سابوون پەز تەمەنى لە تەمەنى تۆ زىاترە، مەگەم وانىيە؟ ئەى بۆچى تووكى سەر و ردىنى تۆ زووتر لە ھى ئەو سىپى بوون؟ سەيرە! ئاخە خۆ تۆ ھىز و تواناشت بوو... تۆ ھەتا ئەم دوئىن و پىرىيە قەدارە و دەمانچەت لە نىو قەدەت دەبەست... ژيان دەيتوانى چ گوشارىكت بۆ-بىنى؟ كى دەيتوانى زولم و زۆرت لى بكا؟ چ خەم و خورپەيەك دەيتوانى تووكى سەر و ردىنت بەم چەشنە سىپى بكا؟... ئاخە من زۆر چاودەروان بووم تۆ لەم رۆژانەدا تووكى سەرت لە فر بەدى، رەنگيان كەيەو، فۆكل و كاكۆل لا بەدى و... ئاخە ئەى بۆچى لە ناكاودا بەجارى تووكى سەرت ھەلەورىن و ئەو ھەندەى ماو تەو سىپى بوو؟ بەلام باوكم ھەمەيشە كە دەچىتە ھالى فىكرەو، دەستى كرد بەكورت كردنەو ھى نىنۆخەكانى قامكە گەرەى دەستى، تا بەدىانە رزىو ھەكانى داينتاشى. ھەلامى منىشى نەداو، تەنھا چركەيەك دوان - ئەو ھەندەى كە بتوانى بەچەشنىكى ئاسايى مژۆل لىنەدا - لە چاودەكانى من ورد بۆو. ئەو كاتەش كە مژۆلكى لىدا، ھالى تىكچوو. سەرى شوپردەو ھە و لە نىنۆخى قامكە گەرەى ورد بۆو كە خوئى لىدەتكا و قامكى نايە نىو زارى و مژى و مژى و مژى. لە پاشان دەرى

فروفیتلئی، یان جوړه دوانه بوونیکم هست پین کرد. شویتینکی پر له گومان له رۆحما پیکهات، وهکوئو کاتهی گه مارۆدراوه کانی بهئهمار کهمی ناو قه لایه کی چکولانه گومانی هه بوونی غایه نیتک له نیو خوینا بکن. یان له شهرمه زارییا [بهم هۆبه وه که پیشتر له سهر «بهلام» و «چما» و پیشهاته کانی دیکه دا فیکریان نه کردبووه] یان له سهر ویستنی تایبه تی خوین به شوین مه شق و دهره کردنه وهدا - دهره کردنه وهی زۆر - له ههر دۆخیکا، - هیچکام له وان ئەم سهر سوورمانه ی پتوه دیار نه بوو که بزنان دیداری ناخافلی ئەوان له م نیوه شه وهدا دهماو پتیه چ دۆخیکه وه - له ترسان یان له سهر سوورماندا، یان له ههر دوو کیاندا. به تایبهت وهژوور که وتن بوژووریک که وهژوور که وتن بوئوئی ناکری و نابی، مهگم له دهرگای گهره ی دهره وه بدن، به شه قامی خیزر پتیه باخه که دا تپه پر دهن، ئەویش بیتوو باخه وانه کهم له ترسی هیرشی ئەو سهگه درندانه ی شه وانه به دهره ی بیناکه دا دهگه ران، بیانپاریزی و له په یژه پانه کانی بهردهم بیناکه وه سهر که ون، دهرگای کاریدۆره که - چما قوفل نه بی - بکه نه وه و له کاریدۆره دووردریژه که ی شانی راستی بیناکه وه تپه رین، «فیکرم کرده وه: له یادم بی سبه ی پتیه یان بلیم تهخته ی عهرزی کاریدۆره که چاک که نه وه، ئەوا ئەمرو دهنگه که یم له کاریدۆره که وه گوی لیبووه!»

نا، ئەم وردبوونه وه به هیچ کامیانه وه دیار نه بوو تا کو بزنان له م شه وه ناوه خته دا، دیداری کت-وپریان چون بارودۆخی به سهر ما زال دهکا. یه کیان سیگاری دهکیتشا و تهماشای بازنه ی دوو که له که ی ده کرد که له حه وادا دهخولاوه و هپور هپور له چه شنی تاله هه وریشمی لیکده ره ویبه وه. «یانی له پاش وهژوور که وتن بوژوور که و پان بوونه وه یان به سهر مۆبیله که دا سیگاره که ی داگیرساند؟» ئەدی چون دهنگی شقارت هه لکردنه که ییم نه بیست؟ ئەوی دیکه یان ههر وهکو تهماشای بن میچی سپی ژووره که ی ده کرد، به په نجه کانی دهستی راستی له سهر دهسکی ئەو مۆبیله ی وا له

۳ ساعات و ۲۲ دقیقه ی بهر به بیان

لانی کهم وهکو رۆژ بوخۆم روونه: ئەو شته ی منی ناگه داری وهژوور کهوتنی ئەوان کرد، شتیکی ئاسایی - وهک بیستنی دهنگی لاقیان - نه بوو. (وتم وهژوور کهوتنیان، کهچی دهبايه بموتایه حوزووری ئەوان). دەسا کاتێ ئەو هه راسانییه سهر و سه مه ره به له مندا سهری هه لدا - یانی کاتێ هه ستم کرد ده لیتی بیج له خۆم، کهسانیکی دیکه ش له ژووره کهم دان - زۆر زوو سهرم هه لینا و ئەوانم بینی، هه رسیکیان به متمانه به کی ته و او وه له سهر مۆبیله کان و له دهره ی میزه که دانیشتبوون.

نه خیر، دهنگی شه قاوی ئەوان، یان ئەو دهنگه دهنگه ی به شقه م له کورسییه کانه وه هه ستایی نه بوو، که له وهژوور کهوتنه که یان ناگه داری کردبووم. ههر به هۆی هه راسانییه کی توندی رۆحیه وه به حوزووریانم زانیبوو، کاتێ ئەوانم بینی (بگره ماوه یه کیش له وهژوور کهوتنه که یان تپه پر بوو بوو) ناخافل له دلما وتم: «ئاخری هاتن». ئەو ناگه دارییه زهقه ی له م رسته یه دا بوو خویشمی هاویشته سهر سوورمانه وه. چونکه بیج له وهی هیچ کامیانم نه دهناسی و له مه و بهر نه مدیتبوون، له راستیدا ئەو شه وه چاوه نواری که سیتیکیش نه بووم. ئەم رسته یه ی «ئاخری هاتن» [که، وتنه که ی زارمی پر کرد له تامی تالی «کار له کار تازا» حه والته ی پیشینه یه کی پری کردم] و له خۆمی خسته م گومانه وه. له خۆما جوړه

سەرى دانىشتىبوو، -ئاواز و ئاھەنگى گىزى و ئالسىكى بەياسا و پىساو دەۋەنى. «ئەحسابى نارهەتە/ - زۆر بەدوور نىيە/ شتى و اھەرگىز نابى؟» ئەوى دىكەيان، - لە نىو خوتىندەنەوى رۆژنامەى شەويدا نقووم ببوو.

«ئەرى، بەراستى خۆ نۆكەرەكەش لە مال نىيە - ئەمەيان دەزانی؟ - ھەقەن زانىويانە!» لە مالەو نەبوونى نۆكەرەكەم بەبىنى رۆژنامەكەدا وەباد ھاتەو: ئەو كاتەى دەرپۇشت، لە نىو پراستى كارىدۆرەكەو گەراو و لە بەر دەم دەرگاگەدا وتى: «رۆژنامەى ئىوارەم لەسەر مېزەكە داناو، بەلان كلىلى كارىدۆر-كە لە لای بەندەبە. ئەرى ئىو كلىلەكەى خۆتان پىيە؟» گىرفانەكەم گەرام، كلىلەكەمى تىبابوو. پىكەنىم و لە برى ولامدانەو كلىلەكەم پى نىشان دا.

وتى: «ئاغە، لەسەر ئىزنى خۆتان» رۆيشت. ژنەكەى زابوو. «ئای نەفرىن لىكرا! ھەتا سەبە ئىوارەش ناگەرپتەو!» ھىچكامىان نىگا كردن و سەرسوورمانى منىان وەرنگرت... خىرا ئەم گومانەم بۆ ھاتە پىش «خۆم چاوەنوارپان بووم» - بەلام خۆم ئەم ئاغەگە لە ناسمەو! - دەبجا دەبى دز بن. - «رەنگە برىكىش شىت بن... ئەم ئاغەگە لە بىچ لەمانە لە ھەموو شتى دەچن، بىچ لە دز!» بۆچى بەگىياندا نەچم و ھۆى ئەم وەژووركەوتتە سەيرەيان لى نەپرسم؟»

شورەبى وەلام دانەوئەى ئەوانم بەم پىسارە، - بەسەر خۆم نەھىنا و وەلامىكى ساز و حازرم كە لە ناخدا بوو، وەلا نا. ئەمە ئاشكرا بوو چما شتىكەم لەوان پىسبایە، - وەلامىكى شىوايان نەددامەو و بۆى دەچو لە ئاكامدا توورەش بەم و گەرم داپىم و شتىكى ناھەز بلىم يان شتىكىيان تىھەكەم؛ سووكايە تىيان پى بكا و ئەم كارەش بىانويەكى باشيان بۆ برەخسىنى.

(من لەمبەرەو، لە پشت مېزى كارەكەم دانىشتىبووم و لە پال بەرگى دەسنووسى ئەو كىتەبە كە خەرىك بووم بۆ ئاخەر كەرەت پىيا دەچومەو، برىك توتىخە سىو و نىوكە كۆخ و چەند قوونچەكە سىگارىك كەوتبوو!)

ھاتبومە سەر ئەوئەى چما نىگام لەگەل بەكى لەواندا تىك-گىرا، بزەبىكەم بىتى، داواى لىبورنىش بكەم كە ئاگەدارى وەژووركەوتنىان نەبووم، ھەرەھا پىسارىان لىكەم چما ئىشتىياى چاى يان قاوہيان ھەبى، لە چەند دەقىقەدا بۆيانى ساز بكەم. بەم مەبەستەو كۆكەبەكى بلىدى سەرنج راكىشەرم كرد. سەرم ھەلپى و ئانىشكەكانم ناہ سەر مېزەكە. بەلام سى زەلامەكە لەو بارودۆخەى تىبابون، - ھەر نەترازان. تەنھا ئەوھەيان و سەرقالى خوتىندەنەوى رۆژنامەكە بوو، - پەرەبەكى ھەلداوہ. سەرم داخست و لە خۆرا وامدەنواند لەو پەرى بى-خەيالیدا سەرقالى كارى خۆم و، حوزوورى مىوان بۆم، وەك ئەوئەى مېشىكەم مىوان نەبى، واہ و بەھىچ لە نىك ھەستى شىوايم نىيەو، بىچ لە مەش، چما ئەم ئاغە بەرپزانە بەھەلە گومانىيان كردووە كە بەم گالتە و گەپە بىتامانەيان توانىويانە تۆزقالە ئازابىك بۆم ساز كەن، باشتەر واہ متمانەيان ھەبى بەبى لەسەر رۆبىن، لەسەر جىھاندا لە ھەموو كەس گەمژەترن، باوہكو من ئىستا كە ئەم قسانە لە زەينمدا بەوان دەلىم، دەبى متمانەيان ھەبى كە لەم وتەمدا لەگەل ئەوان، ھەر چۆنىك بى، بىچ لە پىاوتى و ئازايە تىيەكى تەواو، ھۆبەكى دىكەمى تىا نىيەو حازرم بەنىوچاوى خۆشياندا بنەرتىم و بەبى-ھىچ ترسىك پىيان بلىم سى كوچكەى ئەم ئاغەگە لە ھەرە گەمژەتر بەشەرى سەر رووى جىھانن و تەنانت دەتوانم ھاوار بكەم ئەمە روک-وراست-ترىن و زەقتىرىن بىرۆكەبەكە، كە تاكو ئەم سەعاتە توانىومە لە تەمەندا ھەمبى...

ھەر بەم ھۆكارەو دوو ھىلى پىر رەنگم ھىناہ سەر گووپەكانم و وینەى

لاواز و بی هیزی بزه‌یه کم نایه سهر لیوه‌کانم. به‌لام بوخوم باشترم ده‌زانی سهرقالی به‌فریوردنی کیم و بوخوم باشترم ده‌زانی له‌م خو ئازا نوانده زه‌ینییه‌دا چ خولقیکی ترسنوکانه و به‌تایبه‌ت چ خولادانیتیکی دیپلوماتانه له «بیانوه به‌ده‌سته‌وه دان» نوستووه! ده‌سا لیوه‌کانم که به‌وه هموو خو نوانده‌وه بزه‌یه‌کیان له‌سهر نیشتبوو، وه‌کو لفته‌ییتیکی که جیریکیان به‌ده‌وریدا کیشابی، کو بیوونه‌وه.

له ژیر چاورا ته‌ماشایه‌کی سه‌عاته دیوارکو‌یه‌که‌م کرد: ۳ سه‌عات و ۲۲ ده‌قیقه‌ی مابوو بو به‌یانی. به‌فیکرما ختوری کرد: «به‌شکه‌م هه‌والیان بوویی که نه‌مشو نوکهره‌که ده‌چیتته وچان و پشودان».

- چما ده‌کرا به‌ههر له‌ونیک بی، بزائم چ مه‌به‌ستییکیان هه‌یه! به‌لام بارودوخی ئەوان ئەم هه‌یوایه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌ددا که له ناخیدا به‌ته‌مای ئەوه بن - که چ ئیستا چ سه‌عاتیتیکی دیکه، یان ههر کاتیک بی - ته‌نها وشه‌یه‌ک قسه بکه‌ن.

«نه‌گریسه‌کان! به‌له‌عنه‌ت بن! چما ته‌نها وشه‌یه‌کتان قسه ده‌کرد!» «چونه‌ بو‌ی ده‌رچم و پاکه‌م» - «چونه‌ له‌ نا‌اودا هه‌لبه‌زمه‌وه، ده‌رگا ئاواله‌که‌م و هاوار بکه‌م؟ یاخو سه‌رم له‌ په‌نجهره‌وه به‌رمه‌ ده‌ری و داوی یارمه‌تی بکه‌م؟» به‌لام بارودوخی ئەوان؟ ئەوه‌نده پر متمانه و ئەوه‌نده به‌هیز و زال بوون، نه‌بیتته‌وه!

به‌داخه‌وه به‌لیبسه‌کانیشیاندایه‌ی هیچ روون نه‌ده‌بووه: که‌سانیتیک هه‌ن له‌ به‌ر تیرکردنی ته‌ماح و ته‌ماکانیان ئه‌رکی گرینگ و ئەوتو بو‌ دیتران پیکدیتن، ئه‌رکی گرینگی ئایینی یان نه‌ته‌وه‌یی یان ویژدانیی. ئەمانه‌ هه‌مه‌ن له‌وان نه‌بوون. چونکه ئەوان خو‌یان هه‌رگیز ده‌ست له‌ هیچ کاریک ناده‌ن. که‌سانیتیکی دیکه‌ش هه‌ن که «سک برسی» ن و بو‌ تیرکردنی سکی خو‌یان شتیکی له‌و «ئیشتیا برسیبانه‌ وه‌رده‌گرن تا‌کو له‌ بری-دا به‌چوار چاو

ئاگه‌داری به‌جیه‌یتانی ئه‌رکی دیتران بن. ئەوانه له‌و تا‌قمه‌ش نه‌بوون، له‌ به‌ر ئەوه‌ی که‌سانی ئەم تا‌قمه‌ نه‌ک هه‌ر سهر و پوتراک و جل-وسپالیان له‌گه‌ل ئی دیتراندا جیاوازه، که‌چی جو‌ریکه‌ چما رووتیش نه‌بن، به‌شه‌ر ئەوانه به‌وه دو‌خه‌ تایبه‌ته‌وه «له‌ ژیر چاورا چاودیری کردن» ده‌توانی بناسیتته‌وه. ئەمانه له‌و تا‌قمه‌ش نه‌بوون.

متمانم هه‌یه. زال و پر متمانه. به‌خه‌بالی ئارخه‌یانه‌وه دانیشتبوون و بیده‌نگی و نه‌جو‌لانه‌وه‌که‌بان ئیخسیر و هیواپراوی ده‌کردم...

ده‌یان‌توانی به‌بزووتنه‌وه‌یه‌ک، - به‌ کیردیکیان یان به‌گولله‌یه‌ک بمکوژن. ده‌یان‌توانی له‌ چه‌ند چرکه‌ساتدا ماله‌که وه‌کو بکه‌ن، یا خو‌ من رووت که‌نه‌وه و به‌پی-وشوتینی کاری خو‌یاندایه‌ پرۆن. به‌لام ئەم چاوه‌نوارپییه‌ کوشنده‌یه، ئەم پشکنینه‌ بی به‌زه‌یانه‌ی به‌سه‌ر په‌ریشانی و هه‌راسانی مندا دایانده‌سه‌پاند، شتیکی بوو که وردی ده‌کردم، شتیکی له‌ توانا به‌ده‌ر بوو. شتیکی ناپیوانه‌ بوو.

وتم: «به‌رێزان! ده‌کری بلین ده‌توانم چ خزمه‌تیکتان پی بکه‌م؟» یه‌کیان نیگایه‌کی کاتژمیره‌که‌ی کرد، زور ئاسوده به‌سه‌ر مویله‌که‌دا پان بووه و پیلوه‌کانی قووچاند.

وتم: «ره‌نگه‌ پیوست بی به‌و ئا‌غایانه‌ را‌گه‌یه‌نم نه‌ چلۆنایه‌تی وه‌ژوورکه‌وتنیانم به‌دله‌ و نه‌ ئەو کرده‌یه‌ی که به‌م بیده‌نگ بوونه‌تان وه‌به‌رتان داوه. من ده‌توانم سه‌باره‌ت به‌چۆنیه‌تی وه‌ژوورکه‌وتنی ئا‌غایان شتی نه‌لیم و له‌م باب‌ه‌ته‌ نه‌پرسمه‌وه، به‌لام ئەم بیده‌نگ بوونه‌تان، له‌ بری کاردا که‌ ره‌نگی گالت‌ه‌شی نیسه، ره‌نگی بریک هه‌له‌ بینه‌ته‌ پینشی و خه‌ساره‌یه‌کیش بخاته‌ ئاراوه‌ که‌ من لیره‌دا بو‌ درێژه‌وه‌نه‌بوونی قسه، به‌و په‌ری داخه‌وه له‌ گێرانه‌وه‌ی ئەم نمونه‌ بی ئە ژمارانه‌ که‌ له‌م باب‌ه‌ته‌دا له‌ یادم دایه‌ خو‌م ده‌بو‌ترم و هه‌ر ئەوه‌نده به‌یادی ئا‌غایان بینه‌مه‌وه‌ چ رووداو و

قهومانیکى دلتەزىن ھەموو شەوئى لە بەشى ڕووداوەکانى ڕۆژنامەکانى شارى خۆماندا وەبەر چاودەیت، ھەر بەوئەندە قنیات دەکەم...

«کورتى بېرپنەو، من بۆ بېستنى فەرمايشى کاملی ئاغاىان حازرم و ھەرھوکە پەسیمی دايبم و دەرھەمى من بوو، بۆ ڕوون کردنەوھى زۆر زووى کيشەکان کە حەقەن بەرى زۆر ڕووداوە دەگرئ کاتى پڕ بايەخى خۆمتان بۆ تەرخان دەکەم. ھەر ئەو کاتە پڕ بايەخەى کە بەبى ھېچ داشکانى دەتوانئ بۆ ڕيگەى خزمەتیکى کۆمەلایەتئ پڕ بايەختر تەرخان بکرى»

مژوليايشە پڕ لە شات و شووت و خۆ نواندنەکەم ھېچ ولامدانەوھىيکى نەبوو. ئاو لە ئاو نەکەوت و کەسئ سىن تا شىن قسەى نەکرد. تەنانەت بەر لەوھى قسەکانم کۆتايى بئ ئەم بابەتەم بەزەينا ھاتبوو. ماوھىکى باش چاوەروان مامەوھ. سىگارتيکم داگيرساند و لە خۆرا کۆژاندەوھ. لەگەڵ خۆمدا وتم: «ھىوا پراويان کردووم!»

ديسانەکەش تىکۆشام سەرقالئ راستکردنەوھى کتیبە دەستتوسەکە بىم. دوو لاپەرە، پىنج لاپەرە، ھەشت لاپەرە کتیبە کە بئ ئەوھى بىخوینمەوھ، پىيدا دەچومەوھ: (مشتئ شتى قۆر!) خەتیکم بەسەر ھەمووياندا ھىنا: (گەوجانەيە، دەبئ ئەم بەشە ھەم ديسان بنوسمەوھ)

ھۆش و گۆشم باش خىر کردەوھ. يانى لاسايى کەسپکم کردەوھ کە ھۆش و گۆشى تەواو و ھەکو کردۆتەوھ. پىنووسم ھەلگرت و دەست بەکار بوومەوھ. بەلام کاتئ ويستم پىياندا بچمەوھ، شتیکى و ھوکە خەتە بزمارەى لىدەرچوو کە نەمدەتوانئ بىخوینمەوھ. «شپت بووم!» پىنووسەکەم ناوھ سەر جىگەى خۆئ: «ئاکامىکى نىبە!» لەتئ توئخلە سبۆم خستە نىوان ديانەکانم و گوشارم دا. ئەو سووتوھ سىگارەى پىوھى نووسابوو، تامى نىو زارمى ناخۆش کردبوو. بئ ئەوھى حوزوورى ئەوانم لە بەر چاودەیت تەم بەسەر تەختئ عەرزى ژوورەکەدا کردەوھ.

وتم: «ئىدى کارتيک ناکردئ» کەرەتیکى دیکەش تەماشای ديوارەکەم کرد: «کازتيرەکە ھەميسان ۳ سەعات و ۲۲ دەقیقەى بۆ بەياني ماوو.» سەيرە!-تەماشای ئەو گەمژەيە و ئەم وچان چوونە ناوادەيەى! کەلەشئىرى ناوادە! لە يادى چووھ کازتيرەکەش کۆک کات!

«سىگارتيکى دیکەشم ھەلگرت، بەلام بەبئ ئەوھى داگيرسىتم لە ژئير سىگارەکەدا فليقاندمەوھ:» «ئاکامىکى نىبە» ھەستام،-لە پشت مېزەکە ڕۆييمە ئەو لاوھ، بەرەو دەرگا چووم و وتم: «فەرموون با پۆين ئاغاىان، لە ئىختيارى ئىوھدام»

زۆر گران لە جىگەکەيان ھەستان و بن باسکميان گرت. بەکاريدۆر- ھەدا، لە پليکانەکانەوھ،-بە شەقامە خىزرپىژەکەى بەردەم بيناکەدا تىپەر پووين. سەگەکان لوورەيەکى درىژيان کيشا، بەلام نەھاتنە پيشئ. کە گەيشتەينە بەر دەرگای باخەکە، وەرسووڤرام و تەماشای لای بيناکەم کرد و وتم: «چراکە پۆشن ماوھتەوھ.»

سالى نووسين ۱۳۳۶ (۱۹۵۷)

دیسانہ کھش و پیرای ئه مانه، چما «دیوار» نه بایه، له ته وای جیهاندا هیچ شتیکی بی که لکتر و گالته جارتر له «دهرگا» دهست نه ده که وت. باوه کو من زور له شتیوه کاری نازانم یان هه به جارئ له شتیوه کاری ناشاره زام، زور به سانایی و به بی هیچ زور و زحمه تیکی ده توانم قه واره ی دهرگا-یه کی ئاوا ره سم که م:

چ شتیکی گه پجارتر و گالته نامیتره له و دهرگا-یه ی تیده کوشی بو خوی سهریه خۆ و جیا له دیوار که سیتییه کی هه بی؟ و پیرای ئه مه ش ئه و دهرگا-یه ی پالی به دیوار-یکه وه نه دابی، هه میسه ئه م توانا سهریه ی هه به که کیشه و ئه ندیشه یه که له مرؤقدا قوت کاته وه...

من سه باره ت به دهرگا-یه کی ئاوا زور تیفکر بوم. بری جاریش تیفکرینی من سه باره ت به و شته ی که وینه که یم ره سم کردووه، گه یشتو ته تیفکرین سه باره ت به سنوور و شوینه کانی هاموشوی سهر سنووره کان، به بی ئه وه ی گۆرانگارییه کی پیوستی حاصل و داها ت بو بی. له راستیدا دهرگا-یه کی سهریه خۆ که ناتوانی هیچ شتیکی تاییه ت بی، - ریبازیکی زور باشه بو تیفکرین و له و چوارچیوه یه وه ده توانین ری بو زور شوین بدوزینه وه.

هه به بیینی «دهرگا-یه ک» له کات و ساتدا هه ست به پیوست بوونی «دیوار-هکان» ده که ین. بلایی و پیرای چا و پیکه وتنی دیوار تیکیش هه به قهرای پیشو هه ست به پیوست بوونی دهرگایه ک بکه ین؟

- گومان ناکه م، - یانی لانی که م له گوماندام وایی، یان ته نها شک بو ی ده چی وایی! به لام بو-من زور وا نیسه. من دیواره کانم له دهرگان کان پی «لۆژیکی» تره و پروام وایه دهرگا-کان هیوایه کی گه مژانه زیاتر نین: بی توو دهرگان کان کراوه بن تاییه تمه ندیی دیوار ره فز ده که نه وه و چما داخرابن تاییه تمه ندیی خویان ده دۆرین.

دیوار-یک چما دهرگا-یه کی تی-گیرایی، - تاک و ته را، ته نها

دهرگان و... دیواری گه وره ی چین

دهرگا شتیکی به دفره، من سه باره ت به دهرگا زور تیفکر بوم. هه به گومان و شیمان و له مه زیاتر، هه به بۆنه ی هه بوونی دهرگا وه یه که مرؤق به ده وری مه لبه ندییکی دیوار کرا ودا ده گه ری...

چما هه بوونی دهرگا له گۆریدا نه بایه، دیواره کان زور به جوانی و به باشی ده بانه توانی مانای «به ریسه ت» (یان به وته یه ک واتای «له مپه ر») به چاکی و به په سنی بگه به نن و بو هه تا هه تابه، هه تا ئه وه پهری دونیا له سه ره ئه م مانایه راویستن. هه میسان له م دۆخه دا، - هه موو دیوار تیک ده بتوانی به چه شنیکی ره ها «متمانه یه کی مه نفی» هه بی و هه ر ریبوار تیک له حاندی ئه ودا ئه رکی خۆی بزانی...

بیته و دهرگا-کان نه بایه ن، هه موو دیواره کان ده بانه توانی به بی چالاکی و که مترین ته قه لایه ک ته وای و اتا کان و چه مکی ئه و «له وح و به رده نووشه ناهومی دکه ره وه به بگپ نه وه که «دانته» به سه ره دهرگای دۆرخدا دایکو تا بوو. به لام به داخه وه ده بی پی لی بنیین که دهرگا-کان، - واتایه کی ئاوا یه ک لایه نه و «په سن» یان له دیوار سه ندۆته وه. بیچ له مانه ش، دهرگا میکرۆبیکی ئۆبالی ته و او عه یاره، که سایه تی دهرگا ته نها پیته ندی هه ر به که سایه تی دیواره وه هه یه، - به لام به هه بوونی دهرگا-وه هه ر وه کو وتم - که سایه تی دیوار ئیدی ئه و توند و تیژی و ره ها بوونه په سنه ی نامین.

لهمپه ریکه و بهس. هیچ شتی به قهرا ئەو دەرگا-یە ی که قفلێکی قورس و قایمی به خۆیهوه هه‌لواسیی، له گه‌ل هه‌بوونی خۆیدا غایەن نه‌بووه...

«رهنگه هەر بهم هۆکارهوه بێ که ئیمه کۆشکه رۆمی و بۆنانییه‌گامان زۆر زۆر زیاتر له بوج و قه‌لا کۆنینه‌گانی شه‌ر خۆشتر ده‌وێ و رهنگه بهم هۆکارهوه بێ که وێرای وه‌بادهاتنه‌وه‌ی ئەو کۆشکه شکۆمه‌ند و پر له ئەستوونانه هه‌ستی رزگار بوون و هه‌سانه‌وه ده‌که‌ین و وێرای به‌بادهاتنه‌وه‌ی ئەو کۆشک و قه‌لا پر له مه‌کر و فیتلانه ئیخسیری گومان و دل‌ه‌راوکه و نیگه‌رانی ده‌بین؟ رهنگه وای... نازانم...»

خالێکی تریش: ئەم نه‌بوونی متمانه‌یه‌ی که ئیمه‌مانان بۆ وه‌ژووورکه‌وتن له دیواره‌کان هان و دنه‌ده‌دات... ئەو دیواره سه‌هریه‌رزانه‌ی که له هه‌مبه‌ریاندا هه‌ست به‌پێویست بوون و هه‌وجی بوون به‌ده‌رگا ده‌که‌ین... ئەم دەرگا-یانە‌ی که به‌تایبه‌ت ده‌بی «جیتی متمانه» و هه‌میسان به‌تایبه‌ت خاوه‌ن «قفلێ قایم» بن...

ده‌لێی ژین و ژبان بیج له نیوان ئەم دەرگا و دیوار-انه‌دا نییه و نابێ، ده‌لێی بیج له نیوان ئەم گێره و کیشه‌یه‌دا، بیج له‌م دژوازییه‌دا، ئەم داخستن و کردنه‌وه‌یه و هه‌میسان... داخستنه‌وه‌یه نابێ و ناگوئجی:

دیوار کیشان / دەرگا تینکردن و / دەرگا داخستن!

دیوار-ی چین، چهنده‌ها که‌رته و هه‌ر که‌رته‌ی به‌ناویکه‌وه بۆته‌ به‌به‌تی قسه و باس و گوتار. ده‌لێن دیواری چینیان به‌م بیانووه ساز کرد که رێگه‌ی هێرش و هه‌شاوێ و شالای عیلاتی هێرشکاری باکووری ئەو ولاته بگرن.

ئهمه خالێکی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌یه که سه‌ی یه‌کی خه‌لکی چین بوونه قوچی قوربانیی ئەم کاره، - به‌لام ئیزنم بده‌ن با من بلێم: «ته‌واوه‌تی نه‌وه‌یه‌ک...»

چونکه‌ به‌به‌تیکی ئاوا به‌هیچ کلۆجی به‌ئه‌ژماری فیدایی و قوربانییه‌کانیه‌وه هه‌لئاسه‌نگین...

راستییه‌که‌ی ئەوه‌یه: ئەو شته‌ی له‌م رووداوه‌یه‌دا تاقمی‌کی زۆری قوربانی کرد، گریمانه‌ی سه‌ره‌کی ئەم کیشه‌یه، -یانی (هێرش هێرشکاران) نه‌بوو. هه‌روه‌ها ناتوانین بلێین: لێره‌دا ته‌نها «رواله‌تی کیشه» که جیاوازی هه‌یه: به‌لکو خالی هه‌له‌ کردن له‌م کیشه‌یه‌دا له‌وه‌ دایه که «بیناسازان» ی دیوار-ه‌که و «ئه‌لبه‌ت نه‌ک ئەو که‌سانه‌ی حوکمیان به‌سه‌ریاندا ده‌کرد» دەرگا-کانیان له‌م دیواره‌دا چۆ نه‌ده‌کرد و تی نه‌گرت، له‌ ئاکامدا ئەو کاره‌ساته دلته‌زینه سه‌ره‌کییه (که ویستبوویان به‌«دیوار کیشان» به‌ری بگرن) زۆر به‌سانایی قه‌لافه‌ت و رواله‌تی گۆرا و به‌چه‌شنیکی توند و تیژتر و به‌پرشت-تر، له‌ قاوغ و قه‌واره‌ی هه‌مان ئەو «ئاوبه‌ند» دا که له هه‌مبه‌ریدا هه‌لیانده‌به‌ست، - قه‌وما...! ئاخ! - وای بۆ ده‌چم ئەمه‌ش چاره‌نووسی گشت ئەو که‌سانه‌یه که له‌ بایه‌خی دەرگا- غافلن و به‌بی ئاگادارین.

ده‌مه‌ه‌وێ بیدرکینم و پێی لێنیم که من له سه‌ره‌تای ئەم وتاره‌دا، سه‌بارته به‌ده‌رگا بێ ئەمه‌گیم کردووه... له‌م دیروک و میژوووه‌دا که ئیمه‌ی بنیاده‌م پێکی-دینین، هیچ شتی به‌قه‌را ئەو دەرگا-یه‌ی که بتوانین به‌ویدا له‌ ده‌ست که‌سه‌یک یا شتییک رابکه‌ین، دهردی ئیمه‌ دهرمان ناکات.

دەرگا-کان پێویستن، به‌لێ زۆر پێویستن. ته‌نانه‌ت، ئەو دەرگا-یه‌ش که له‌ هیچ دیواریک نه‌گیرابن. له‌م جیهانی که‌لاورپێژ له «بێ متمانه‌یی» یه‌ی که ئیمه‌ی تیا ده‌ژین، - دەرگا-کان له هه‌موو شتی، ته‌نانه‌ت له «دیواری که‌وره‌ی چین» ییش - پێویست-ترن...

۱۳۳۶ (۱۹۵۷)

مه یانی پرمبازین و تالان و برۆی خویمان. سه مانندی ئەم باس-وخواسه به لگه و هۆکارێکی زۆری ناوی، چونکه ریوايه و باس و خواسیکی زۆر به دهسته وهیه که ئاماژه و ئاشیره بۆم راستییه دهکهن و له رهسه نایه تی ئەمانه شدا گومانمان نییه. به پیتی برۆی له م قسه و باسه، ئەو بوونه وهره به دفسه پانه، برۆی جار له روالهت و قه لافه تی بنیاده مگه لیکدا که قاچه کانیان له جیگه ی قامک، سمی ههیه و چاوه کانیان نهک وهکو چاوی ئیمه ی بنیاده م، به لکو وهکی قه لشت و درزیکی ئەستوونی وابوو، که می خویمان ئاشکرا کردوو و هه میسان خویمان هه شار داوه ته وه.

هه شتاش تا قمی داپیره و باپیره له و برۆیه دان، که بیتی و به شه ودا ئەو پیاوانه ی چوونه ته ئاوداشتنی مه زراکه یان، له ئاوه دانی دوورکه ونه وه، له مه رزا دوور و نیزیکه کانه وه گوئیان له گریانی به بی ئارا و قساری مندالانیکی شیره خۆره ده بی، که چی چما جوان ورد بینه وه، هۆی ئاسایی نه بوون و سروشتی نه بوونی ده نگه که یان بۆ ده رده که وئ و ته نها به «بسم الله» و سه له وات لیدان و دۆعا و پارانه وه ده توانن له م شه ری شه یانه خۆ پپارین... به لام چما «ئه رکی مرۆقایه تی» بیباری کرده چاوی راستی بیینی ئەوانه وه تا له م شته ورد نه بینه وه و تینه گن که وا به م دره نگانه و له م مه رزا دوورده دا، زارۆیه کی به بی-خاوه ن، وهک بزانی ده لیتی به قه ستینه و بۆ ئەوه ی مووی له شیان سیخ کاته وه ئاوا ده زریکین، ده یجا چما غوولی بیابانی نییه، ئەی به س چییه؟ ده سا به م بی هۆش و گو شیییه وه چما وه شوین پزکار کردنی زارۆکی شیره خۆره که ون، راست وهکی ئەمه وایه که سیخ بی و به ده سستی خۆی ته قلووبایی ده رگای شه ر بژهنی! به لام داپیره کان پوونی ناکه نه وه ئەم شه ره چۆن شه رپکه، له هه مبه ری بی ئەژمار پرسباری نه وه و نه تیجه کانی شیاندا خویمان له که ری ده دن، وێرد و دۆعا ده خوتین و هاواری خوا و ره سوولی خوا و ئیمامان ده کهن و هات و پرسبیار و پارانه وه ی نه وه و نه تیجه له راده تپه ری، به گێرانه وه ی ئەم و ته یه ی شیخ

رهگ و ریشه ی راستییه ک له چهند ئەفسانه دا

ئەم رووداوه یه له ولاتی ئیمه دا قه ووما، به بی ئەوه ی هه چکه س له چهندوچۆن و چۆنیه تیبه که ی ئاگه دار بی:

له به ره به یانی رۆژتیکدا ئەو (به له دی) یانه ی کۆلان و شه قام خاوتین ده که نه وه، له ناو سه تلێکدا که ئات و ئاشخاڵ و زبله که یان ده کرده عه رابه ده سستییه که ی خویمان وه، بریکیان «ته راشه» ی عال و جوان و زه ریفی وردکه شووشه دۆزییه وه، به بی ئەوه ی بزانی چی بووه و بۆچی ئاوا شکاوه،-به مه خابنه وه و تیان: «ده لیتی مرکانه یه کی ئەنتیکه بووه،-» با «خستوویه و شکاندوویه تی».

هه ر ئەمه نده و هه یچی دیکه! یان به لکه م شتیکی دیکه ش، وهکو «هه یف و خه سار! به و ته راشه عاله ی برۆی له وردکه کانی-پا شک بۆی ده چی شتیکی پر بایه خ بووی!»

ته واری ئەو باس و خواسه ی له سه ر ئەو رووداوه یه و ترا هه ر ئەمه نده بوو. به لام ئەوا من ده مه هوی ته واره تی رووداوه که به بی هه یج ده ست تپه و ردا نیک و به یارمه تی برۆی به لگه ی بایه خدار بۆ تپه و ی بگێرمه وه.

میژوو زۆر زه ق و روک و راست ئەم خاله ی سه ماندوو که له زۆر که و ناراهه بوونه وهرانیکی وه به رچاو نه هاتوو گوئده که ی ئیمه یان کردۆته

کوٹای بی قسسه که دین: (لهو که سهرا که ناگه دار بووه هه و آلیکمان بو نه هاته وه)!

کورتی بی پینه وه، -گشت ئەم باس و خواسانه، به بی هیچ گومانیک سه بارهت به هه مان ئەو بوونه وهره نه دیتراوانه ن. یه کئی له باپیره کانی نووسه ری ئەم دیرانه، له پشت بهرگی قورئانیکی ده سنووسدا باسی رووداویکی نووسبوته وه که بیتو توئینه وه ی له سه ر بکری به لگه یه کی قورس و قایمی دیکه یه بو سه لماندن ی هه بوونی ئەم بوونه وهرانه: نووسراوه که بوامانی ده گپرتته وه که باپیره گه وری به رتیزی نووسه ری ئەم چیرۆکه له یه کیتک له شه وه پیرۆزه کاند، له پیش بانگی به یانیدا، -بو مه به ستی ده رکردنی غوسلی واجب ده چیتته حه مامیکی کۆنه و له میژینه که هه ر له نیزیک ماله باب و باپیرانماندا بووه. باوه کو هیچ کهس له «لیباس که ن» ی حه مامدا نه بووه و باپیره گه وری به رتیزم شمه ک و بهرگیکی له ویدا نه بینبوه که نیشانه ی ئەوه بی که سیک له حه مامدایه، به لام کاتیک به دالانی «واجبی خانه» دا تیپه ریوه و لاقی ناوته «گه رمخانه» ی حه مامه وه، ده بینتی که وا له بهر زۆریونی حه شامهت، شوینی دانیشتن هیچ، شوینی ده رزی هه لایشتنیش نییه. وه لاسل...

لهو ئاسته مه تاریکه دا که رۆشنایی بیج له نووری چهور و له رۆزکی «قه ره پلته» یه ک زیاتر نه بووه، ده لاکیتک که موریدی باپیره گه وری پیرۆزم ده بی، دیتته پیشه وه و یرای ریز و حورمه تیکی زۆر باپیره گه ورم له سه ر سه کو و «شانشین» یک داده نیشینی و رهنگ و خه نه له یدینی موباره کی ده دا و له بو خیر و ئیحسانی قه یامه تی خوئی ده ست ده کا به شیلان و دامالینی لاقه کانی باپیره م.

هه ر لهو کاته دا که ده لاک سه رقالی کیسه کیشانی باپیره یه، - فوئووی له سه ر ئەژنو لاده درئ و باپیره گه ورم - خوا عافووی کات -

به سه رسوورمانه وه ده بینتی: ئە ی مه خابن! زۆر به داخه وه، - سه هوی کردووه! - خو ئە مه حه مامی ژنانه یه!!! به لام چونکه سه هوی ئاوا زۆر ئاسته مه، - باپیره ی به رتیزم جاریکی تریش چاو ده بریتته جیگای شه رم و حه یای ده لاک و ئە مجار بوئی ده رده که وئی که ئەم ده لاکه نه ک هه ر نیترینه نییه، خوربیه کی قاوه یی وه کو «مه رهن» ی بز و نیتری، شلکه ی رانه کانی دا پۆشیوه و ئەم مه رهن و خوربیه به ران و قاچه کانییدا دیتته خواری، تا ده گاته قه لشتی سمیکی وه کو سمی بز! باپیره گه وری رۆحانی خو ف ده کات و به ترسه وه له جی دانیشتنه که ی - را ده رده په ری و هاوار ده کا: "ئای هاوار! هاوار! موسولمانان ئەم ده لاکه له وانه، -" ئە وانگه ل"ه.

ش تیکیش وه ک بلتی ده نگ دانه وه ی ده نگی خوئی له ناو گه رمخانه که دا، - به هه ناسه کیشانی گه رمی خه زینه ی حه مامه که وه فووی له دم و چاوی هه لئمساو و ئاره قاوی ئەو کرد و وتی: "تیمه هه ر گشتمان له وانین، ئە وانگه لین".

ئه مجاره له بهر شوئی چهور و ترساو و له رۆزکی قه ره پلته ده مه و مه رگه که دا هه موویان ده ستیان کرد به سه ما و هه لپه رکیتیه کی ئالۆز و شه یانه بازاری هه ر کهس به هه رکهس، ده نگیکی وه کو ده نگی رۆیشتنی رانه بزنیک که به «ته قته قان» و به رده لانیکدا برۆن، له ناو حه مامه پر له هه لم و بوخاره که دا ده نگی ده داوه.

باپیره گه ورم که نووسه ری ئەم دیرانه ش گشت ئازایه تی خوئی له ورا به میرات پیگه یشتووه، فوئوو نابه ستیتته وه و یدین ناشواته وه، به چه ند قه له مباز خوئی ده گه یه نیتته لیباسکه نی حه مام و روو ده کاته خاوه ن حه مام - که له وئی له پشت میزه که ی خوئی دانیشتنه وه - هه رای ده کات: "ناموسولمانی خانه خه راب! چاره سه رتیک بدۆزه وه! حه مام پرپر له ئە وانگه له!"

خاوهن حه مام: "له چي؟!"

باپيره گه وره: "له وان مه لعوون، نه وان گهل، نه وان گهل."

خاوهن حه مام: "كام نه وان؟ نه وان گه لي چي؟"

باپيره گه وره: "نه وان، نه وان، مه لعووني گلاو! نه وان گه لي سمدار!!"

خاوهن حه مام لاقى خوځى دهنه سهر ميته سهر پرسيار ده كا: يانى

ئاوان؟!...

باپيره گه وره ي به پرتي نووسه رى نه م ديپانه بوى دهرده كه وى خاوهن حه مام ميس هه ر له وانه، له حه شامه تى سمداره. ده يجا به قه له ميازيك خوځى له ليياسكه نى حه مامه وه ده هاو پته كو لانه وه و نه ونده تر ساوه مانگي ك دوان، به جى-ويان ده كه وى و به حوكمى حه كيمباشى ده واودهرمان ده خوا. خوا عافووى كات، پياويكى تازا بوو. - هه ر وه كو منيش نه م گشته تازايه تيبه م له ورا به ميرات پيگه يشتووه. - هه ميسان باوه كو ته واوى نه م رووداوه يه ي به ده سخه تى خوځى له پشت به رگى قورئانى پيروزدا نووسيوه، به لام بيرايير تاكو مابوو برواى به هه بوونى جنوكه و نه وان گهل و سمدار نه بوو و نه بوو. - هه ر وه كو منيش بى بير و پرواى شكومه ندى خوم سه باره ت به هه موو شتيك و هه موو كه سيك هه ر له ورا به ميرات پيگه يشتووه، - وه لاسل نه و رووداوه يه ي له پشت به رگى قورئانه ده ستنوسه كه نووسراوه، - ئاواى باس ده كات.

به لام باپيره ي به نده ي هه ژار كه نه وه ي باپيره گه وره-مه و قسه كانى بايه خيكي زياتريان هه يه، سه باره ت به م چيروكه بروايه كى ديكه ي هه يه. باپيره م - نه و كانگاي شه ر ه ف و ئينسافه - كاتي ك روتى كوچى دوايى خوځى به نيزيك زانى، منى قاو كرده ژوور سهرى و له دؤخيتكا چاوه كانى پر له فرميسك ببوون وتى: كاتى نه وه يه سه باره ت به و رووداوه، - راستيى كار كه بزاني... نه و روتى، به ربه يانى زوو زوو حه شامه تيكي به رله و لات

ولووت كه مه ست و سهر خوځ له شه ونخوونى ده گه رينه وه، باپيره گه وره ت ده بينن كه رووت و عؤريان خوځى پيس كرووه، ده مه و روو له كو لانى حه مامدا كه وتووه، «واجبى» يه كى زور له ردينى هه لده ساون و تابلويه كى به نه ستودا هه لده واسن كه له سهرى دهنوسن: «هه گه لو! نه مه پاداشت و سه زاي كه سيكه كه خوځى به پيروز بنويتى و به چاو حيزيبه وه له ژنى خاوهن حه مام خورد بيتته وه، هوشيار بن» - خوا له هه موو شتيك به ئاگايه -

كورتى بيرينه وه، نه م به لگه يه و به لگه ي زورى ديكه ش به ده سته وه يه و هه موان شايه تمانى نه م خالنه كه هه ر له ميژه وه بوونه وه رانيك كه به چاو نابيندرين، ولاتى ئيمه يان كرده تى مه يانى رميزين و تالان و بروى خوځان. بوونه وه رانيك كه جاروباره له قه لافه تى بزنى به روخسار بنياده م يان بنياده مى به لاق و قول بز-دا، يان له باب و باپيرانى خاوهن رتيز-و حورمه تى نووسه رى نه م چيروكه و له خه لك و ده دركه وتوون، چاو ترسيانيان كروون و ئازاوه و هه للايه كيان ساز داوه و وه شوين كارى خوځان كه وتوون....

به ربه ربه هه ناسه ي نگريسى نه م بوونه وه ره پيس و چه په لانه هه واى ولاتى ئيمه يان بوگه ناوى كرووه. نه م هه وا گلاوه، له به ر نه وه ي هپور هپور نيشته سهر خووو خده ي خه لكى ولاتى ئيمه به ربه ربه كاربگه ريبى به سه ر ده رونيشياندا دانا.

له وه به دوا ئيدى پياوانى ولاتى ئيمه قه ناعه تيان به ژئانى خوځان نه كرد. هه ر وه كو ژئانيس هه ر واين ليها ت - دايكه كان، كوره كانى خوځان كيشا نيو جى-وبانى خوځانه وه و پياوانيس كيف و كيسه ي كورانى خوځانيان تالان كرد. داب-ونه ريتى پياوه تى و مه ردئا زايى له م ولا ته كوچى كرد و چاكه و جوامي تيرى به جاريك جيتگاي خوځى دايه خراپه و ناپياوه تى. بنياده ميس، گيان و ده روونى خوځى وه ها ئاوتته ي پيسى و ناحه زى كرد كه

دهتوت له گه ل شه يتاندا كښ- بهر كښه تى. دره خته كان هم مو ئيشك بوون و كانى وكارتيز قور و ليته بهرى گرتن. پاك و خاويښى بووه تهفسانه و نهوسانه كان روخساريان له پشت پهردهى فهراموشيدا هشاردا. مرؤف بووه زبليكي بوگهن و گهندهل و ولات نه مسهراوسه ر بووه ته پوله كه زبليكي بوگهنتر. نينوخه كان بوون به سم و هاوولاتييه كانمان چوونه سهر قه لافه تى بز و جنوكه. ئيدى بز شيريان نه دا و روخساريان ههر له بهر گالته كردن به مرؤف وه كو روخساروچكه و ده مامكى به شهرى ليهاه. نه وان له بيدهنگيدا كاويښيان ده كرد و به بڼه نه وهى كاتى روانين له بنيادهم چاو بتر وو كښن،- به روخسارى بنيادهم ئاساى خوښانه وه،- ردينيان هه لده سووراند. خهراپه بوو به بهرد و چاكه بوو به شووشه. ههر كه سيك سلاويكي بو ريزو حورمهت كردن بكر دبايه، له غه بيه وه بهرديكيان به ده ميديا ددها و ديانيان ده شكاند و...

ميژوو ته واوى نه مانه ي تو مار كرده وه و پاراستوويه تى. وهكى قوتابيه كي قوتابخانه، ميژوو گشت نه مانه ي نه زبه ر كرده وه. شايه قمانى راسته قينه ي ته واوى نه مانه، كرنوشى رواله تى و دوژمنايه تى دوست- نومايانه و لاواندنه وهى جه لادانه يه كه دنيى داگرتووه.... دوايين بزوتنه وه يه كه له ولاتى ئيمه دا خوښا بوو،- ههر له جهنگه ي نه و سه رده مه دا بوو - شتيكى وا كه راست ههر له دوايين لاقه فرته كانى پيش مردن ده چي -.

رووداوه كه ئاوا بوو، راست ههر له و روزه نه دا غه ربه يه كه له گوندى ئيمه دا قوت بووه و زور خيرا سه رنجى هم مووانى به ره و خوښى راکښا. چونكه ههر هاوكات له گه ل قوت بوونه وهى كابر اى غه ربه له گونده كه ماندا جه ماعه تى جنوكه به په له پهل و هه له داوان گونده كه مانيان چول كرد و هه تا مه زراكانى دهره وهى گوند كسانه وه. ههر به م چه شنه له ناكاودا كارى شه ر

وخراپه - كه روسميكي ئاشكرا بوو - بوو به بيلعهت و ناحه زيبه ك، كه ناحه زان وايران پښ باشتر بوو هه شارى دن. ناحه زانى گوند كه له ئاماده بوونى جنوكه دا ئاژاوه بازاړيكي باشيان بوو، نه م ئال- وگوره دهره ونييه ي كه له كومه لگاي هاوولاتياندا پيكهاه،- به كه ميان نه گرت و ويراى تيكوښان و وره و وزه يه كي زور بو دوزينه وهى هوكارى نه م كار، نه وهنده يان هينا و برد و كوئليه وه هه تا له ناكامدا شوښى چالاكى و ته قه لاي خوښان به ره و كابر اى غه ربه باداوه. دهره ق به نه و به دگومان بوون و ده ستيان كرد به ليكوئليه وهى بارودوڅى كابر ا.

رواله تى شتيكى وه كو ديتران بوو: چاويكي خوښن گرتووى وه كو هيلتيكى نه ستوونى له روخسارتيكى «په خ» دا. ديانه كانى؛ چر و رروش له ده ميكي له ق و شل و شه و يقدا، پاوپووزيكي وه كو قاچ و قولى بز...

به لام نه و شته ي هوكارى به دگوماني دهره ق به و بوو، نه وه بوو كه له زيناح و جيماع و فهسق و فجووردا له گه ل شوفا ر و خوښه كانى به ريزى بارودوڅى خوښا ده ستى تيكله نه ده كرد و له كو بوونه وه كانى زيناح ده گه ل «مه حرم» دا هاوبه شى نه ده كرد. ههر له بهر نه مه بوو كه وتيان: "ده بجا كه وا به، ناوه وهى نه و شتيكى جيا له دهره وهى نه وه"

له پاش نه م قسانه خوښه و هه والدر هه واليان هينا كه وا له پشت دهرگاي ژووره كه يه وه گوښيان لي سووه شيعرتيكى به دنه گ و ئاواز تيچريكاندوه كه جياوازي نيوان ناوه وه و دهره وهى كابر ا ده سه لميښى. جا نه م جار رووداويك قه وما كه باس كردن و گيړانه وهى زور دلته زينه: داروڅه ي شار به پيښى هه والى به كرئ- گيړاوه كانيان هه واليان پيگه يشت نه وا كابر اى غه ربه له فلانه سه عاتدا ده چي بو حه مام. جا له سه عاتى ده ست نيشاندا به نه هيني خوښان به حه مامدا كرد و كه ولى به تالى نه ويان له ليباسكه نى حه مامدا له سووچيكلدا دوزيه وه و گومانه كه يان وه راست

گه را. به بیده ننگ ناگریان له که وله که ی بهردا و به پیچ-وشوینی کاری خوباندا رویشتن. ده لئین سێ رۆژی عه له ن تهواو وه کو به ندییه ک له همامی ماله که ییدا ماوه، له بهر ئه وه ی خو نه ده کرا به بی که ولتیکی وه کو که ولتی دیتران وه ده رکه وئ. ئه مجار رۆژی سیته م یان چواره م له لایه ن جنوکه وه به ردی که به کولا وکه ی همامه که ییدا درا... ئه م بهرده، شووشه ی کولا وکه ی همامی شکاند و که وته همامه وه و وه سنگی کابرا که وت. له گه لکوو ئه و بهرده له سنگی که وت، له خۆی نووسا و جینگلی دا و وه ک شووشه خرمه ی کرد و شکا.

بۆ سبه ی رۆژی دوایی، ئه و کاته ی به له دی وردکه شووشه ی ئه و زاته پیرۆزه یان که به ده ست ناحه زانی خۆیه وه بووه په یکه ره یه کی بلورینه و شکابوو، ده هاویشته عه رابه ی ده ستی خۆیانه وه ته راشه و وردکه و پردکه بایه خداره که ی ئه و په یکه ره شکاوه یان بینی و به بی ئه وه ی بزانه چی بووه که ئاوا تیکشکاوه، به داخ و مه خابنه وه وتیان: «"ده لئینی مه رکانه یه کی گه وره بووه،"» با «"خستوو یه تی و شکاندوو یه"» ئه مه نده و هیچی دیکه! به لکه م شتیکی دیکه ش وه کو: حه یف و خه سار! به ته راشه ی زۆر عال و ئه نتیکه ی پریک له م له ت و په ته ییدا شک بۆی ده چی شتیکی گرانبایی بووی!

سالانیک دواتر ئه م رووداوه یه له ئه فسانه و حیکایه ته کانی داپیره و باپیره کافاندا چه ندان چه شن و روخساری جورانجۆری لێ ساز بوو. بۆ وینه یه کی که له و ئه وسانانه م ئاوا بیستوه:

(مارپیک چوووه خوازیبێنی کیژتیک و خه لقی شار سه ریان سورما و پرسیاریان کرد ئه مه چۆن ماریکه که ده یه وه ی له گه ل بنیاده مدا خزمایه تی بکا؟

ده سا خۆفیه و ناحه زانی شار به ته قه لا و تیکۆشان بۆیان ده رکه وت که

ئه و ماره په ریزادتیکه و کاته ده چیته هۆده ی خۆیه وه «ئیسسی ئه عزم» ده خویتی و به فوو کردن، - به چواره نده وری خۆیدا و به خۆیدا ده پزیتنی، که ولتی ماری لێ دوورده که ویتته وه و لاویک ده رده که وئ وه کو روخساری خۆر و ئه مجاره له گه ل کیژدا له ناو جی و بان ده خزی و...

ده یجا هه ستی به خیالیه تی خوشکه کانی کیژیان دنه دا و له کیژ و ماریان تیژ کردن و کردنیانه هاوده نگی خۆیان و کاریان گه یانده ئه و په یه ی که خوشکه کانی کیژ به قسه ی ناحه زان، به جمل و جادوو کیژیان هه لفریواند و فیریان کرد له و ماره بپرسی چ شتی که ده توانی که وله که ی ئه و بسوو تیتنی؟

ماری په ریزاده زۆری هه ولدا کیژ له م پرسیاره گه ری و له کۆلی بیتته وه. به لام قسه کانی کاریگه ر نه بوون. کیژ ده گریا و ده بیوت: "تۆش میردی؟ دلێ منت به بۆنه ی بوختانی نه پاراستنی سوڤ و نه هیینی خۆت شکاندوووه." کیژ ئه و نده گریا و قوری پیتوا، هه تا میترده که ی به راستی له گه لیدا که وته قسه کردن و وتی: "بزانه و ناگه دار به، - من شازاده یه کی په ریزاده م. ئه م که وله ش که ده ییینی زامنی ژن و میتردایه تی من و تۆیه. که چی بیت و به خیالان و نه یاران و ناحه زانی تۆ ئه م که وله بسوو تیتن، - ئیدی ناتوانم بۆ تۆ ده رکه وم و ئاشکرا بم و تۆ بمبینی... چما ئیستا هه ر له سه ر قسه ی خۆت سووری و ده ته وه ی بزانی ئه م که وله به چی ده سووتی، جا بزانه بیت و ئه م که وله بهاونه ناو ناگری گه لای ئیشکی سیری سه وزه وه، که ول ده سووتی و ده بیتته خۆله میش... هه ر وه ها بزانه بیتوو خوشکه کانت به م نه هیینییه بزانه من و ئه وینی من و ژن و میتردایه تیمان ده دۆرتنی... "

خوشکه کانی کیژ که له پشت ده رگاوه گوئیان له هه موو شتی بوو، شه وی داهاتوو ده وا و ده رمانی خه ویان له قاپ و شه ربه ئاوی ئه م دوانه کرد و هاکا خه ویکی قوول و گه وره و گران ئه م دوانه ی برده بی-خودییه وه، هاتنه

هۆده که بیان و کهوتی جادوویی شازادهی پەریزادیان لەسەر ئاگری گەلای
ئیشکی سیری سەوز دانا و کردیانە خۆلەمیش. جا لە سبەیی-پراکیژی
بێ-ئەنواي لیتقەوماو ئەوەندە گریا تا هەردوو چاوی کوێر بوو.

کورتی بېرپنەوه لە ئەوسانە کۆنەکاندا زۆر خال و نوکتە دەبیننەوه که لەم
راستبەهەوه وەرگبیراون. منیش دەنکیک لەو هەزار دەنکانەم بەکورتی باس
کرد هەتا بەلگەبەکی دیکە بێ لەو رووداوه راستەقینە ئەفسانە-ئاسایەیی
بەسەر گوندی ئیمە هاتوو.

هەر ئەو شەوهی ئەو بەردە بەسەر کولاکەیی حەمامدا کەوت و ئەو
رووداویە قەوما ئەو بوونەوەرانی بەچا و نابیندرین و تا مەزراکانی
دەورو بەری گوندە کەمان پاشەکشەیان کردبوو، هەمدیس گەرانەوه ناو گوند
و هەمیسان کردەیی ناحەزی ناحەزان دەستی پیکردەوه. دەتوت ئەو کابرایە
دوایین نیشانەیی پاکی لە ولاتی پیس و چەپەل و ناحەزی ئیمەدا بوو،
دوایین نیشانەیی باش لە جیهانی خراپدا بوو!

پەیکەرەبەکی بلوورینە لە شارێکدا هەبە که هەموو شتیکی لە بەردە -
شارێکی وا که لەویدا، هەر کەس سلاوێکی برابەتی و سوپاسگوزارانە
بکات، بەردێک بەدەمیدا دەدری و دیانی دەشکینێ.

(۱۹۵۵) ۱۳۳۴

بەکەم ئەزمونەکانی ژین لەگەڵ مەرگدا

لەگەڵ محەممەد مالکی و مندالانی دیکەدا دنیا بەکمان بوو. کاولاشیک لە
کۆلانی ئیمەدا بوو، ببووە تەلاری شانۆی گەرەک. پەردەبەکمان کیشابوو،
مندالانی گەرەک کۆدەبوونەوه و شانۆبەکی کت و پیمان بەرپتووە دەبرد. لە
ناکاو ژیان روخساری سەگانی خۆی بێ-نیشانمان دا. سەگە کەمان «جوو
جوو» که بەشداری دائیمی هەموو فرۆفیلەکانمان بوو و لیتی ببووە عادیەت
خۆی باوێتە نێوەرست هەموو کارەکانمانەوه، ون بوو. لە شارێکی بەو
بێچکۆلانەبیبەدا بەجاری غەیب بوو، بوو سەبوون و قەلەرەشە بردی یان
بوو ناو و عەرز قوتی دا. تووتیبە کەشمان که بەرژژدا دەرگای رکه کەیی
ئاوێلا بوو و لە نێو مالتیدا دەخولاو و نیوەرژیان لەسەر کەولە نانه که بێ
خولق کردن لە قەلبە مە کەدا خوار دەمەنی دەخوارد، داخێکی دیکەیی نایە
سەر دلمان. گوماشته بێکی ترشیتی گیتزولکەمان بوو، -شەوێ لە
تاریکاییدا جیویانە کەیی نابوو سەر تووتی بێ زمان و شەوێ تاکو رۆژ لە
سەری خەوتبوو و خنکاندبوو.

«فروغ»ی خوشکم خۆی بێ خواوەنی تووتیبە -که بوو. لە بەر ئەوهی
نیوەرژیان و ئیواران که لە قوتابخانە دەگەراينەوه، -تووتی لە هەر کوێبەک
بايە - لەسەر درەختی هەنارە که یان درەختی عەنابە کەیی نێوەرستی

حه ساری، له نیوان چوارچیتوهی په نجه ردا یان له سهر گوتیسوانه که وه - هه رای ده کرد: "فروغی زه مان، هاتیه وه؟" ئیمه ش رقمان لیبی هه لده ستا: «ناخه بۆچی هه ر فروغی زه مان»؟

هه ر به م هۆیه وه فروغ بووه ریبه ری ناشتنی تووتی خانم. به چاوی پر له ئه سرینه وه تهرمی بالنده ی لیتقه و ماومان هه لگرت و بردمانه سه ربانی مالتی. له ترسی دایکم که ده مانزانی له م چه شنه کارانه ده ترسی، وه لحاسل له بن دیواری تیغه یه کدا که له سه ربان بوو، قوولکتیکمان هه لکه ند و تووتیمان ناشتو به تافتاوه ئاومان برد، قورمان شیتلا و گورئاسایه کمان ساز کرد.

فرمیسک به چاو و روخساری فروغه وه نه ده وتیستا. من رووم وهرده سووراندا، تفم له چاوم ده ساوی، نه کا پیم بلتین بی به زه و دلرپق و بی هه سته. له ناكاو دایکمان به سه ردا هات. زور خراپ تووره بوو و نه راندی: "فلان فلان لیکراوانه (وا و لیکراوانه) نه وه چ گوویه ک ده خون؟" به لام هه ر له و کاته دا خویشی ده یزانی تازه کار له کار ترازاوه، مه لئ «نامین» له ریدا بوو و وتبووشی «نامین». ناخه له چه ند رۆژی له مه و به ره وه باهه گه وه نه خویش بوو و به جیبویان که وتبوو. پیاویکی هه شتاو پینج سالانه ی زور له ش ساخ و قورس و قایم بوو و ده گهل میوانه کانی دایکمد - به تاییه ت چما جوان و ته ریوش بایه ن - وه ها بولبول زبانی ده کرد که لاوی بیست و پینج سالان ئاواي نه ده توانی. ده گهل سوغرای قه ره و اشدا وه ها باهه گیانی پیده وت که چما غه ربیه بایه ی وای بۆ ده چووی نه وه ی راستیبه ئه و سوغرایه، نه ک ئیمه. کایه ی مندالانه ی ئیمه زهنگی مردنی باهه گه وه ری له بن گوتی دایکه دا ته قانده بوو، که له ناكاو دا ناساخی باهه گه وه ری لی به راست گه را. وه لحاسل، هه له شی نه کردبوو: راست سی رۆژ دواتر باهه گه وه مرد. شه وی سیتزه به ده ر بوو. بۆ سه پیدا که

تهرمی باهه گه وه ریان ده برد بۆ قه بران، دایکم بالوره ی ده وت: «نه وه ده چی بۆ سیتزه به ده ر باهه گیان!... ره بیی ئوغر بی و خویشی رابوتیری باهه گیان!»

ده سا شه وی مردنه که ی باهه گه وه ره، سه عاتی به ر له مردنه که ی، له ناكاو دا دایکم به ره نگ و روویه کی نااسایی و باردوخبکی ئالۆزه وه هاته ژووری ئیمه ی مندالان. منداله کانی دیکه هه موو خه وتبوون، سوغرا و گوماشته بۆ چه نده م که ره ت به شوین دوکتوردا رۆیبیوون که له هه ر کوی بی بیدۆزنه وه. له نیو هه موو منداله کاندا هه ر من به خه به ر بووم که منیش هه تا کاژتیریک له مه وه به ر بی هه وال له وه ی له ژووره که ی باهه گه وه ردا چ باسه، ده گهل منداله کانی دیکه دا ژووره که م نابووه سه ر سه رم.

دایکم ده توت له خه ودا ری ده بری یان هوش و گوشتیکی باشی نییه هاته نیو ژووره که وه، وه ک بلتی له کاریده ژره که دا له شتی ترسای، - به لام له ژووره که دا برتیک نه هونتر بۆوه و په له په له که ی که م کرده وه، له گهل خویدا سه ری راوه شاندا و منگه منگیکی دانا. به چاوپیکه وتنی من که چوار مه شقی به سه ر ده رس و مه شقه که مدا شوپر بیوومه وه، بری سه ری سوورما و پرسپاری کرد: "تو لیره ی؟" [ده توت بریار بوو له وئ نه بم] هه روه ها وتی: "ئیره بۆچی نه وه نده شپه رزه یه؟" [شپه رزه نه بوو] له و کاته دا خوار بۆوه، زارکی شووشه ی جه وه ره که ی منی به ست، - که چی من سه رقالی نووسینی مه شق بووم و پتویستیم به جه وه ره بوو - وتی، "ئه م جه وه ره ده رپژیتته سه ر فه رشه که" شووشه جه وه ره که ی نایه سه ر ره فحه که. له به ر ره فحه که دا بری ویتستا و چوه مالتی فیکره وه.

له پاشان وه کی نه وه ی تازه وه یادی هاتبیتته وه، دوو چه پۆکی به سه ری خویدا دا، - ده ستی له قژه کانی خو ی رۆ کرد و به ده نگیکی نرم و کپ وتی: "باوکم له کیس ده چی. خوا گیان چی بکه م؟".

ته ماشایه کی نامۆیانه ی منی کرد، ده توت ده به وه ی متمانه ی هه بی

خۆمەم یان نا، ئەو دەم بەراویژنیکی هەژلەوه وتی: "باشە پیاوی ئەم مائە تۆی، دابلی بزانم دەبێ چی بکەین؟"

- پیاوی ئەم مائە! پیاوی ئەم مائە!

ئێستا لە نێوان دالانی نیوه تاریکی پشت دەرگای حەسارێ بووین. کەنگی هاتبووینە ئەو؟ لەوێ چ کاریکمان بوو؟ نازانم! هەر ئەوەندەم لە یاده دیسانە کەش دایکم گرتە باوەش. هەر بەم تاقە قسە ی ئەودا کە وتی: پیاوی مائی. دیوارێک هەلچندراو بەرز بوو و جیهانی مندایی من لەو بەریدا ماوه و پشووویەکی کیشا و مرد. هەر ئەو کاتەش لەو پەری سەر سوورمانەوه هەستم کرد بەراستی چەندە لە جیهانی مندایی دوورم! ئەو کایە و گەمەییە سەرەتای ئەمشەو، کلاو بۆقی-م دەکردە سەرم و مندالەکانی دیکەم و دەپیکەنین دەخست و نەمدەهیتشت سەرقالی دەرس و مەشقەکیان بن. - دەتوت سالانیک بەر لە ئێستا بوو. -

هەستی ماندوو بوونیکی سەیرم دەکرد و لە وەلامی دایکەمدا وتم: "نارحەت مەبە دایکە، مەریک بکە نەزری «ابوالفضل»" دایکم وەک ئەوێ بلێی لە خەودا قسە دەکا وتی: "دەیکەم، یا حەزەتی عەبیاس! باوکەم لە تۆ دەوێتەوه!" لە پێش ئەویدا من دەست بچووێنمەوه و بەری بگرم، پشتە سەری سێ چوار جار بەدیواره خستە کەدا کوتا، دەم و لێوی بێ ئیختیار بۆ گریانیکی ژنانە خوار بوو، بەلام فرمیتسکەکانی شۆراوگەیان نەکرد. وای بۆ چووم دەبەهەوێ بگری، بەلام دەنگی دەخواتەوه هەتا کو باپیرە نەترسێ. هەر لەو کاتەشدا دەرگاکە کراره، گوماشتەکە فائۆسدار بوو، هاتە ژوورەوه، فائۆسەکی راگرت تاکو دوکتۆر پێگاکەیی بێنێ، دالانەکە پلیکانێ دادەشکا، سوغرا وتی: "ئای خانم گیان، -خو بکۆژی" سوغرا بازیدایە پێشەوه، دایکمی کردە باوەش و دایکم هەروا هەوێ دەدا بگری و لێ و لێوی خوار دەبوو و نەیدەتوانی و لە بریدا لەشی بەم لاو لادا

دەجوولانەوه. من دوا بەدوای دوکتۆردا بەرێ-کەوتم و چووینە ژوورەکی باپیرە. دوکتۆر بەریک توورەییەوه وتی: "بۆ نووسینی ئیزنامە ی دەفن کردنەکی «سبەینی» ش دەکرا بەشوێن مندا بنێرن!!" باپیرە بەرەو قیبلە کرابوو، -چاوی قوچاو و دەم و چەنە ی ویکهاتبوو. دەتوت سالانیکە مردوو. دایکم بەتەنها خۆی ئەم کارانە ی کردبوو، بەبێ ئەوێ بەخۆی زانیبێ چی دەکا. چونکە تازە لە پاش ئەم کارانە مەریکی کردبوو نەزری «ابوالفضل» و داوای باوکی لیکردبوو.

مردنی باپیرەم بەچەشینیکی سەرسامهینەر «هەستکرد». مردنیکی کتوپر و لە ناکاودا: حەوتوویەک بەر لە ئێستا، سوغرا کە هەمیشە لە «کا» یەک کتیویکی ساز دەکرد و میتشیکی دەکردە گامیتشیک، کاتێ لە ژوورەکی باپیرە هاتبوو دەری، لێوی خوارەوه ی بۆ دەربرینی سەرسوورمان - بەدیان گرتبوو و یەک دوو چەلان لە روومەتی خۆی راکیشابوو و وتبووی: "ئای خوا مەرگ، ئای خوا گیان! ماشەللا ئاغاگەرە کاری چۆن دەکا! کاری چۆن دەکا!"

دوو سالیک لەمەو بەریش - ئەو کاتە ی تازە باپیرە هاتبوو لەمان، کە ئاگەداری و سەرپەرشتیمان بکا - سوغرا رۆژتیک بەیانی زوو هەر ئەم کردەیه ی نیشان دابوو، بەمن و فروغی وتبوو: "دوێ شوو ئاغا گەرە هاتبوو ژوور سەرم! من چ سەرەندەری قسەکەیم نەکرد!" ئەمانە هەمووی جێگە ی متمانە بوون، تەنانەت بێتو سوغرا هاتبایە و بیوتایە -بە هەمان کردەوه ی نەجیب ئاسای خۆیهوه - حامیلە بووم، -سکم پێ بوو. بەم زوانە لە باوگەرە مندالیکم دەبێ!! تەنانەت ئاواشم لێ بیستبایە سەیر نەبوو!! شیوا ی پروا پێ کردن بوو، بەلام مردنی باپیرە نا، پروام نەدەکرد، شیوا ی پروا کردن نەبوو.

بۆ بەیانی مائەوه بەجاری دیمەنیکی دیکە ی هەبوو، کەس و کار و دوستانی بنەمائە بەرنامە ی سیزدە بەدەریان وەلاناوو. ژنان هەموو رەشیان

پۆشابوو، حەسارێ پر له زەنا و هەرای خەلکی جۆراوجۆر بوو. عەتری قاوەی عەرەبی گشت شوپینیکی داگرتبوو. منیش وەکو خاوەنی ئەم ماته‌مینه خۆم بۆ منداڵان دەگرت. ئەو پارچە باریکە ڕەشە لە قوڵی کۆتە‌کەم کردبوو، کەسایەتییه‌کی پێ دابووم، هەستم دەکرد ئەو کەسیتی سەرەکی منە کە بەمردنی باپیره دۆزراوەتەوه و ناسراوه.

نێزیک سەعات هەشت بوو کە تابووتیان هینا و هەمدیس زەنا لە ماله‌وه بەره‌و ئاسمان بڵند بۆوه. هەوای هەوراوی و رووگرژ لە‌گە‌ڵ‌کوو تەرم و تابووتی باپیره‌یان جۆلانده‌وه، دایدا‌یه بارانیککی ورد و پڕ. لە ژێر ڕێژنه‌باراندا - کە جاروباره‌ش دەبوو خونا‌کە‌یه‌کی پڕ - دە‌بایه ئەو تەرمه له‌سەر شان و به‌پێیان بەره‌و گۆرستان به‌رن. چه‌تر به‌سه‌دان هە‌ڵ‌درا‌بوو، دە‌توت با‌ئیککی ڕەش به‌سه‌ر خە‌ڵ‌ک‌دا پان بۆتە‌وه، تەرم و تابووت به‌کۆ‌لانیک «لا اله الا الله «دا تێپه‌ر ده‌بوو و ئەم دیمه‌نه تا گۆرستان درێژه‌ی هه‌بوو. گۆرستانی بیره‌ند له‌ لیژایی گردی‌ک‌دا بوو، -قه‌بره‌کانی ئەوئ و ه‌کی قول‌کیکی خ‌ر و خشتینه‌ و ابوون، تاق و به‌غدا‌ییان هه‌بوو، پێیان ده‌وتن «سه‌رداب». تەرمی مردوویان تیدا‌و‌ب‌شتن و سه‌رو‌بیان به‌گه‌ج و خشت داده‌پۆشی. وه‌ل‌ح‌اس‌ل تەرم غوس‌ل درا، نوێژی مردووی له‌سه‌ر خوێندرا و ده‌ست به‌کاری ده‌فنی مردوو بوون، له‌و کاته‌دا روودا‌وه‌یه‌کی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ قه‌وما. روودا‌ویک که هه‌تا چه‌ند سالان شوپنه‌واری هه‌ر له‌ گه‌لم‌دا بوو: چه‌ند مانگێ به‌ر له‌ ئیستا «سه‌روان» یکی سوپا مردبوو، تەرمه‌که‌یان له‌ یه‌کتی له‌م قه‌برانه‌دا به‌ئ‌مانه‌ت دانابوو تا له‌ پاشان بیه‌ن بۆ مه‌شه‌ه‌د. ئەو ڕۆژه‌ کەس و کاری ئەویش هاتبوون تەرمه‌که‌ ده‌رپننه‌وه. ئیتمه له‌م لاوه سه‌رقالی کاروباری مردووی خۆمان بووین که له‌ ناکاودا له‌و لاوه شین و گریان هه‌ستا: سه‌روانی چاره‌ره‌شیان زینده‌به‌گۆر کردبوو. ئیستا که گۆریان هه‌ڵ‌دابه‌ووه، تەرمی سه‌روان له‌ سووچیککی سه‌ردابه‌که‌دا هه‌ڵ‌تروشکا‌بوو. کفنه‌که‌ی به‌دیان درېبوو و خوینی ئیشک به‌سه‌ر کفنه‌که‌دا

رژابوو، -ترس و خۆفی زینده‌به‌گۆر بوون، بووه کابووسی سالانی سالی من. مردن بۆ من بووه شتیکی کت و پڕ و چاوه‌روان نه‌کراو، شتیکی مه‌ترسیی هینەر، شتیکی بێ به‌زه‌ییانه. مردنی تووتی، مردنی باپیره، مردنی نادر و فه‌ریبورز (براچکۆله‌کانم)، مردنی ئەسپ، مردنی لیبا‌ول‌یپ له‌ بێ ره‌حمی و خۆپه‌رستانه‌ی مورته‌زا، که هیشتا بۆ مردنه‌که‌ی ده‌گریم. مردنی ئەوانه‌ی گۆشه‌ و سووچیککی ڕۆحی ئیمنه‌ن و به‌مردنیان ئەو سووچه بۆ هه‌میشه ده‌گه‌ڵ تیشک و هه‌تاو و رووناکی مال‌ ئا‌وایی ده‌کا. له‌و لاوه، مردنی ئەو کەسانه‌ی به‌رواله‌ت زیندوون و هه‌ناسه‌ هه‌ڵ‌ده‌کیشن، به‌لام ڕۆحیان وه‌کی ژانی دیانیکه‌ که به‌بێ-ده‌وای س‌ر کردن به‌گازی ئاسنگه‌ری بۆیان بکیشن. مردنی ئەو کەسه‌ی زیندووه، به‌لام له‌و هه‌ناسه‌ کیشانه‌ی خۆی قیزی دیته‌وه، ده‌رشیته‌وه. زینده‌به‌گۆر‌بوونی ئەو کەسانه‌ی شه‌رم و شوهری‌ی ده‌که‌ن له‌ هه‌تاو و سه‌وزه‌لان.

نادری برام سی سال و نیو له پاش من هاته سه‌ر دونیا، به‌لکه‌م چوار سالی‌ش. به‌لام سال و نیو‌یک زیاتر نه‌ژیا. مردنه‌که‌یم به‌چاو نه‌دیت. له‌ نیوه‌شه‌ودا مرد. که من له‌و کاته‌دا له‌خه‌ودا بووم. به‌یانیه‌که‌ی، ئەو کاته‌ی به‌ده‌نگی هه‌ل‌لا و زه‌نا له‌ خه‌و هه‌ستام و خۆم گه‌یاندە هه‌ساره‌ چکۆله‌ی بیروونی که له‌ نیوان ده‌رگای ده‌ره‌وه و حەساری راسته‌قینه‌ی مالیدا بوو، ئیدی تەرمه‌که‌یان بردبوو. به‌لام ئەوه‌ی بینیم سه‌رسوو‌ر‌هینەر و کت و پڕ بوو.

فروغ که دوو سالی‌ک له‌ من به‌تەمه‌نتر بوو و خۆی زۆر بۆ ده‌گرتم، یه‌ک دوو گنجی خسته‌ که‌پۆیه‌وه و وتی: بگه‌رپۆه و برۆ ژووری! پیم وت: به‌تۆچی؟ هه‌ر ناگه‌رپۆیه‌وه! وتی: ره‌بیبی تۆ له‌بری نادر ڕۆیایه‌ی. وتم: بۆ کوێ؟ وتی: بۆ ژێر گل. وتم: خۆت بچیه‌ ژێر گل! بۆچی نادر چۆته‌ ژێر

گل؟! به چه شتی سهری بۆ (به لئی) راوه شاندا که ده توت له ریزی گه وره کاندایه و زۆر شتان ده زانی که من جاری ده بی بۆ زانیان ناوه زو نه زمون وه کو بکه م.

وه لاسل، نادر مردبوو. من مردنه که ی و تهرمه که یم نه بینی. به لام نه و نه زمون نه ی که له رووبه پرووبونه وه ی دیتران له گه ل مردندا هه مبوو، ته واوه ن شتیکی دیکه بوو، چه شتیکی دیکه بوو. به سی چوار که س دایکیمان راگرتبوو. پانایی روخساری به فرمیسک ته ر ببوو. کراسه که ی تا کو سه ر سنگی دادرا بوو و دیتران تیده کوشان به و چارشیتوه ی له سه ریه وه خرابوه سه ر شان کانی، سنگی داپوشن. باوه کو چهند ده ستیک گرتبوویان، - سهری له پشته وه به خشته کانی دیواره که دا ده کوتا، راست هه ر وه کو ده سال دو اتر، له بیرجهد، شه وی مردنی باپیره، ده بایه سه ری به دیواره خشتینه ی دیواری دالانه که دا بکو تی. سنگی کپ داگه رابوو. نه و دهنگه ی له گه روویه وه ده هاته دهر شتیکی سه ر بوو که ئیدی له دهنگ نه ده چوو. ده م ولتوی بۆ شیوه نیکی ژنانه ی بی ئیختیار خوار و ختیج ببوو. - راست هه ر وه کو ده سالی دیکه له بیرجهد له شه وی مردنی باپیره دا، ده بایه خوارو ختیج بایه. - جا له بهر نه وه ی هیج کاریکی له ده ست نه ده هات، هه روه ها له بهر نه وه ی ده سته کانیان گرتبوو، نه یده توانی قژه کانی برنی، یان روخساری دارووشینی، - دهنگیشی دهر نه ده هات و ده م و لیویشی له و خوارو ختیجیه زیاتر خوارو ختیج نه ده بوو! هه ر به وهنده ی قنیات ده کرد که زۆر به بی - وازی، - خوئی له سه ر قه برغه و که له که بۆ ئه م لاو نه ولا هه لسه وریتی - راست هه ر وه کو ده سال دو اتر ده بایه خوئی له مردنی باپیره دا بۆ - ئه م لاو نه ولا هه لسه وریتی و له بۆ زبندانی بوونه کانی من و بۆ مردنی به دری و فه ریبورز و بۆ مردنی بام و له بۆ چاره ریه ی دیکه ش که فرمیسکی ئیسان ئیشک ده که ن و دهنگی کپ ده که ن و ده م ولتوی خوار و ختیج ده که ن...

سیخورمه یه کم له فروغ کوتا و وتم: «مه گه م نالی نی نادر مردوه؟ نه ی کوانی، درۆزن!» وتی: «مردوو شو ر نه و دهسته قورسه ت به ری!» له بهر نه وه ی پۆز و ئیفا ده م به سه ردا بفرۆشی، چارشیتوه که ی له بهر چاوی گرت و وه کی ژنانی دیکه دهستی کرد به گریان و شیوه ن بۆ مردوه که، - به لام ده مزانی نه ویش وه ک من مه بهستی نییه و هه ر وا ده نوینی، له بهر نه وه ی رووبه پرووبونه وه ی ئیمه له گه ل مردندا شتیکی دیکه بوو. ته واو جو رتیکی دیکه بوو: چهند مانگی له مه وه بهر، هه ر له م حه سه ره چکو له یه ی نه م بیرونی - یه دا، - داره مه یتیکی دیکه به مه یتوه بر درابوه ده ری، یه که م ده ستکه وتی من له مردنی دیتران. - به لام ده ستکه وتی بینی یه که م مه رگ، له گه ل نه و شته دا که وا له رووبه پرووبونه وه ی ناراسته وخو له ته ک مردنی نادردا وه ده ستیم که وتبوو، ته واوه ن جیاواز بوو. نه و بۆ چوونه ی یه که م که رته له مردن وه ده ستیم که وتبوو، له هه لسه نگاندن له گه ل ئاکام و شو ئینه واره کانی مردنی نادر وه ها سه رلیتشی وای و سه رسوورمانیکی بۆ پیک هیتام - که لانی که م له و ته مه نه دا نه مه ده توانی سه باره ت به و شته بی لایه ن بم.

کیشه که له مردنی ژنی «خان» وه دهستی پی کرد: نه و یه که م مه رگه ی وا له ته مه نی خومدا بینی م. پی م - وای ژنی خان له تایه فه ی باو کم بوو. پی م وای نه و کاته ی مرد، ته مه نی هه شتا سالی شیرین ده بوو. وه کو سه رپاک پیرو و پاتاله کانی بنه ماله کابولیه کی ره سه ن بوو. ئاخه ئیمه، به ره گ وریشه کابولین. ته نانه ت داپیره و باپیره ی باو کم هه تا مردن نه یان توانی شتیوه زاروه ی کابولی خو یان بگۆرن. دیته وه یادم باپیره م (که ئیمه ی نه وه کانی نه و پییمان ده وت خان بابا) به «حه یوان» ی ده وت «نه یوان».

کو رتی برینه وه، ژنی خان «شو خ» یکی ته واو عه یار بوو. من نه م وشه یه م بۆ یه که م جار وه کی ناوه لئاوی ژنی خان بیست و ئیستاکه ش به بیستنی

ئەو وشە يە روخسار و قەلەفە تى ژنى خان-م دېتەو بەرچاۋ: بەو دەسمالە سېپىيەو كە توند لە ژنر چەناگە يدا سەنجاقي دەكرد، سەنجاقە كەى بىنىكى خرى و درشتى بوو، - شتىكى چەشنى مروارېيەكى بېچكۆلانە - بەژن و بالايەكى بوو كە تەنانەت لەم تەمەنەشدا هېشتا وەك تىرى خەدەنگ راست بوو. «شۆخ» لە مانای قسەزان و حازرەلەم و تۆپ و تەشەر بېژ و شۆخ و شەنگ، ئەو ئاوەلناوانەى ژنى خان بووى. تاقە قسەيەكى حازرانى مەجلىس و مەكۆبەكى لە بەر پىكەن دەتراند. ئەلبەت لىحالىبوون لەم وتانەى بۆ من نەدەكرا. بەلام يەكئى لە شۆخ و شەنگىيەكانىم لە يادە، نىوهم بەچاۋ بىنى و نىوہەكەى دىكەشى ئەو كاتەى داىكم بۆ دىترانى دەگىرايەوە بىستەم:

ژنى خان و داىكم ئىمەى مندالانى مالىيان بردبوو بۆ شەقام هەتا شتىكمان بۆيكرن، كەوشىك، لىباسىك، گۆرەبىيەك، شتىك. يەك دوو كۆلان لەو لای مالىمانەو لەو دوو پىاوەى لەسەر سەكۆى بەر دەرگای مالىكدا دانىشتبون، يەكيان تىكى بەرەلا كرىبوو و تىبووى: «لەگەل خۆتاندا بىبەن با تەنھا نەبن». هەتا ئىرەى باسەكە ئىمەى مندالان، كە هۆش و گۆشمان لای يەكدى و لای كايە بوو - ئاگەدارى نەبوو بووين. بەلام كاژىرىك دواتر، لە گەرانەو دەا، - لەناكاو روو داوىكى سەيرمان چاۋ پىكەوت: لەو كاتەدا لە شانى ئەو دەرگايەو دەرىشتىن كە دوو پىاۋ لەسەر سەكۆكانى بەردەم مالهەدا دانىشتبون، ژنى خان كت و پىر پۆبى و لەسەر ئەژنۆى يەكئى لەو دوو پىاۋە دانىشت، دوو تىرى لە پاش يەكى كەند و وتى: «سپاس بۆ ئەوئى ئاغەزادەى خۆت لەگەلماندا نارد تاكو تەنيا نەبىن. ئەمەش قازانجى كارەكەت، يەكيان بۆ سەر ئەم لای گووپت و ئەوى دىكەشيان بۆ سەر ئەو گووپەى دىكەت». وەلجاسل، خو خەدى ژنى خان ئاۋا بوو. حازر جواب و شۆخ و لە هەموو بار و دۆخىكدا زۆر بوئىر.

سەرەتاكانى شەوانە لە تەلارى ژووروى سەر سەسارىدا كۆبوونەو دەبوو. ژنى خانىش چەندان كەرەت سوتىدى خواردبوو ئەو كاتەى دەمرئ، مەيتە مردووەكەى زىاتر لە ئىستاي زىندوو بوونى، حازران وەپىكەن خات... تاكو وای لىهات زستانىك هات و ژنى خان مرد. دەماو دەمى نەورۆز بوو و هېشتا كورسىيان لا نەبردبوو. ژنى خان نەخۆش بوو و لە ژوورە چكۆلانەكەى خۆيدا - لە سووچىكى سەسارىدا - خەوتبوو. بەيانىك، - چووبوونە پرسىار كرىنى حال و بالئى. تەماشايان كرىبوو هەروا بەدانىشتنەو، لە ژنر كورسىيەكەدا خوا غەفوى كرىو! شىوون لە مالىئە بەرز بۆو. هەموو خزم و كەسيان ئاگەدار كرى هەتاكو بىن و بزائن ژنى خان مردووە. هاتن. بەگرىان و قورپىوانەو لەسەر و سنگى خۆيان دەدا. ماشىنى «مەيتەر» يىش هات. ماشىنىكى رەش و ترسىنەر كە گومەزىكى ئاسىنى رەنگ ئالتوونىش لە سەربانى ژوورەكەى بوو.

تابوتەكەيان لە ماشىنەكە داگرت، هېتايان و لە بەردەم ژوورى ژنى خان دايانا. رۆبىن و سەرولاقى مەيتەكەيان گرت و هېتايانە دەرى و نايانە نىو تابوتەكەو. ئىستاش مەيت بووبووە دارى ئىشك. لە نىو قەد بەرەو ژوورى پادەكىشن، هەر دوو لنگى دەچىتە حەوا، لنگەكانى پادەكىشن، هەلدەستى و لە نىو تابوتدا دادەنىشى: ئەزقەزا نازانم بۆچى يەكئى لە چاۋەكانى كرابۆو و يەكيان نىو قووجاۋ بوو. دەتوت لە بەر ئەوئى گۆلمەزىكى ئاۋاى بەرپىر خستوو و كالاوىكى ئاۋاى كرىدۆتە سەر مردووكىشەكان. نەشە و سەرمەستە، بۆيە لە هەمان بىچم و قەلەفەتى هەمىشەبى خۆى داىە: ئەو بىچم و قەلەفەتەى جىهانىكى وەپىكەن داوىشت، بەلام روخسارى خۆى شۆپنەوارى كەمترىن پىكەننى تىدا نەبوو و تەنانەت تاقە هېللىك لەو هەموو هېل و پىلەى روخسارى نەدەجوولانەو و هەر قنىاتيان دەكرد چاۋداگرتىكى بەنەهېنى بكن لەو كەسەى زىاتريان خۆش دەويست.

گریان راسته و خو بوونه پیکه نین و قاقا و لهو کاته شدا دوایین پهردهی ئەم شانۆیهش قوت بووه: بو ئەوهی مردوو به ته و اوتهی له تابووتدا ڕاکشت، مردوو به رهکان به ناچار پشستی تهرمه که یان شکاند. له گهڵ تهقهی شکانی پشستی، دیسانه که پیکه نین راسته و خو بووه گریان. ئیدی خه ریکبوون تابووته که هه لگرن و برۆن، که سیک هه رای کرد: «راوه ستان! راوه ستان! ئە کبه ر چوو هه پرده به رماله که بیتی، به بی به رمال چۆن ده بی؟ ئە ی جیرانه کان چی ده لێن؟!». تابووت هه میسان نرایه وه سه ر عه رزی تا کو په رده به رمال بگاتتی. ئە کبه ریش که پشوی سوار ببو گه یشتی و به رماله که ی گه یاندی. به للام له گه لکوو به رماله که یان کرده وه و به سه ر تابووته که یان دا کیشاو ویستیان هه لیبیتن، -ژنی خان به شینه یی راست بووه و دانیش. به شیک له به رماله که له سه روچاوی داخزا خوار و ئای لهو سهیره! ئەو چاوهی وانیوهی کرابووه ورده ورده کرایه وه. راست لهو کاته دا که مردوو به رهکان له تووره ییدا ده میان کردبووه: ئەسته غفوره لایان دهوت. ژنی خان به پیتی خو ووخدهی خو ی - به لکه م بو ناخر که رهت، رق و تووره بوونی مردوو به رهکانی به شمشالی تریکی زۆر درێژ و پر نازو نووز وه للام داوه. چۆنیش؟ وه ها که نه ک هه ر گریان بووه پیکه نین، پیکه نینیش بووه تانه وه به سه ر ته ختی عه رزی هه ساریدا. کاتیک که له ئاکامدا مردوو به رهکان هه ر وه ها بی ئیختیار له پیکه نین، تابووته که یان ده برد، یه کتی له ژنانی ماله وه م بینی که (ده لیتی ئەم دوینی - یه بو!!) به و چاوانه وه که له به ر زۆر پیکه نین پر له ئاو بوو بوو پیکه نینه که ی هه شار دا، په رده ی نیوان قامکه که له و قامکی ئاماژه ی له م سه ره وه بو ئەو سه ر به گاز ده گرت، تف و ئاوی داویشته عه رزی و ده بوت: «لا اله الا الله، خوايه بو مانی به تاوان نه نووسی!!» به للام هه میسان جیلکه یه کی لی هه ستا، ئەم که په رته توند و تیژتر و زیاتر ئیخسیری لار و له نجه ی پیکه نین بوو. چ ده سه که وتیک له یه که م روو به روو بوونه وه م له گه ل مه رگدا!

به للام مردنی نادر (که دوو سی رۆژتیک بهر له مردنه که ی له بو زیندوو مانه وه که ی به جاریک هیوا پراو و ناهومید ببوین) دیه نیتکی تازه ی پیکه نینا که بو من زۆر بی چاوه پروانی بوو. رۆژی بهر له مردنه که ی، کاتیک له گه ل دایکما (که ئالۆزاو و ناهومید، بو دوایین که رهت نادری بردبووه نه خو شخانه ی ئامریکایی هه تا دوکتۆر جوابی بکه ن) ده گه راینه وه بو مالتی، نادر له فه یتوندا به سه ر چارشیه ره شه که ی دایکما ڕشاوه. دایکم چاوه کانی پر له فرمیتسک بوون و وه ها به ده ست ئەو ژان و ره نجه وه که دلێ ده گووشی که وته گریان که بووه هۆی سه رسوورمانی من.

بوچی ئاوا ده گری؟! له راستیدا نه مده زانی. به لکه م خو شحال و چاوه پروان بووم که دیسانه که ش وه کو رۆژی مردنی ژنی خان چینیکی باش و پر به دل پیکه نین. به لکه م له نیو دلما خودا خودام بوو تا کو نادر زووتر، ته نانهت هه ر ئە لخانه که له فه یتونه که دا بری هه تا و پرای مردنی ئەو، دایکم دیسانه که وه کو ئەو رۆژه پیکه نین و ئەم گشته خه م و خورپه و په ژاره یه که وا به ره نگه په رپو و لیوه له رزۆکه کانیه وه شه پۆلان ده دن، له یاد به ریتنه وه.

نادر مرد، هه ر ئەو شه وه، له کاتیکدا که من له غورابی خه ودا بووم. به للام به یانی، ئەو کاته ی به زه نا و هه را و هه لالا له خه و راپه ریم و خو م گه یانده هه ساره چکۆله ی بیروونی، ئەو شته ی بینیم به پیکه نانه ی ده ستکه وتی بوو و له مه وه بهر له مردن بووم. هه ر ئەو هه ش بوو که سه رم سوورپما.

فروغ وتی: "بگه رپوه... برۆوه ژووری". وتم: "بو کو ی؟". وتی: "بو ژیر گل!" وتم: خو ت بچی ه ژیر گل، بوچی مه گه م نادر چۆته ژیر گل؟! "چه شنیک سه ری به نیشانه ی سه لماندن راوه شاندا که ده توت له ریزی گوره کاندایه و زۆر شتان ده زانی که من ده بی جاری، جاری بو - زانیی ئەو

شتانه ئاوهز و ئەزمون کۆکه مهوه. ئەو شهوهش سێزده بهدەری خاکه لیوهی
سالی ههزار و سێ سهه و ههقده، -له نیو دالانی ماله که مانا له بیرجه ند،
کاتی دایکم به دەم و لیوی خێچو خوار و گریان و شیوه نهوه خوی بو ئەملا و
ئەولا راده ژاند به فیکرمدا هات: ئەو رۆژه فروغ ههقی بوو!!

له سالانی رابردوودا

ئەو پوول و پارهیەکی که باوکم بۆمانی ناردبوو، زۆر به ئینسافهوه له نیوان
ئەو کهسانه دا که قهرزیان له سه زمان بوو دابهش کرا، چونکه تهواوی
پوولەکه نهوه دتمن زیاتر نه بوو. ده توانین بڵێین له سالی ۱۳۱۷ی
ههتاویدا نهوه دتمن خهزینه یهک بوو، به لām نهوهک له کاتی کدا که قهرز و
قۆله تا گهرووی ئینسان هاتیته سه ری. که چی قهرز تا قورقور اچکه مان
وه ژورر کشابوو. کورتی بېرمه وه، پاره که مان له نیوان خاوهن قهرزه کان
دابهش کرد. باوه گه وره م و دایکم له سه ره هه ره به شیک که ساخ ده بوونه وه،
دایکم پاره که ی ده ژمارد و ده ی دایه ده ست سوغرای قهره واشمان و پیتی
دهوت: "ههک بۆت بمرم دایه گیان! مانو بووی؟ به لām قه یناکه، - پارهی ئەم
جه عفه رئاغایهش به ره و بیده ری، - له دهوری سه رت گه ریتم! پیتی بلی خودی
«جه ناب سه رگورد» یش ماوه یه کی دیکه ده گه ریته وه."

باوکی سیاجاره م ئەوه نده له پله ی سه رگوردیدا ما بۆه، جه ناب سه رگورد،
ئیدی ببوه ناوی. به تاییه ت دایکم وای پیتخۆشبوو هه میشه به پله ی
سوایی قاوی لی بکا. له م کاره شیدا تواناییه کی سه یری بوو: چه ند سالی
له مه وه ره، باوکمی به (سوڵتان) قاو کردبوو، به لām له گه لکوو
کلاوچه رخانیک به سه را هات و باوکم پله ی (یاوه ری) وه رگرت، له کات-
وساتا سوڵتان بوو به یاوه ر. ئەو کاته یش که ئەم کرا له جیاتی یاوه ر ده بی

بَلتین (سه‌رگورد)، دایکم چەند کازتیریک نیوچەوانی تیکنا و دەبوت:
"پفففف... قسەى قۆر! سەرگرد! ئاخە ئەمەش بوو بەناو؟! پفففف..."

بەلام گومان زۆری نەخایاند و دایکم هەر لەو پرۆژەو بەهەمان لەخۆیایی بوون و خۆبادانەو پیتی وت سەرگورد. دەتوت سەرگوردیش قاوکردنیکى ئەویندارانەیه، وەکو: «پەلەنگە شەیتانی گچکە» یان «سەرداری خەونە زیوینەکانی من». کورتى بېرمەو، سوغرای بى-ئەنوا (کیژیک تەمەن بەقەرا تەمەنى ئیمە، که بەدریژایی چەند سالتیک وەکو یەکی له مندالانی ماله‌وه‌ی لیها تیبوو و له بەر قەلافەتی زەلام و مەمکە زۆر هەلمساوەکانی، هاكا له مال وەدەر دەکەوت زار و دەم ولتیوی بەقال و چەقال و قەساو و نانەوا ئاوی تیبەدزا) ئەوێندە رۆیی و هاتەو و رۆیی و گەراو و هەمیسان.... یانزە تەن و پانزە تەن و هەشت تەن و سێ تەن بەشە قەرزی بۆ ئەم و ئەو برد، له قاچ و قول کەوت و لەوانە بوو رووی لیها تەمەنی و هەجواب بێ کە ئیدی ئیشی قەرز دانەو کۆتایی هات.

له ته‌واوی پارەکه هه‌ژده تەن مابۆوه که دایکم بەزۆری ئەو پینچ تەنەى وا دواپین فلسەکانی پارەى بابەگەورەم بوو و لەمەو بەر بەقەرزی لیبی وەرگرتبوو، پیتی دایەو و سێزده تەنى پاشماو‌ه‌ی پوولە‌کە‌شى جارى له بۆ مەسره‌ف و موخارجى پیتووستى ماله‌وه لای خۆى راگرت، تاكو بزاین خوا چى دەوى و چى دەکات!

لەوان پرۆژاندا، تازه ببوومه پۆلى حەوتەم، - بەلام باو‌ه‌کو تا ئەو پرۆژە مندالتیکى دەرس خوین و بەهۆش و گۆش و سەرکەوتوو بووم، له‌ناکاودا شتیک له‌ منا ژیرۆژوور ببوو! رووداو‌ه‌که ده‌گه‌ریته‌وه بۆ سێ ساڵ له‌ مه‌وبەر که له‌ ژبانی قەرەج ئاسای بنه‌ماله‌دا، رێگه‌مان که‌وته شارى (مه‌شه‌د). ئەو کات من سالی چواری سەرەتاییم دەخویند و له قوتابخانە یە کدا بووم بەناوی «ئیبینی یەمین». له جیرانەتی مالى ئیمەدا بنه‌ماله‌یه‌کى «ئەرمەن» بوون که دوو کیژی عازەبیاان بوو و هەردووکیان سەرقالی فیروونی پیاو

بوون. بری ئاوازی موسیقارییان دژەنی که چه‌شنى وینه‌ى سەر بەرد له‌ زه‌ین و هۆشى ناسازی منا مایه‌وه و سالانى دواتر پیتمزانى ئەمانه‌ ئۆتووده‌کانى «شۆپەن» بوون.

هەستیکى عاجباتى و سه‌یروسه‌مه‌ره که له‌م مه‌شق و ده‌ورکردنه‌وه‌یه و به‌تایبه‌ت له‌ ده‌نگى پیاوکه‌وه له‌ منا پیکهات، منى به‌جاریک و ته‌واوه‌ن کرده‌ هه‌واى و شیت و شه‌یدای موسیقا. (سالانیک دواتر، رۆژیک ئەم قسانەم بۆ) «نیما» گیترايه‌وه، ئەویش له‌ وه‌لامى قسەکانى منا وتى پیاو ده‌نگى دایکانه‌ى ته‌واوى جیهان دهنوتى. له‌ بەر ئەوه‌ى که زیاتر گوټیبیستی ده‌نگى پیاوکه‌م، له‌و کاوالاشه‌ى پشت ماله‌که‌مانه‌وه که عه‌مارى سووته‌مەنى هاوسى نانه‌واکه‌مان بوو، رێگایه‌کم بۆ سەربانى ماله‌ پیاوژەنه‌کان دۆزیسه‌وه و له‌وه به‌دوا کارم بۆ په‌یا بوو! بەدزە دزە ده‌خزامة سەربان و له‌ پشت کولاوکه‌ى ماله‌که‌یاندرا راده‌کشام و چه‌نده‌ها سه‌عات پیتملى دارژانى ریتنه‌ى ئەو موسیقایه‌ ده‌بووم که شتیکى ته‌واوه‌ن نامۆ و نه‌ناسیاو بوو. جاریکیان هەر له‌وى له‌ خوا مابوومه‌وه، ته‌واوى جیهان به‌پى-وشوټنمه‌وه گه‌رابوون. ئەو کوتان و تیه‌ه‌لدانه‌ى له‌سه‌ر ئەم کاره‌ خواردم، راست وەکو برک و ژانى شه‌هید بوون رەسەن بوو و موسیقای له‌ گیانى منا نایه‌ سه‌ر کورسى و پله‌ و پایه‌یه‌کى به‌رزتر. ئەو شته‌ى که له‌ پیتاویدا ده‌توانى و «دەبى» - ئیش و ژان بتگرى و رەنجى بۆ بکیشى، - هه‌تا گه‌یشتن به‌و شته‌ توانای مه‌سیحایى خۆى باشتەر ده‌کار کات. ئەو ماشووق و ئەوینەى که دەبى له‌ودا بمرى.

موسیقا ته‌واوى بوون و نه‌بوونى داده‌گرت و چونکا نه‌مده‌زانى موسیقا چیه‌، حاله‌ت و دۆخیکى له‌ ده‌رووما پیکدینا چه‌شنى یه‌که‌م هه‌سته نه‌ناسراوه‌کانى بالغ بوون: تیکه‌لاویک له‌ تام و چیت و ئیش و ژان، مردن و له‌ دایکبوون و خوا ده‌زانى چى دیکه‌ش! به‌م چه‌شنه‌ بوو که ئیدی نه‌مده‌توانى ده‌روه‌ستى دەرس و مه‌شقه‌کانم بپم.

به لّام دایکمان بیووه دهر به دهری دهرس و مه شقی ئیمه: میرده که ی وه لا نابوو، بام له قوولایی و ناخی لمستان و ههرده شوره کاته کانداندا، - شار به دهری شه رافه تی خوئی بوو - دایکم له شاره کان و شاروچکه نیتزیکه کانی شوینی ئیشی باوکمدا ئیمه ی دهنارده بهر خویندن و بهم پیته له کاری دهرس و مه شقی ئیمه دا توندی و گوشاری له راده به دهر کردبوو و چرکه و خوله کییک دهسبه ردار نه بوو، هه ق بهو بوو: شتیکی کردبوو جیگری ته واری به خته وهر بیه کانی خوئی، دهیجا مافی خوئی بوو به وردی بزانی له جیاتی به خته وهری چی ودهست ده که وی. دهسا له بارودوختیکی تا وادا، منی بی قه در و قیمه ت، تاموچیتی موسیقام کردبوو جیگری ره کم و ئه رک و لۆژیک، کردبوومه جیگری گشت هۆکاره کانی ژبانی دایکم.

وه کو سه گ لیدان و تیهه لدانم ده خوارد، به لّام نه مده توانی سه رقالی خویندن و نووسین و دهرس و مه شق بم و پاکنوسی ماتماتیک و دیکته بکه م. دووپات و چهند پات کردنه وه ی ناو زهینم لهو شته ی که له سه رباندا ده مبیست، چیدی دهر فته ت و مۆله تیکی بو بیست و گو تر پاره لبوون بو فرمایشته کانی ماموستا و نامۆزگاری مودیر و هه ره شه و گوره شه ی مه لا نه ده هیشه وه.

ئهم ئه وینه شیتانه یه ی موسیقا تا چهند سالییک له مه و بهر هه روا له مندا مابوو. چما ئه و ژبانه قه ره ج ئاسا مال به کو له مان نه بایه و ئامان وزمان و ئارا و قارایه ک هه بایه و بیت و له پاش ئه وه ی به خه یالی خوّم سه ره خوئییه کم وه چنگ کهوت، ئه و شیواوی و لیقه ومانه سامناکه ی دوایه م به سه ر نه هاتبا، (کاره ساتی ژن هینان)، چما دوور بوون له ناوه ندی شارنشین سهرده می مندالی لیم گه رابا بزانه شتیکی به ناوی موسیقا هه یه که ده کری فیری بی، که «ته نانه ت ئه مه شم نه دهناسی و نه دهنانی» و چما له پاش هه مووی ئهم چمایانه توانای پاره و سامانی بنه ماله یه ک که له زه لکاوی هه ژاری و نه داریدا چنگه پلماسکه بیان بوو و تاک و ته را هه ر

به «ته له سم» «ی» «جه ناب سه گورد، جه ناب سه رگورد» له دارمان و نقووم بوونی کارای خوئیان به رگریبان ده کرد، ئیزن و دهر فته تیان باده و دهرسی موسیقام خویند بایه، گومانی تیدا نییه وه شوین موسیقا ده که وتم. موسیقا بیووه ئه وین و خوئیای من به بی ئه وه ی لانی کهم بزانه که ده توانی ئه وین و خوئیای مرۆف بی. دهیجا ئه وین و خوئیاشم نه بوو، موسیقا-ناهومییدی ره های من بوو: ناهومییدی ئه و کیژه ی که ده بایه به کوپ له دایک بایه که چی به کچ دهر چوو بوو!

به بی گومان ئه مرۆش، شیعر له مندا گرتی سه رکوتکارای موسیقایه . هه روه کو سالانیکی زور له سه ر ئهم پروایه بووم و «به شقه م هه بم» که وینه و ره سمه سه مانا ساکانی فه رش و قالی، گرتی سه ما و موسیقایه، که ئایینی ئیسلام له حاندی ئه وانه تابلو و نیشانه ی «هام و شو یاساغ» (ی داناهه . سالی دواتر که ژبانی چه تونی شاری مه شه هه ممدیس ئیمه ی گه رانده وه بو «به لووچستان» باریک خوئییا و نه توانین و ناهومییدیم له سه ر دل بوو. ناهومییدی له «تیکه ل بوونی موسیقا و من». له پاش ئه مه ئیدی هه رگیز وه سه ر نه که وتم، ئیدی بیرایه ی نه بوومه مندالیکی دهرس خوین، راستییه که ی بلیم: سووتام!

به شه له شه ل به فریه کی هه ره که مه وه که ده کری که سییک بیگری له م پۆله وه ده چومه ئه و پۆل، به بی ئه وه ی هه یچ شتیکی فیر بم. له بهر ئه وه ی ده مزانی که ده بی خوئییا و خوئیای موسیقا له گه ل خوّمدا به رم بو دۆزه خ، ئیدی ده ست و دلّم بو هه یچ کاریک نه ده چوو: ئه واکه ئیستا نه متوانیوه پیاوّم هه بی و ناشتوانم ئه و که سه بم که دلّم هاواری بو ده کا، دهیجا لیگه ری، هه رچی ده بی با بی!

جیهان و سه به ی و داها توو بو من ته و او نه بوو، هه ر هه بوونیان نه بوو. پۆلی پینجه مم له زاهیدان و پیرای بیدلییه کی نه خو شانه ته و او کرد. ته و اویشی له خه ودا. نیوه سالییک له شاری «ته به س» و نیوه سالییکمان له

شاری «مه شهه» له سه رلیشیتو اویدا گوزهراند و له ئاکامدا، - له کۆتایی سالداهه میسان گه راینه وه «زاهیدان» و پۆلی شه شه مبه نمره ی ده «۱۰» وه تیپه پراند.

قوتابخانه له بۆم به ند و زیندان بوو. له م یه ک سالدای دواییدا، رووداوێک قهوما که زامی موسیقا که می که م و زۆر سارپژ کرد تا کوجن وشوین بۆ زامیکی تازه بکرتته وه. بابه گه وره م له لانی دایکه وه (بابی دایکم) میرزا شه ریف خانی عیراقی کابرایه کی خوینده واری کتیبخوین بوو. بیت و هه له م نه کردبێ سهرۆکی «ئیرانی» شیلات بوو و زمانی رووسی زۆر چاک ده زانی. کابرا له بهر خاتری دایکم - که کچی بوو - دهستی له ئیشی گرینگی خۆی هه لگرت و هاته لای ئیمه تا کو سه ره رشتی کپژه ده ره ده ره که ی و منداله کانی بکات. کابرایه کی به ته و او مه عنا رازا وه و په ره وره ی سه یسته می خانزاده کانی رووسیای کۆن، که له شوین و بارودۆخی رامیاری ده وه ی «تیزار» - شای رووس - دا په ره وره ببوو. کتیبه کانی به ره گ و ریشه ی گیانیه وه به سترابوونه وه. چه نده ها یه خدانی کتیب هه بوو و منیش ده ستم کرد به خویندنه وه ی کتیبه کانی.

پراست دوانه سالان بووم و باش له یادمه یه که م شتی که خویندمه وه کورته چیرۆکیک بوو به ناوی «چاوهش»، نووسه ره که ی «هانری بۆردۆ» و وه رگپه ره که ی له فه ره نسبییه وه بۆ فارسی «په رویز ناتل خانله ری» بوو و له بلاقۆکیکی گچکه ی به ناوی «ئه فسانه» دا چاپ ببوو. ئەم بلاقۆکه هه میشه بۆ بابه گه وره م ده هاتو ئەم کورته چیرۆکه سی چوار لاپه ره بییه که هه ره له بهر کورت بوونه که ی بۆ خویندنه وه هه لبێژدرابوو، ئاگری متالای له منا داگیرساند و بووه جیگری ئەو خه م و خورپه و ناھومیدیانی به هۆی موسیقا وه ئیخسیری ببوو. هه قالی ئەو سه ره دم، مه مه د مالکی بوو، که له وه پاش بیریپه نه مدیته وه، - به لām له وه به ناگام که له مرۆدا له سه رۆکه مله پوره کانی دایره ی شه مه نده فه ره «گیرۆده بییه کی شیتانه مان سه به ره ت

به یه کدی بوو و شه و و رۆژمان پیکه وه راده بوارد. چیرۆکی چاوهش ئاگریکی وه های هاویشته ناو بارووتی گیانمه وه که ئەو چیرۆکه م «به خه یالی خۆم» کرده شانۆیه ک و شانۆنامه یه کم بۆ نووسی. هه ره به ده ست بریکمان بیتاقه «بلیت» نووسی و نرخه که شی بووه «هیممه تی خۆتان»، چونکه ده مانزانی که س فلسیکمان ناداتی. له یادام دایه ته نیا که سییک که پوولی دا، ئوستواریکی سوپایی بوو که له ژیر دهستی باوکمدا کاری ده کرد، به لām ملک و ماشیکی زۆری له شاری «بیرجه ند» دا هه بوو، به تایبته باخاتی زه عفهرانه که ی که له ناچه ی «خوسوف» دا به ناوبانگ بوو. ئەم پیاره به ده ست و دلّبازی و سه خاوه ته وه له قه بال بیتاقه که مان - دا پینج تمه نی داینی که له وه عه یامدا سامانیکی شایانه بوو چونکه نه مانده زانی چی لیبکه ین، بۆ ماوه یه کی زۆر لامان ما بوو تا وغان کرد. ده ی به م چه شه بوو که له ناکاودا ئەوینی گه وه ری موتالا کردن بووه جیگری ئەوینی هیوا برداری موسیقا. ئەم ئەوینه ش ئەو کاته ی له یه که م سالی دواناوه ندیدا له گه ل کتیبی موتالای «لیکتور» دا به ره و روو بووم گه یشته ئاستی شیتایه تی. ده توت ده ستم گه یانده بووه سه رچاوه ی جادویی هه موو ئەوینه کان. چیرۆکی (چاوهش) به زه ینمدا تیپه ره ده بوو و لیکتووری پر نه هینی له بهرچاوم قوت ده بووه و به خۆم ده وت: «به بی گومان زۆر شت له م کتیبه دا هه یه که «چاوهش» له ئاستیدا چه شنی دلۆپ له هه مبه ری زه ریادایه». به لām له قوتابخانه دا، ئەوه یان دێر به دێر و وشه به وشه به ده رس پیده وتین. ئاخه کوانی وه؟ کوا تابشت و ئارا و قارا؟

ده موسیست ته واری به جاریک هه لکووشم. به لām چۆن؟ به یارمه تی «دیکشنه ر». دۆزینه وه ی ئەم خاله که کتیبیک به ناوی دیکشنه ر هه یه و کلیلی ئەم نه هینییه به، دۆزینه وه ی «ناوی حه یات» بوو.

ئهمه پراست بوو. به لām ئەو پوولێ که بکری کتیبیکی ئاوا گرانبایی پین بکردی، کوانی و له کوئییه؟ چ رۆژانیک که له پشت جامی کتیبفرۆشن

راډه وده ستام و ئه و ته نها ديكشنه ره فله نسي به فارسسيه م سه ير ده كرد، دلي
دهرفاندم و له جيھاني خه يالاندا لاپه ره كانيم هه لده داوه . .

چهنډ چهلان مه زنده كه يم له كتيفرفوش پرسيار كردبوو: بيست و چوار
قران! (كوانئ ئه م گشته پوله؟ ئه مه گه نجی قاروونی دهوئ) ههر له و
رؤژانه شدا بنه ماله ديسان كوچي كرد بو مه شهه د، ديسان به بي باوكم. ئه و
له و كاتدا له قشونه كاني سنووري ئيران و ئه فغانيدا بو مه مورايه تي
نارد رابوو، ههروه ها له گه ل خوژباي ديكشنه ردا ده سوو تام كه داخه كه ي
چهندي داخي موسيqa مزرو سووتينه ر بوو. به كه م مانگه كاني شاري
مه شهه د به خه مي ديكشنه ر و خه مي ده سته نكي بنه ماله وه تپه ري، هه تا له
ناكاودا - ئه و نه وه د تمه نه پوله ي باس م كرد گه يشته ده ستمان. برئ له
قه رزه كان درانه وه و سوغرا چهنډ جارتيك رويي و گه راوه و له ئاكامدا
هه ژده تمه ن ماوه كه له نيوان قه رزه كه ي باوه گه ورم و موخاريجه
پتويستسيه كاني بنه ماله دا دابه ش كرا. باه گه وره، ئه سكيناسه پينج
تمه نيه كه ي خوئي نايه نيوان كيفه باخه لييه كه ي و كيفه كه ي هاويشته
گيرفاني كوته كه يه وه. جا ئه م جار به جواني و زه ريفي ههر وه كو عاده تي
هه ميشه يي خوئي بوو، به شان ه ئاسنينه گچكه كه ي سه رقالي شان كردني
سميله ئه ستوره كاني بوو. من له پشت شووشه كه وه ته ماشايه كي كوته كه ي
باه گه ورم كرد - به ره خت ئاوتزه كه وه هه لئواسرابوو. -هه لله رزينيكي پر له
نه فته د دايرگرم: ئاخ! بيت و ده ست دريژ كه م، ديكشنه ره كه م وه چنگ
ده كه وئ! سالانيك دواتر ناميلكه يه كي گرنگم خوئنده وه سه باره ت به تيور
و پراكتيكي. به للام ئه و رؤژه كاتيكي كرده له داكي بوو، زانست هيشتا له
قوناخي ده له مه بييدا بوو. له راستيدا ئه و برياره ي هيشتا نه گيرابوو، -وه ها
خيترابوو كرده، كه ئه و كاته ي ئه سكيناسه كه ي باه گه ورم ده نايه
گيرفانمه وه، وا بزانه م كه ههر بو ئه وه ي بيمه خاوه ني، بريارم نه دابوو،
به لكو هيشتا سه رقالي ئه وه بووم چوئي بدزم؟ چوئيه تي دزه كرده ي

بنه ماله كه م له م كار ه بي پيشينه يه دا هه لده سه نگانده و شه رموشوره يي ئه م
كاره هيشتا فكرم له وه ده كرده وه بليي ئه م كاره وه ك ده لئين «دزي كردن»
بي، بيتوو واي، -ئه م حوكمه كه ده لي: «هيتلكان دز ده بيتته هوشتر دز»
بليي له گه لييدا يه ك بي؟ ته نانه ت واي بو ده چم له ئاخريدا ههر به م
هوكاره وه توانيم خوم ره زا بكه م و داگير كردني پولتي باه گه وره - بسه لمينم،
كه به سه رسوورمانه وه بينيم كار له كار ترازواه! به بي گومان ئه مانه ئه فسانه
سازي نين، ساخته و پاخته كردني رووداويه كي گچكه نين: له يادمايه
باوه كو له مه و به ر بينيبووم ئه و پوله ي باه گه وره ده بهاويته كيفي باخه لي
كوته كه يه وه، ئه سكيناسيكي پينج تمه نييه، ئه و كاته ي كه وا بينيم و له بو
مه به ستي داگير كردن ده ستم لييكه وت، تازه ئه و كاته لي م روون بووه كه من
ته نها نيوه ي ئه و پولم ده وئ. ده يجا له حاندي ئه و نيويه دا كه پتويستيم
پتي نه بوو، زور په روش بووم و هه ستي شه رمه زاري و بي ئه نواييم كرد.
زور به ورد ي ههر ئه و بيست و شه ش قرانه م به دزي ده زاني كه هه وجيم پتي
نه بوو!

ده يجا پول به ساناييه كي بي باوه رانه وه هاته گيرفانمه وه، چما باسي
شه رمه زاري و گومان و نه فته ت نه كه ين، به گوئره ي ئا و خواردنه وه، وه ها بي
سه ره تا و سانا و كت و پر، كه به راستي وه چنگ كه وتني ديكشنه ره كه، كه
ئه و گشته خوژبا و حه سه ره تم بو خواردبوو، باوه ر نه ده كرا.

كتيفرفوشي «زه وار» له قاتي خواره وه ي بيناي چوار نه هومي به ناويانكي
مه شهه د بوو. به پوز و ئيفاده ي ملياردتيريكه وه كه سه رقالي كريني رولز
رويي ههره گراني جيھان بي، ديكشنه ره كه م كړي. له شاني باخي گشتي
نه ته وه بييدا كافه يه كي گچكه ي ليبيو كه لي موند و پالوده و به سته ني
ده فروشت. كاژتيريك له وي دانيشتم و يه ك له دو اي يه ك سي پالوده م
خوارد. ئاخه ده بايه سه ري پاشماوه ي ئه و پولم به گوتمدا كرده بايه، ده بايه
شوئنه واري تاوانه كه بشورمه وه. به للام هيشتا دز واري گشتي و سه ره كي

کاره کهم بۆ و ده رنه که وتبوو: سێ پالووده، به هه موویه وه ده یکرده سێ عه باسی. ئەمه که ی ده گاته بیست و شەش قیران! له گه ل خواردنی هه ر پالووده یه ک و جارێکم کتیبه که هه لداوه، یه کهم که ره ت سه یری وینه کانم کرد، له دوایین که ره تدا که وتمه هه ولێ ئەوه ی بزانه به زبانی فه ره نسی به به سته نی ده لێن چی؟ سه یره! ئاخه چۆنی بدۆزمه وه «ئه لبه ت دیکشنه ره که فه ره نسی به فارسی بوو»! له بهر ئەوه ی نه ریت و یاسای ئالفابیتای وشه نامه م نه ده زانی هه ر وه کو که ره تکی له قوردا بچه قی، دامابووم. ئاخه چۆن ده کرێ بۆ دۆزینه وه ی واتای هه ر وشه یه ک ده ره تکی کتیبه که هه لده مه وه: - با به گه وه ره- ی هه ژارم شه وی دواتر نه هینیه که ی بۆ کرده وه و چۆنیه تی که لک وه رگرتن له فه ره نگ و وشه نامه ی فیر کردم - پاشماوه ی پوه له کهم به م خۆرای و خیراییانه ته واو نه ده بوو. له و پرپارانیه که بۆم گرت چی لێ بکه م، یه کیان ئەمه بوو: له شوتینیک له ژیر گل و خۆلدا هه شاری ده م، به لام که لله ی زه لام هیشتا هه ر له ژیر لیتفه دا بوو، ته نها ئەو کاته ی که گه یشتمه نیزیکی مالی خۆمان ئەمه م بۆ ده رکه وت: یانی به م دیکشنه ره وه پرۆمه ژوو ره وه؟ ئەدی پرسیارم لێناکه ن ئەمه ت له کوێ بوو؟ بوومه سه هۆل! چه ند که ره ت به ده وه ی گه ره کی «سه راو» دا گه رام و فیکرم کرده وه، عه قلم سه ره نده ری نه کرد. دلّه کوته ی ئەوه م بوو که به دیکشنه ره وه به کتیبی لیکتووردا بچمه وه. به لام ته نها پرگای چاره سه ر کردنی ئەم کیشه یه، پرگه ی هه ره نا هومید که ره وه بوو: گه رانه وه بۆ کتیبفرۆشی «زه وار» و تکا کردن له کابرای کتیبفرۆش: (بێ زه حمه ت ئەم کتیبه م تا سه به نی به ئەمانه ت بۆ را گه ره، تا کو له م ما وه یه دا فکریکی بۆ بکه مه وه) ته قریبه ن گه یبومه ته وه ئەو شوتینه ی بیست شه قاوی بمینێ بۆ چوار نه هۆمه که، له نا کاودا کلیلی ئەم نه هینیه له ئاسمانه وه به ریۆه به ریپیم...

بنه ماله ی دوکتۆر «ن» ته قریبه ن هاو سیمان بوون و کوره که یان -

عه بدوللا خان - هاو قوتابخانه ییم بوو، ئەلبه ت هاو قوتابخانه یی، نه ک هاو پۆل. ئەم عه بدوللا خانه به راستی عاجباتی و سه یر بوو، - ئەو شته ی وا لیبی نه ده کالاهه ئەمه بوو که قوتابی پۆلی سیتی دوانا وه ندی بیت. زیاتر شیاوی ئەوه بوو گاراجدار یان ده لالی سه ودا و مامه له ی ملک و ماش بی. قه لافه تیکی ئەستوور و قه د و گیپالیکی کورتیله و زگیکی تیکسمراوی بوو، زۆر سه یر چوار شانه بوو. چاوه خێله کانی که له پشت چاویلکه کانیدا له قاپ گیرابوو، بووه هۆی ئەوه ی کاتییک که بۆ یه کهم که ره ت له ته مه ندا ره سم و وینه ی «ژان پۆل سارته ر» م بینی، به یینیکی زۆر زه ینم کۆلییه وه: (ئەم کابرایه م له کوێ بینیه؟) له یه کهم چاوپیکه وتندا هه ستیکی سه یری له مرۆفدا پیکدینا: هه ستیکی به راستی له مه چه تونتر بی که پیاو بتوانی ته مریتیکی لیدا (له چنگی پرگه ر بی). هه ر به یه ک هۆکاره وه، - قه لافه تی به چه شنی سه ره هوشتریک به سه ر زه ینی مرۆفدا ده که وت و ئەشکه نجه ی ده کرد. ره نگه پر وا کردنه که ی بری دژوار بیت و بلتیم: من نه هینی ئەم هه سته گه نه ئاساییه م سی سال دواتر بۆ ده رکه وت، - ئەویش ته وا وه ن به هه لکه وت. راست وه کو (شازاده بیچکۆله) له و کاته دا که پر تیوی باس و خوا سی «مالیبوون» ی بۆ ده کات، یانی ته قریبه ن له پاش مردنی سۆراب، تازه بۆی ده رکه وتبوو که خاک و گل، مالی و ده سته مۆیان کرده وه. نه هینی عه بدوللا خان ئەمه بوو که ده توت بیچم و قه لافه تی به پیچه وانه ی ته مه نی سوو رابوو: له جیاتنی ئەوه ی قه لافه تی وه کو ته مه نی له مندالی - را به ره و پیری پروا، له پیری به وه به ره و لای مندالی ده گه را وه. له وه ده چوو سالان پیر بووبی و ئیستا خه ریکه به ره به ره ده بیته تازه لاویک.

زردایکیکی سه رسام هینه ری بوو که دلی دوکتۆری دزیبوو. جا له بهر ئەوه ی عه بدوللا خان بوونه وه ره تکی به راستی به دره زا و خوتنتال بوو که مسقالتیکی به دوو خه لوار هه نگوبه وه نه ده خورا، له مالتیدا وه کو کتیبه

کوونی دوعای لیها تبوو، - نه ده کرا حه وای دهن و نه ده کرا له گه لیدا
 هه لیکن - ژوو ریتی به دره گای حه وشه یان پیدابوو هه تا هه گوویه ک
 ده کا، له ویدا بیکا. پوول و مانگانه یه کی باشی له باوکی وهرده گرت،
 خوارده مه نی و جلو به رگی دابین کرابوو، - ئیدی کهس کاری به کاری نه و
 نه بوو. دهیجا عه بدولا خان هه موو کاریکی ده کرد. بیج له دهرس خویندن:
 جگه ره ی ده کی شسا، نار هق و شه رابی ده خوارد، وه کو سه رقالبوونیتیکی
 هونه ری سی تاری ده ژه نی، نه ویش چ ژه نینیتیک؟ موسولمان نه بیستی و
 کافر نه بیستی! وه لاسل، عه بدولا خان بووه کلیلی جادووی نه هیتی من و
 پیکه وه گه راینه وه، له کافه ی به سته نی فرۆشدا دانیشترین، له بالای من
 داوای لیکدراوی پالوده و به سته نی و شیرنی و کولووچه یه کی زوری کرد
 و هه ره وه کو ده یخوارد و ده یخوارد وه گویتی له شاکاره که ی من گرتبوو. پیتم
 وت: حه تمه ن تا ئیستا زانیویانه که سیک پوولته که ی بابه گه وره - ی له
 گیرفانی دهره ی ناوه. منیش دامام نه دیکشنه ره زه لام و نه ستوره چون
 به رمه وه ماله وه کهس پینه زانی و چونی که لک لیتوهرگرم که سیک نه بیستی،
 له بهر نه وه ی...

عه بدولا خان به زاری پره وه وتی: حالیم، نه ری حالیم. که وچه که ی دانا،
 دیکشنه ره که ی هه لگرت، چهنده پهری هه لداوه، سه نگ و سووکی کرد و
 پرسی: بایی چهنده؟ کهر بووم و وتم: بیست و چوار قیران. له سه ره
 سوورماندا فیتوویه کی لیدا و هه مدیس کتیبه که ی له ناو ده ستیدا
 هه لسه نگاند. نه لبت نه م چهله وه کی شتیکی بایه خدار و گرانبایی. وتی:
 به ته مای له لای منی دانیتی؟ ها؟ وایه؟...

وتم: نا، نا. نه و کاته که لکی چیه؟ نه ئاوا! ده ی توانی هه ره له
 کتیبفرۆشیدا بایه.

وتی: نه ی ده لیتی چی؟ وتم: تو نه وه نده زه حمه ت بکی شسه بیبه

ماله که تان، من شه وی سوغرا ده نیترم و هه والت بو ده نیترم که نه م
 دیکشنه ره م یه ک دوو شه و به نه مانه تی بده ری.... له پاشان کاریک ده که یین،
 مه سه له ن ده لیم: عه بدولا خان نه مه ی به من به خشیه وه. وتی: به لئی، -
 فیکریتیکی باشه. به خاترجه مییه وه به ره و مال بوینه وه. به ته ما نه بووم
 سه بارت به پاشماوه ی پوولته که که به م خوراییانه مه سره ف نه ده کرا شتیکی
 به عه بدولا خان بلیم. به لام له نیژیکی ماله وه ترستیکی سه ره چنگی له
 گیانم وهردا. له ناکاو هه زار چه شنه فیکر و خه یال له که لله م دا سه ریان
 هه لدا: چهنده ها چه شن و گویره رووداوی چاوره وان نه کراو که بو ی ده چوو
 بقه ومین و بینه هو ی ئاشکرا بوونی نه هیتییه که م، - یان ناکامه که یان نه وه
 بوو که له نه قل به دووره من نه م پوولته م له باخه لدا بی. به لام که چاره سه ره
 کردنی گرفته که مم له ودها بینی که نه م پوولته بده مه عه بدولا خان، قیزم له
 خۆم ده ها ته وه. ده مزانی دایکم چهنده ی هه وجی به شایی به شایی نه م پوولته
 بوو، - ده مزانی کاریکی زور هه لته م کردووه و شان و باهو ی من تابشتی
 راگرتنی نه م باره قورسه یان نییه، له هه ره لایه کی شه وه به ری بگرم دهر وونم
 له هه لگرتنی نه شکه نه چه یه کی زیاتر رر زگار کردووه، له راستیدا ده مزانی
 ریگی گه رانه وه م نییه و له خۆرا په له قازمه و له خۆرا خۆم ماندوو ده که م.
 به جوولانه وه یه کی خیرا، ده ستم له گیرفانم دهره ی نا و نه و پوولته ی ناو
 مشتم که نارقه ی کردبوو، به ره و عه بدولا خان گرت و هه ره نه وه نده م توانی
 پیتی بلیم: بو تو.

سالی نو سین: ۱۳۲۷ (۱۹۴۸)

۱- وینهی زۆر گهوهری چهند گوپزیک که لهشانی یهکدیدا لهسه زهوی ریز کراون.

۲- دهستی قهلهشیوی مندالیک گوپزیک له دۆخی مۆر هاویشتندا لهسه عهرزی داناوه و بهگوشاری قامک و پهنجه مۆزیک دههاوی.

کامیرا، بهشوین گوپزهکهدا دهروا تا دهگاته گوپزهکانی ریزی پیشهوه، تا دهپانتهنگیوی و بلاویان دهکاتهوه. له پاشان، کامیرا زۆر خیرا دهگهپیتتهوه دواوه و بهرهو ژوور دهمانباته دیمهنی مهیانی گوندهوه و شوینی یاری مندالهکامان بۆ خویا دهکات.

فهوهن له پاش ئهوهی گوپزه مۆزکراوهکه له گوپزهکانی ریزی پیشهوه کهوت، -زهنازهناي مندالان که ههراکامیان دهسپیکردنی سهههتای یاری بهمافی خۆیان دهزانن، بهرز دهبیتهوه:

مندالان: (تیکهَل و پیکهَل): من، من، من، نۆرهی منه، نۆرهی منه...

۳- کامیرا ههروهها درپژه بهبزوتنهوهی بهرهو پاشهوه دههات.

له پلان و کادریکی گهورهدا، مندالان وهدهردهکهون که بهسهروپۆتراکی ئالۆزاو و شیاو و خۆلاویبهوه زهنازهنايانه و ههراکهس تیدهکۆشی تا خۆی بهسهر دیتراندا داسهپیتتی.

گهشتی کامیرا هینده دهخایهنی تا (حهسهنی) دیتته ناو (کادر)هوه و بهشیکی گهوهی شانۆ دادهگری. راویستانی کامیرا

حهسهنی له بهر دهمی پلاند، له نومایهکی گهورهدا، سههراقی مندالانیش ههروهها له پانتاییهکهدا له ههلاو زهنادان.

سهرنجی حهسهنی بهرهو یاریبهکه نیبه. بهلکو بهتاسهوه مهبلهوه ههموو نیگا و سهرنجی خۆی برپوهته:

۴- وینهی درشتی شووله بیبهک که بههالقهیهکی مارپچی له سهرتیه بۆ خواری، -پیتسته کهیان له کردۆتهوه.

ههلاو بۆ ئهوانه ی زیندوون

پیشکش بههاورپیان: بیهرووز ئهسراری و رهحیم عهبدولپهحیم زاده فیلمنامهیهک له ژیر کاربگهری دیمهنیکی خیرای رۆمانی «پاپهتبییهکان» ی زاهاریا ئیستانکۆدا

پیترسۆناژهکان

حهسهنی - غولام - سمايله کهچهَل - مهشههدی ئامینه - چوق ئهلف (باریکهله) - تاقمی منداله دیهاتی کۆنهپۆش - چهند ژنیکی تازهبار گۆرانیهک له پانتایی فیلمهکهدا:

(ئای ئای، وای وای، وای له ههوزهکه، مریشکه چوو ئاو بخواتهوه، کهوته نیو ههوزهکه، یهکی چوو دهری بینیتتهوه، تیکهوت و نقوومی ئاو بوو، یهکی چوو بیکاته کهباب، (با) بهسهر خۆلهمیشهکهیدا تیپهپر بوو (...)

یهک: شانۆ: سووچیکی مهیانی گوندیک

کات: پینش نیوهپۆ

کهسیتییهکان: تاقمی مندالی ههشت سالان تا دوانزه سالان سهرقالی (گوپزین)ن.

و پراي کيشانى کاميرا بو دواوه، (جهمال) کورپه ي خاوهن شوولته که دپته ناو کادروهه. ئەو له دوختيکدا له سهر زهوي دانيشتووه، هوش و سهرنجي به ره و منداله کانه، به بئ نهوه ي تاگاداري ئيشي خوي بيت، سهرتيکي شوولته که بهردهوام به عه زيدا ده کوتي و دهم به پيکه نين سهيري مندالان دهکات.

له گه ل پراويستاني کاميرا، جهمال دهم به پيکه نين به ره و حه سه ني ناوړ ده داته وه، هه تا شتيکي پي بلتي، زاريشي ده کاته وه، به لام بزي در ده که وي:

۵- حه سه ني له شوولته که ي ئەو خوردبوته وه و زور موشته ري و کريار ئاسا ليتيده پوانتي.

۶- زهرده خه نه ي جهمال بزر ده بي و چهند هيلتيکي هيتما و نيشانه ي به دفه ري و به دئه نديشي له روخساريدا وه دهر ده که وي:

ههر وه کو له ژير چاوړا تاگاداري دژه کرده ي حه سه ني-يه. شوولته که ي به رز ده کاته و فووي لپده کا، به به شي له قولتي دراوي کراسه که ي خاک و قولتي شوولته که، ده سترتي و وا ده نويني که خاوهن شتيکي زور بايه خداره و قه در و قيمه تيشي باش ده زاني، به لام بو چرکه ساتي که مته رخه مي کردوه و شته گرانبايه که ي له قولتي زهوي داوه.

۷- حه سه ني که قيني له م بارودوخه هه ستاوه، ده ليتي له گه ل خويدا قسان دهکات:

حه سه ني: - جا سهيري که چ ئوين و ئەدابه ک در دپيني!

۸- جهمال به قولتي کراسه که ي و ناوي زاري سه رقالي ساف ولووسکردن و ورشه دارکردني شوولته که يه:

جهمال (له سه ره خو): ده ي باشه... ئەمه... چه شنه شوولتيکي تاييه ته،

که... ههر به چهند ده قيقه و که ره تيک... ههر وه کو تاگات ليتيه... ده بي خزمه تي بکه ي!

۹- حه سه ني چاوه کاني چکولته ده کاته وه، دوو سووچي ليتوي شوړ ده کاته وه و چهند هيلتيک ده خاته سهر که پوي:

حه سه ني: هه ي نوک! شوولته (بي) يه!

۱۰- جهمال بو گالته کردن به حه سه ني پيکه ني نيکي قه ستينه دهکات.

جهمال: هه ي هه ي! شوولته (بي) يه... ده ي باشه! فه رموو توش بر و يه که ي ناوا ساز بکه، ئەي له سه ري چي پراوه ستاوي؟ (له گه ل خويدا دريژه به قسه کاني ده دا): هه ي، شوولته بي!

حه سه ني: کورتي بپرينه وه، - به پينج گويز ده مه وي، پينج گويزي ساخ و کاکل سپي.

له کادري پلانه کاني ۴ تا ۱۰ دا ده مه ته قه ي مندالان گه يشتووه ته ئەم ئاکامه که ده بي حه سه ني (مته) داکات... له م بيده نغييه دا - له پاش پيشنياري حه سه ني بو جهمال - که له نيوان ئەم دوانه دا يه، ده نگی مندالان له پانتايي پلانه که دا ده گاته گوئي، تیکه ل و پیکه ل ده لين:

ده نگی مندالان: حه سه ني (مته) داکا. زور چاکه، - باشه، حه سه ني مته داکات، حه سه ني داکات...

ئەم ده سته واژه يه زور زوو قاوغ ده گري و مندالان ههر وه کو حه سه ني حه سه ني ده کن، پيکه وه به ده ننگ و ناواز ده يليتينه وه... به لام له پيش ئەوه يدا هه موو مندالان پيکه وه هاوده ننگ بن، جهمال که به ته وس و توانجه وه سهيري حه سه ني دهکات، بيده نگی نيوان خوي و حه سه ني ده شکيني و ده لي:

جهمال: حاج! ويل خه رجي و ده ستبلاوي مه که حه سه ني، گويزه کانت داچينه شين بن... ده بنه هه زار گويز

۱۱- پالانی گشتی

له دۆخیکدا مندالان سه بیری لای حه سه نی ده کهن، تیپکرا به دهنگ
ناهنگ دهچرن:

منالان: (له سهر کیشی فه عوولهن - فه عوولهن): حه - سه - نی - م -
ته - دا - کا،... حه - سه - نی - م - ته - دا - کا،... حه - سه - نی -
دا - کا،... حه - سه - نی - دا - کا...

۱۲- حه سه نی دم به پیکه نین هه لده ستی و به ره و مندالان دهچی و بو
دریژه دان به یاری، سه رقالی داگردنی گوژه کانی خۆی ده بی.

۱۳- غولام (یه کتی له مندالان) مل خوار و سه رشۆر، - به نیگایه کی پر له
تامه زرۆیی یارییه وه، به ههنگاو هه لیتانه وهی له رزۆک و دوو دلییه وه
به ره و پیشه وه دی.

مندالیکه پینج سالانه ی کزو له رو لاوازه، چاوه کانی لیل و سوور
هه لگه راون و که پۆشی باریک بوته وه، پالتو کۆنیکه دراو و دریتی
له بهردایه که ئاته گه که ی ده گاته سهر خاک و خۆلی زهوی و قۆله کانی دوو
هیتده ی دهست و باسکی غولام ده بن.

۱۴- مندالان وه ها سه رقالی یاریکردنی خۆیانن، ئاگاداری هه یج کوئی نین.
۱۵- غولام له و په ری لیتقه و ماوی و مه زلوومیدا به ترس و دوو دلییه وه
ههنگاو ییک دوانی دیکه دیتته پیشی و به دزییه وه مل ده کیشی

۱۶- حه سه نی سه رقالی دامه زرانندی گوژیکه که ده بهه وی «مۆر» ی پی
به اوئی، له م کاره شدا ئه و په ری ورده کاری ده کات و هه ر به م هۆیه وه:

۱۷- هه موو مندالان له بیده نگییه کی ره هادا چاویان له دهستی حه سه نی -
یه و کهس نه و مرخه ی لیوه نایه

۱۸- غولام به دهنگیکه وه که زیاتر خپسه خپسی دلته زینی سنگیه تی و

زیاتر له نالاندن دهچن، له ناکاودا له و بیده نگییه ره هایه دا به پارانه وه
و تکاوه ده لئی: منیش گوژین ده که م!

۱۹- وپرای بیستنی دهنگی ئه و، مندالان به خۆف و ترسه وه ده کشینه وه و
له لایه کدا کۆ ده بنه وه.

یه کتی له و مندالانه: برۆ لاچۆ! تو سیلداری، ئازاره باریکه ته، دوکتۆر
وتوو به شهش مانگی دیکه ده مری... برۆ سیلدار! برۆ - له بهر چاومان ون به!

۲۰- غولام گریانی دیتی، سه بیریان ده کا و به رو خساریدا دیاره له وانه یه
وه گریان که وی.

۲۱- یه کتی له مندالان ده لیتی له ناکاودا بابه تیکه به یاد که وتوته وه، - به ره و
هه قاله کانی ده گه ریتسه وه و ده لئی: کوره که: مندالان! دایکم ده بیوت
هه ناسه ی غولام به سه ر هه ر که سدا بنیشی، جه رگی کون کون ده کا...

له و کات و ساتدا هه موو مندالان به هه را و هوریاوه راده کهن، ره نگه ئه م
کاره یان زیاتر گزی «قۆشمه گه ری» بی نه ک ترس و خۆف.

۲۲- غولام بو - ساتی ده رفیکره و به سه رسوورمانه وه سه بیری راگردنی
ئه وان ده کات، له پاشان له ناکاودا به ری ده روونی خۆی بو راناگیرئ و
هه ر وه کو وپرای گریان، کۆخه کۆخیکه (مه رگه زئ) یه تی، - ده گه ریتسه وه
و به و پالتو دریژه وه که ئاته گه که ی به سه ر زهوی و خاک و خۆلدا
ده خشی، - ناهومید و هیوا براوانه دوورده که ویتته وه.

کات، دوو: کووچه باغی گوند. هه مان رۆژ و هه مان سه عات و هه ر ئه وان
۱- مندالان به هه له به ز و دابه ز ده گه نه ئه م شوینه

یه کتی له مندالان: ئیره باشه، نۆره ی حه سه نی بوو. (به حه سه نی ده لئی):
گوژه کانت دا که، یاللا!

۲- حه سه نی گوژه کانی داده کا، مه ودا که به شه قاو ده پیوی. گوژیکه

دیکهش بۆ «مۆر» هاویشتن دادهنی، دادهنیشی و ساز دهبی، له پردا کورپیک که له شانی حهسه نییهوه، - بهروروی ئه وهه لئرووشکاوه، - سهیری پشت سهری حهسه نی دهکا، دهستی خۆی داوئته سهردهستی حهسه نی تا دهست راگری، بری سهروپۆتراکی خۆی ده دزیته وه تا له پشت حهسه نییدا خۆی حهشار دات. له م دۆخه دا له سهره خۆ به حهسه نی - که سهیر ماوه - دهلی:

کورپه که: ئه جهلت هاتوه حهسه نی، باوکت - سمايله که چهل - خهریکه دئ بۆ- ئییره

۳- سمايله که چهل له روانگه ی مندالاندا به دیار ده که وئ، زۆر به هه له داوان به ره و ئه وان دئ.

۴- مندالانه کانی دیکهش که بۆ سهیرکردنی (مۆر) هاویشتنی حهسه نی له شانی به کیدیدا هه لئرووشکاوه، - ده گه پینه وه و سهیری سمايله که چهل ده که ن.

یه کئ له مندالان: وهی وهی وهی! ئه و رۆژه باوکت ده یوت بئسو ببینی چه لپیکی دیکه گو یزین ده که ی، که ولت ده کا!

مندالانه کانی دیکه زۆر قورس و مانوو راسته وه ده بن، دوایین که س هه ره و هه کو خه ریکه هه لدهستی له نیوان دیان و گه روویه وه ده لی:

ئه و منداله به حهسه نی: گپژی خوا! تا باوکت نه گه یشتوته به ره وه، بۆی ده رچۆ، راکه! راکه!

۵- حهسه نی، - ناهومیدانه ته ماشای رپگاکه ده کات و چاوه پروانه

حهسه نی: (هه ره له هه مان دۆخدا): که لکی چیه؟ باشر ده مبینی!

۶- مندالیکی دیکه که له گو یزه کان نیزیکتره له دۆخیکدا که چاوی به دزییه وه له سمايله که چه له، به هیمنی ده ست ده بات و به زه بریک

گو یزه کان هه لده گری و هه ره وه کو خه ریکه ده یانهاوئته گیرفانی خۆیه وه، وه ک ئه وه ی چی نه کردبی له شوینه که ی هه لدهستی و له ژیر لیورا ده لی:

منداله که: لانی که م، ده با ئه مانه نه ببینی که وه ک ئه و رۆژه بیان شکینی

۷- سمايله که چهل نیزیک ده بیته وه و ئاخری ده یانگاتی

منداله کان: (ته قریبه ن هه موویان): سلاو، سلاو، سلاو

یه ک دو انیکیان (به ریایی و جامه لووسکییه وه): سلاو مامه سمایل، - سلاو مامه گیان!

۸- حهسه نی بۆته مشکه تۆپیو (زۆر ترساوه)

۹- سمايله که چهل به رواله تیکی ئالۆز و خه فه تباره وه، له وه لامیاندا له ژیر لیورا شتیک ده لی که نابیستری و دوور ده که وئته وه.

۱۰- مندالان به سه رسوورمانه وه، - هییدی هییدی له و دۆخه دینه ده ری. به لام له ناکاودا به هۆکاری بیستنی دهنگی سمايله که چه له وه، بۆ جاریکی دیکهش هه ره هه موویان ده چنه وه دۆخه که ی پیشوو.

دهنگی سمايله که چهل: حهسه نی!

۱۱- سمايله که چهل راوئستاوه، به چه شنیکی کاتی له نیوقه د به ره و ژوور، خۆی به ره ورپووی مندالان وه رسووراندوه و به ده نگیکی میهره بانه وه که له گه ل رواله ته شیواوه که ی یه ک ناگریته وه، روو ده کاته حهسه نی و درپژه به قسه کانی ده دا:

سمايله که چهل: هه ره لیره به، - له گه ل ئه م مندالانه دا یاری بکه. جاری مه یه وه بۆ مالتی... حالی بووی؟

۱۲- حهسه نی که هیشتا له دۆخی ترس و خۆفدایه، به سه رسوورمانه وه سهیری باوکی ده کات.

دهنگی سمايله که چهل: حالی بووی رۆله؟!

حهسه نی به زاری داچه قیوه وه، - بۆ- نیشان دانی حالیبوون، - سه ریک راده وشینتی

۱۳- سمايله كه چهل به ری ده كه ویتته وه و له و سه ری كووچه باخدا له چاو بزر ده بی.

۱۴- سه رسوورمانی منداله كانی ديكهش له سه رسوورمانی حهسه نی كه متر نیبه. مندالان هه هه موویان سه ریان وه رسوورانده وه و هه ر كام به رواله تی پرسیار كرده وه سهیری حهسه نی ده كهن. حهسه نی له ناكا ودا سه ره و ده ری كاری باوكی كرده وه. كووم ده بیته وه و له خووشیدا روخساری ده پشكوئی، پلله و چهقه نه یه ك لیته ودا و به ده نگیکی گالته نامیزه وه ده لی:

حهسه نی: مندال! - حاللی بوون چ باسه ؟

حهسه نی وه كو مرای ده ست ده كا به را كرده به ده ری ئه و شوین و مه یانه دا كه مندالان بۆی ده ره خستین. جووته ده هاوی و چهقه نه لیته ودا و ده نگی مرای ده ردینتی و له كو تاییدا راده وه ستی و به هه مان ده نگی گالته نامیزه وه ده لی:

حهسه نی: خوشكه نه خوشه كه م مردوه... له بهر ئه وه بوو باوكم به دخولق و ئالوزاو بوو، هه ر له بهر ئه وه ش به منی وت نه چمه وه مالتی... گیان! گیان! ئیدی هه موومان ده توانین زگیکی تیروپر هه لئا بخوین. هه لئا! - هه لئا!... له پاشان هه میسان ده ست ده كاته وه به هه لبه ز و دابه ز.

۱۵- منداله كانی ديكهش لاسای ده كه نه وه و ده ست ده كهن به جووته هاویشتن و چهقه نه لیدان و وه كو مرای ده ست ده كهن به ریشتن.

كات

سی:

مه یانی حه وشه ئاسای به رمالتی سمايله كه چهل؛ له پیتش ئه ویشدا كوولانی به رامبه ر مالتی سمايله كه چهل. هه ر هه مان رۆژ، سه عاتیتك له پاش سیكانسی پیتشو.

مه یانی حه وشه ئاسای به ر مالتی سمايله كه چهل، به سوونگی دیوارتیکی نزمه وه كه نیوه ته واوه، یان به سوونگی ته یمانیکه وه له كوولان جیا ده بیته وه. له م چه شنه ی دواییشدا دیسانیش له به شیتك له مبه ر و ئه و به ری ده رگای مالتیان، ته یمان یان دیوارچه یه کی نه وییان كیشاوه.

شیوه نی ژنان كه تازه باری ده كهن، له ناو ژوو ره كانه وه ده گاته گوئی.

۱۶- له مه یانی به ر ده م مالتیدا، له ناو پاتیلیتی گه و ره دا كه له سه ر كوچكا و رتیکی كاتییان داناوه هه لئا ساز ده كهن. سیكانس هه ر له م مه نجه له گه و ره وه ده ست پیده كا. «مه شه ده ی نامینه» چارشیتوه كه ی له نیوقه دی گری داوه و به كه و گیری تیکی گه و ره وه سه رقالی ئه مبار و ئه و بار كردنی ئاردی ناو مه نجه له كه یه.

له پشت سه ری ئه و، له و سه ری پلاندی دیمه نی بینایه ك به دیاره وه یه و ژنان به چارشیتوی ره شه وه له بهر هه یوانه سه رانسه ری به كه یدا له هام- وشووان. جاروباره ژنانی ديكهش، دوو دوو و سی سی دینه حه ساره وه و به شانی كوچكا و ره كه دا تیده په رن و به ره و ژوو ره كان ده چن.

۱۷- حهسه نی له كوولاندا له دوخیکی سه رۆك ئاسادا له سه ر ته یمانه كه دانیشتوه، - لاقیتی به ره و كوولان شوپ كرده ته وه و لاقه كه ی ديكه ی ئه ستوون ئاسا له سه ر دیواره كه داناوه. سه ری شوولته ته ری تیکی ئه ستووری كه به ده سته وه یه، - جاروباره له سه ر نینۆكه كانی لاقی خوئی ده دا. «باشتره بلتین لاسا كرده وه ی جه مال له یه كه م سیكانسدا»

۱۸- له شانی دیوارچه یا ته یمان یا جوگه له ئاوی روو به روودا سه رباقی مندالانی هاوه لی حهسه نی به ریزه دانیشتوون و نوكه ر ئاسا، به ریز و

حورمه ته وه له حهسه نی دهروانن. کامیتر و پینه و دیمه نیکی کامل له ریزگرته که بیان نیشان دده، هه موویان به ئاشکرای به بونی به له زه تی هه لئا وه خو که وتوون و به بی ئاروقارا له سه هر جیگه ی خو بان قوونه جو له یانه. ئاخو که سی ناو ریزه که بری خو ی هه لدیتی تا له سه هر دیوار چه که وه ته ماشای حه ساری بکات، - به لام ناتوانی...

۱۹- یه که م که سی ناو ریزه که (که ده توانی له گه ل شو پرکرنه وه ی ملی بو راست یا بو چه پ راسته وخو ناو حه ساره که ببینی) بو کاتی نیگای حه سه نی ده دزی و به په له ته ماشایه کی ناو حه ساره که ده کات:

۲۰- ناوه وه ی حه ساری سما یله که چه ل له نیگای چه ند مندالی که وه. «مه شه دی ئامینه شیله ی تری ده کاته مه نجه له که وه» (شیله ی تری به هو کار ی هه ر زانبا یی بونه وه، له هه لئا سازکردندا له بری شه کر که لکی لیتوهر ده گرن)

۲۱- هه مان مندالی پلانی ۱۹ (یه که م مندالی ریزه که) له دوختی کدا له بهر ههستی ئاگرین دهسته کانی پیکدا ده مانی، له سه ره خو به لام و پیرای که ف و کولتیکی زور دم به گوپی مندالی خواری خو به وه ده نی و ده لی: یه که م مندالی ریزه که: مه شه دی ئامینه شیله که ی کرده مه نجه له که وه... زوری شی تیکرد... پیم وایه ئیدی زوری نه ماوه هه لئا که ئاماده بی.

۲۲- دووه م مندالی تفی ناو زاری قووت دده و ئه م کاره له نیوان ئه و و سیته م که سیشدا دوویات ده بیته وه، گریمان قسه که ش نه وتیته وه.

۲۳- هه ر ئه م کاره له نیوان سه ریاقی مندالانی ناو ریزه که دده دوویات و چه ند پات ده بیته وه... تا دوایین که س

۲۴- دوایین که س که زور وه جو ش هاتووه، - به ریایی و جامه لووسکیته وه ده لی:

دوایین که سی ریزه که: مندالان! ده لئین چی له مه ودوا حه سه نی سه روکی ئیمه بی؟

۲۵- یه کیکی دیکه له مندالانی ریزه که، - له وه ده چی له دیتران به هیزتر و مله ورتی بی، - و پیرای راویژیکی گالته جارانه دریزه به قسه کانی دوایین که س ده دات:

کوربه مله ورتی که: له جی خوت دانیشه!... ئه ه... قه ل هات بلتی قو قی، وتی گوو گوو. ده لئینی ئیمه تا ئیستا که سیکی دیکه سه رو کمان بووه! سه روک هه ر حه سه نییه...

۲۶- جه مال هه ر وه کو بزه یه کی له سه ر لیوه، هه لددهستی و به ره و حه سه نی ده چی و و پیرای قسه کردن، جاروباره له ژیر چاورا له سه ر ته پمانه که وه سه یری مه نجه له هه لئا که ده کات و ده لی:

جه مال: به لام... خو... حه سه نی هه رواش سه رو کمان بووه... ئاخه... چونی بلیم... ده مه وی بلیم مندالان قه ت ئاوا کو نه بوونه ته وه که به تیکرای بلین حه سه نی سه رو کمانه تا کو منیش گوچانی «سه رو کایه تی» بده مه دهستی.

به دوا ی ئه م قسه یه دا شو له بییه رازا وه که به ره و حه سه نی راده گری. به لام له گه لکوو حه سه نی شو له که ده گری، نیگای جه مال به ره و لایه ک وهرده سوو ری و حه سه نییش سه ری به ره و لای نیگای ئه و وهرده سوو ری.

۲۷- غولام (ئه و مندالی تازاره باریکه یه تی) له گه ل «چووق ئه لف» ی برابیدا چه ند شه قاوی بمینی بو ریزی مندالان راویستان. چووق ئه لف کوپکی پانزه سالانه ی ده بلاغی کزولاوازی قاچ و قول باریک و دریزه، شه لواریکی زور بلیند و فشی له به ردا یه. ئه م شه لواره له جیاتی «که مه ربه ند» ریسمانیکی به سه ردا به ستراوه و له پایدا رایگرتووه، ده لنگه کانی ئه م شه لواره ده لئینی فانوسی هه لواسراون، چووق ئه لف کوپکی زور چلکن و سه رتاسه ر پینه دوو رووی به سه ر ئه م

شه‌لواردا له بهر کردوووه و له ژیر ئەم کۆتەدا کراسی له بهردا نییە. پۆتینی سەربازی کۆن و له کەلکەوتوو له پیدایە و کلاوه کۆنیککی شه‌پقه‌داری شه‌پقه‌شکاوی له‌سەر کردوووه و شه‌پقه‌که‌ی تا سەر گوێچکه‌کانی داکیشاوه، به‌ر غه‌بغه‌به‌ی زۆر سەیر دەرپه‌ریوه. چوو ق ئه‌لف له‌م قه‌لافه‌ت و پ‌واله‌ته‌دا ده‌ستی غولامی گرتوووه و هه‌ردووکیان چهند شه‌قاویکی بمینی بۆ ریزی مندالان راویستاون و له‌ دۆخیکی ترس و له‌رزاویدا، زۆر تامه‌زرۆیانە؛ بۆنی هه‌لواکه‌ هه‌لده‌مژن. قه‌ده‌ریک بێده‌نگی به‌سه‌ردا دێ. له‌م بێده‌نگییه‌دا مندالان سەیری چوو ق ئه‌لف ده‌که‌ن و ئەویش هه‌روا سەیری ئەوان ده‌کات و بۆ ئەوه‌ی سه‌ره‌نده‌ری ئەم دۆخه‌ بکات، سه‌رنجی یه‌ک به‌یه‌کی مندالان ده‌دا. نیگای چوو ق ئه‌لف بێده‌نگه‌، به‌لام نیگای منداله‌کانی دیکه‌ پ‌ریه‌تی له‌ نه‌ف‌ه‌ت و شه‌ر و بێزاری له‌و.

٢٨- سه‌سه‌نی نیگای له‌سه‌ر ئەم دوانه‌ ده‌گوێزێته‌وه، ده‌ست ده‌کا به‌پشکنین و سه‌رنجدان و هه‌لسه‌نگاندنی شووله‌ بیه‌که‌. له‌م دۆخه‌شدا ده‌لی:

سه‌سه‌نی: باوه‌ر ناکه‌م، هه‌رگیز مه‌شه‌ه‌دی نامینه‌ ئەوه‌نده‌ هه‌لوا ساز کا به‌شی گشت خه‌لقی نیو دێ بکات.

٢٩- چوو ق ئه‌لف به‌بێ ئەوه‌ی شلوی بیت، -به‌و ده‌نگه‌ گ‌روتازه‌ بالغه‌وه‌ ده‌ست ده‌کا به‌مژوولیايش. دياره‌ چهنده‌ها جار ئەم قسانه‌ی مه‌شق و ده‌ورکردۆته‌وه، به‌لام له‌ گشتی ئەم حەیس و به‌یسه‌دا، غولام هه‌ر وه‌کو به‌لگ و په‌ره‌ی که‌پۆی ده‌له‌رزێ، - له‌ شانی براکه‌یه‌وه‌ به‌تامه‌زرۆبیه‌کی سه‌یره‌وه‌ که‌ قیزی هه‌موو که‌سی لێهه‌لده‌ستی، چاوی برپوه‌ته‌ مه‌نجه‌له‌ هه‌لواکه‌. مه‌نجه‌له‌که‌ش له‌ شوینی ئەورا زۆر باشت‌ر دياره‌، ته‌نانه‌ت کاتی براکه‌ی، خۆشی و ده‌ستی و ئەویش بۆ ئەم لاو ئەولا راده‌کیشی،

دیسانیش چاو له‌سه‌ر مه‌نجه‌له‌ هه‌لواکه‌ ناگوێزێته‌وه.

چوو ق ئه‌لف: سه‌سه‌نی، دوکتۆر وتووێه‌ ئەم غولامه‌ قسه‌ی له‌سه‌ر نییە و به‌بێ سێ و دوو هه‌تا شه‌ش مانگی دیکه‌ ده‌مرئ... ئەویش زۆر مه‌علووم نییە، -ئەوه‌نده‌ت بینی زۆر زووتریش بۆی دەرچوو...

بۆ سه‌لمانندی قسه‌ی خۆی، ئیخه‌ و به‌رۆکی غولام ده‌گری و وه‌ک پ‌ووش و پ‌لاش و په‌رپووش له‌ عه‌رزى به‌رزى ده‌کات و دایده‌نیته‌وه‌و غولامییش به‌بێ سێ و دوو بۆ ئەوه‌ی چاوی ب‌پ‌ریته‌ مه‌نجه‌له‌ هه‌لواکه‌ ده‌چیتته‌ پشت کاکی (جیگای پ‌یشووی خۆی)

چوو ق ئه‌لف: بینیت؟ هه‌ر ئیسکانه‌ پ‌وکه‌کانی ماون... وه‌لحاسل من کارم به‌مانه‌ نییە (هێما بۆ مندالانی دیکه‌ ده‌کات) به‌لام پ‌یتم وابێ خۆمان - من و تو - بتوانین سه‌ودا و مامله‌یه‌کی باشمان هه‌بێ! تا هه‌ردووکیان دوو واده‌ی تێروته‌سه‌ل هه‌لوا بخۆین... ده‌زانی چییە؟ (ئاشیره‌ بۆ غولام ده‌کات) هێچ کاتێ که‌س له‌ دونیادا نه‌یتوانیوه‌ بۆ هه‌لواخواردن ئاوا سکی حازر بکات، تو له‌م هه‌لوایه‌ی خوشکت به‌شم بده‌، له‌ جیاتیدا که‌ غولام مرد منیش له‌ هه‌لواى غولام به‌شت ده‌ده‌م. هه‌ر که‌س له‌سه‌ر مه‌رجی خۆی نه‌بێ دایکی جنده‌یه‌.

٣٠- غولام به‌و چاوانه‌یه‌وه‌ که‌ له‌ جۆش و خورۆشی ئیشتیای هه‌لوا خواردندا خێل بوون، بۆ کاتێ چاو له‌ مه‌نجه‌له‌که‌ هه‌لده‌ب‌ری و ئالۆز و شپ‌واو ته‌ماشای سه‌سه‌نی ده‌کات و تفی ناو زاری قووت ده‌دا.

٣١- مندالان توپه‌ر و در‌ندانه‌ سه‌یری چوو ق ئه‌لف ده‌که‌ن، نیگه‌ران و په‌رۆش سه‌یری سه‌سه‌نی ده‌که‌ن و وپ‌رای زۆرزانى، به‌فر و فیتله‌وه‌، لێک ده‌روانن. له‌ ناکاودا یه‌کێ له‌ مندالان که‌ پ‌واله‌ت و قه‌لافه‌تیککی برسیت‌ر و شرود‌پ‌تری هه‌یه‌ و به‌بێ به‌زه‌تر له‌ دیت‌رانه‌، بزوتنه‌وه‌یه‌کی توند و تیژ ده‌کا، جیپه‌ر و کره‌ له‌ دیانه‌کانی هه‌لده‌ستین و چاو له‌

چووق ئەلف دەبرئ و وئرای راوئژئیک که له سەرەتاوه سەرکەوتنی تیدا بەدی دەکری بەچووق ئەلف دەلی:

کۆرە برسی و شرودرەکه: سیاچارەدی بی-ئەنوا! ئیئوه نانتان نییە سکتانی پی تیرکەن... هەلواتان له کوئ بوو؟ دایکتان رۆژنارۆژئیک وئینجە دەکولئین دەتاندا تئ بیکنە ناو سکی بەچەقۆدراوتانەوه، باسی هەلواش دەکهی؟

کۆرە هەر وهکو ئەم قسانە دهکا، جار و بار سەیرئیکی حەسەنی دهکا و بو نیشانە ی هاریکاری چاوئیکی لئدادەگری.

مندالئیکی دیکە: وهی وهی! بەس له بەر وئینجە خوارنە هەر کاتی چووق ئەلف قسان دهکا وهکو گا دەبۆرئینی؟

۳۲- مندالان هەموویان، زۆربیشیان بەزۆری له قاقایەکی ساختەچییانە دەدەن. یەک دوویەکیان وا دەنوئین که له بەر پئیکەنین سکیان دئشی. (دەست بەسکیانەوه دەگرن و بەم لاوادا راست و خوار دەبنەوه!)

مندالئیکی دیکە: دادە... ناکا دایکت بو خیراتی غولام بەتەمابئ هەلواش وئینجە ساز بکات؟

۳۳- مندالان هەر وهکو ئەم تۆپ و تەشەرانی دەهاون، جاروبار تەماشایەکی «حەسەنی» ش دەکەن تا کاریگەری قسە ی خۆیان بەسەر ئەودا ببینن.

۳۴- حەسەنی هەر وا لەسەر تەیمانەکه وه وئرای هەر تۆپ و تەشەرئیکی مندالان، قاقایەکی سەرۆکانە دەکئشی.

۳۵- وئرای ئاشیرە بو کۆرە شر ودرەکه ی پلانی ۳۱، -هەموو مندالان بەدۆخئیکی سامناکه وه راسته وه دەبن و تئکرا پئیکه وه دۆخی شەر و هئرشکردن بەخۆوه دەگرن و بەقەلافه تی ببهزه و درنده وه هئیدی هئیدی بهره و چووق ئەلف دەچنە بهره وه.

کۆرە شرودرەکه دەنەرئینی: یاللا راکه تا پر شەپمان نەکردوی!... راکه مندالئیکی دیکە: راکه وه هەلی، حووجی لهق لهق!

سئیهەم مندال: تئیهەلدهن!

چوارەم مندال: چاک وه گیرمان کهوتی، تئیهەلدهن

پئینجەم مندال: بیگرن، نەهئیلن دەرچئ، تئیهەلدهن!

۳۶- له تهواوی ئەم کاتانە دا غولام بیج له مەنجەلەکه ئاگای له هئیج کوئی دیکە نییە. بەلام چووق ئەلف که دەزانئ بارودۆخ بەزەرەریانە هەر وهکو دەستی غولامی گرتوو و ترساوئیشە، - هەر وهکو مندالان دئنه پئیشەوه؛ ئەو دەکشیتەوه، تاکو مەودای نئویانان راگری، بەلام له پاشان که بۆی دەر دهکهوئ بەراستی مندالان بەتەمان لئیدەن، چارەناچار هەر وهکو غولامئیش بەدوای خۆیدا رادەکئشی را دکات

۳۷- مندالان که پئیان مەسلەحەت نییە له شوئینی زگ له وه راندنەکه دوور که ونه وه، بەس هەر قنیات بهوه دهکەن، هەر کهس چەند بەردئیکیان تئیگری.

۳۸- چووق ئەلف له کاتی هەلالتندا غولامئیش بەدوای خۆیدا رادەکئشی و کاتی بەردەکانی وئیدەکهوئ، تئیدەکوئش سەری حەشار دات، بەلام هەر لهو کاتانە دا بەردئیک له سەری دهکهوئ، رادەوه سستی، چاوهکانی رئیشکە و پئیشکە دهکەن و له ئاکامدا بەسەر زهویدا پان دەبئتەوه.

۳۹- مندالان بەره بهره دەست له بهرده فرکه دهکئشەنه وه، تەنانەت له دواین کاتدا که مندالئیک دهیبهوئ بەردئیکی دیکەشیان تئیگری، مندالئیکی دیکەیان که مەترسییه که ی لئحالی بووه، دەستی دهگری و ناهئیلی.

ئەوه تانی هەموویان سەیری یه کدی دهکەن و گوئیان له نالاندنی چووق ئەلفه و له گەل نالاندنی چووق ئەلفدا هەر کهس تئیدەکوئش خۆی له پشت

یهکی دیکه دا حه شار دات.

۴۰- غولام که له شانی چووق ئه لف- راویستاوه،- له گه لکوو بارودۆخی تازهی مندالان دهیبینی،- له ناکاودا پروداوه کهی بو دهرده کهوی و به ده نگیکی ئاویتهی خپسه خپسی سنگی و به کوخه کوخیکی کوشنده وه بهر ده بیته گریان، به سه ر قوئی پالتوکهی چاوی ده سترئ.

۴۱- له ریزی مندالاندا له سه ر ئه وهی هه ر کهس زیاتر بکشیتته دواوه و خوئی له پشت دیتران بهاوی کئی بهر کییه!

۴۲- حه سه نی که له سه ر دیوارچه که وه سه یری چووق ئه لف ده کا، راست ده بیته وه، یه ک دوو جارن سه یری ئه و و مندالان ده کات و ناخری بریک دیتته پیشه وه و به گومان و بی پرواییه وه ده لئی:

حه سه نی: (به ده نگیکی نزمه وه): مندالان، له ژئیر سه ری چووق ئه لف-دا به قه را ده ریایه ک خوین رژاوه!

۴۳- مندالان بارودۆخه که چی دی بو راوه ستان به باش نازانن و له ناکاودا هه موویان پیکه وه راده کهن

له به سستی ته واوی ئه م پلانده دا، شیوه ن و گریانی غولام به ده نگیکی ئاویتهی مه رگه وه له دهره وهی کادردا ده گاته گوئی

۴۴- حه سه نی که بیته نگی و سه ری سوورماوه، سه یری پاکردنی مندالان ده کات، له پاش هه لاتنی ئه وان، دیسانه که و پیرای سه رنجدانیکی زیاتر، له سه ر دیوارچه که دیتته خواری و به گومانه وه به ره و چووق ئه لف ده روا، له سه ر سه ری راده وه ستی و یه ک دوو که ره ت به شووله نه خشیتر اوه که له پشتی ده کوتی و هه رای ده کاتی:

حه سه نی: چووق ئه لف منداله کان هه لاتن، رایان کرد و رژیستن، ده لیم هه موویان رژیستن...

۴۵- غولام هه ره وه کو قوئی پالتوکهی له سه ر چاویکی داناوه، به چاوه کهی دیکه ی به سه یر و سه رسوورمانه وه، به چاوه نواریبیه وه ته ماشای حه سه نی ده کات و کو تایی به گریانه کهی دینی.

۴۶- چووق ئه لف له سه ره خو چاوه کانی ده کاته وه، بزیه ک دیتته سه ر لیوه بیپه رنگ و بی خوینه کانی، به حاله حال راسته وه ده بی و هه ر وه کو...

۴۷- حه سه نی چاوی بریوه ته

۴۸- حه وه خوینه کهی پشت سه ری چووق ئه لف،

۴۹- چووق ئه لف هی دی و هیمن پییده لئی:

چووق ئه لف: چاکم دهریه راندن... وانیه ؟ باشه... ئیستا... بو ئه و سه ودایه ی وتم... ئاماده ی؟

۵۰- غولام دیسانه که مل ده کیشتی و له که لیته دیواریکه وه سه یری حه ساری ده کات و تفی ناو زاری قووت ده دا.

۵۱- حه سه نیبیش سه یری ئه و ده کات.

۵۲- له حه ساریدا له شانی مه نجه له که دا مه شه دی ئامینه سه رقالی هه لوا تیکردن له ده وریه کانه و به دارچینی هار دراوه ده یاننه خشیتی.

۵۳- حه سه نی به بی- ئیختیار به ره و چووق ئه لف وه رده سووری و سه یری ده کات و هه روا به سه رسوورماوییه وه به بی ئه وه ی باش بزانی چی ده کات، سه ری به نیشانه ی سه لماندی قسه کانی چووق ئه لف راده وه شینی.

۵۴- ئه و بزیه ی به سه ر لیوه کانی چووق ئه لفه وه بوو، بو ساتی گه ش ده بی و له هه مان کاتدا بزده بیته وه. ناهومی دی و ماته مین روخساری داده گرن. ده ستی به پشته سه ریدا دینی و به ره و رووی خوئی رایده گری و سه یری ده کات

۵۵- دهستی له خویندا نقووم بووه

۵۶- له دوخیكددا تیدهكۆشی وا بنوینتی كه رووداویکی گرینگ نهقهوماوه. بزهبهکی تال دیتته سه لیتی و دهلی:
چووق ئەلف: بهلام... قسهی خوومان بی... زۆر پیسیان لیدام... زۆر پیس...

ئاخیکی بلنددریژ دهكیشی و بهسهه عهزیدا پان دهبیتهوه.

۵۷- هسه نی بهچاوی دهپهپهوهه چاوی تیپهپهوه، دهنگی مهشهه دی ئامینه (له دههوهی كادهوه)

دهنگی مهشهه دی ئامینه: هسه نی! وهه هه لئا بهه بۆ هاواله كانت!

۵۸- غولام بهسهه سوورماوییهوه وهرده سووری، ته ماشای هسه نی دهكات. چاوهروانی ئه وهیه بزانی دهچی یان نا؟

گۆرانی كۆتایی:

بهردیك بهریوه و سی كۆتر هه لفری
چه قه ل گه یشتنی، - یه کیانی هه لدری
له ناکا و بووه قه وه غا
له سهه خواردنه کهه ی بووه هه لئا
چه قه ل بهیه کدییدا هه لزنی
سنگی یه کدییان هه لدری

پیرست

- 5 بیتشه کی
- 6 سه بارهت به شاملوو
- 9 ئه و ژنه ی پشت ده رگا مه فقه قینه که
- 28 گه رانه وه
- 36 ونبووی ناو سه ده کان
- 40 پیاوان و بۆریاکان
- 43 ۳ سهعات و ۲۲ دهقیقه ی به ره به بیان
- 51 ده رگا کان و... دیواری گه وره ی چین
- 55 رهگ و پیره ی راستیهک له چند ئه فسانه دا
- 66 یه که م نه زمونه کانی ژین له گه ل مه رگدا
- 80 له سالانی رابردوودا
- 93 هه لئا بۆ ئه وانه ی زیندوون